

434

188

GUBBI MALLANARYA'S
BHAVA CHINTA RATNAM
 (A SHATPAADI WORK)

ಗುಬ್ಬಿ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯ ನಿರಚಿತಂ

ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನಂ

ಪ್ರಥಮಪ್ರಕಾಶಂ

Edited with Notes by

A. RAMANUJA IYENGAR

033,1NIX,1
G3R



Price: 10 Annas.

G.T.A. Press, Mysore.

033, INIY, 1 434
G3R

Ramanuja Iyengar, MA
Bharu chinla ratnam

434 / ~~434~~

● ● ● ● ●

**Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.**

[illegible]

1534

ಗುಬ್ಬಿ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯ ವಿರಚಿತಂ
ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನಂ

ಪರಿಸ್ಕೃತ ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣಂ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಮಂಜರಿ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿಯ

ಪ್ರವರ್ತಕರೂ ಪ್ರೊಫ್ರೆಸರಿರೂ ಆದ

ಮಂ|| ಆ|| ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಂದ

ಪರಿಶೋಧಿತವಾಗಿ,

ಮೈಸೂರು

ಜಿ.ಟಿ.ಎ. ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ,

೧೯೩೩

033.1ND.1
G3R

Registered according to Act XXV of 1867.

(All Rights Reserved.)

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamwadi Math, VARANASI.

Acc. No. ~~434~~

434

ಉಪೋದ್ವಾತ

ಶೈವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವೆಂಬ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರೂ ನಾನೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಮಂಜರಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. 1901 ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮುದ್ರಿಸಿದೆವು. ಆಗ ಕವಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೆವು. ಆ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮುದ್ರಿಸಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕವಿಚರಿತ್ರಕಾರರು ಈತನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈತನು ವೀರಶೈವಾವೃತ್ತಪುರಾಣವೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಷಡಕ್ಷರಿದೇವನು ರಾಜಶೇಖರವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೫೭) ಈ ಕವಿಯ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ಗ್ರಂಥರಚನೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ೯ನೆಯ ಸಂಧಿಯ ೬೦ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿರುವ “ಬಾಣಗುಣವಾರ್ಧಿವಿಧುಸಂದ ಶಕ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶಕ ೧೪೫೫ ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೧೩ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ತಾನು ಯಾರು, ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ, ಯಾವ ವರ್ಷ, ಯಾವ ತಿಂಗಳು, ಯಾವ ತಿಥಿ, ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಭ್ಯಾಸದ ಸೂಚನೆಯ ಪದ್ಯಾರ್ಥವನ್ನೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪರವಾದ ಅಂತ್ಯಪದ್ಯವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟರೆ ೩೬೫ ಪದ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಈ ಕವಿಯು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಮೇರೆ ಬರೆದು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದನೆಂಬ ಪ್ರವಾದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿರಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ೩೬೦ ಎನ್ನುವ ಕಡೆ ೩೬೫ ಎಂದಿರಬೇಕು.

ಮಂ. ಅ. ರಾ.

COPYRIGHT

First Edition in the Kavyamanjari Series—1901

The present 2nd Edition—1933.

All rights Reserved

by

M. AJI NARASIMHACHAR, B.A.,

Kathvadipur Agrahar,

Mysore.

ಪೀಠಿಕೆ.

ಈ ಕವಿಯ ತಂದೆಗೆ ಗುರುಭಕ್ತನೆಂದು (ಸಂ. ೧. ೧೫) ಹೆಸರು ; ಸಿತಾ ಮಹನಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನೆಂದು ಹೆಸರು. ಆತನು “ವಾತೂಲ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಟೀಕು” ಬರೆದಂತೆಯೂ, “ಆಗಮಗ್ರಂಥವಚನದಿಂ ಗಣಭಾಷ್ಯರತ್ನಮಾಲೆ” ಯನ್ನು ರಚಿಸಿದಂತೆಯೂ (ಸ. ೧. ೧೩) ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿಯ ನಿಜ ವಾದ ಹೆಸರು “ಬಸವಪೌರಾಣದುರುಮಲ್ಲಣಾರ್ಯ” ಎಂಬುದು ; ಆದರೂ ಸಿತಾ ಮಹನ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೆ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವನು. ಷಡಕ್ಷರಿದೇವನು ತನ್ನ “ರಾಜ ಶೇಖರವಿಲಾಸ”ದಲ್ಲಿ—“ಆ ಕಥೆಯಂ ಕೃತಾರ್ಥಸುಮನೋಲತೆಯಂ ವರಮಲ್ಲಣಾ ರ್ಯರು | ನಿರ್ವಿಕರಾಜರಾಜನುತಮಾಗಿರೆ ವರ್ಣಕದಿಂದೆ ಭಾವರ || ತ್ನಾಕರಮಾಗಿ ಪೇಟ್ಟರ್” ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಕವಿಯು ಷಡಕ್ಷರಿದೇವನಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿನವನೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇ|| ರೈಸ್ ಸಾಹೇಬರವರು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩೬೯ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಕವಿಯು ತನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ಜೇರಮಾಂಕನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೇರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕಥೆಯನ್ನು “ತಿರುಚ್ಚಾ ನಿಸಂಬಧಿಯು” “ಕುಲಚ್ಚರಿಯಗೆ” ಪ್ರಣವ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಹಿಮೋಪದೇಶಾರ್ಥವಾಗಿ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆಯೂ, ಅದನ್ನು ತಾನು ಕನ್ನಡಿಸಿದಂ ತೆಯೂ ಸಂಧಿ ೧. ೨೧ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ “ಭಾವ ಚಿಂತಾರತ್ನ”ವೆಂದು ಹೆಸರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ “ಕೃತಿಯ ಪಲ್ಲವಿ ತೊಡಗಿ ಪೂರ್ಣ ಮಪ್ಪನ್ನಮೀ | ಕೃತಿಯೊಳುತ್ತೇಕ್ಷೆ ಯಿಲ್ಲದುದೊಂದು ಪದವಿಲ್ಲ | ಕೃತಿಗದುನಿಂಬಿ ತ್ತದಿಂ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವೆಂಬ ವೆಸರೀಕಾವ್ಯಕೆ ||” ಎಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗ್ರಂಥಾದಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಗಮಲ್ಲೇಶನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಳಿಕ ಈಶ್ವರನನ್ನೂ, ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಗುರುವನ್ನೂ, ನಂದೀಶ ಭೃಂಗೀಶ ವೀರೇಶ ರನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಬಸವ ಜಿನ್ನಬಸವರನ್ನೂ, ಶಿವಲಿಂಗಮಂಜಣ್ಣಪಂಡಿತ ಶ್ರೀಪತಿಪಂಡಿತ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪಂಡಿತರೆಂಬ ಪಂಡಿತತ್ರಯವನ್ನೂ, ಸಿದ್ಧರಾಮ ಸಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋನುರನ್ನೂ, ಬಳಿಕ ಕಾಳಿದಾಸ ಬಾಣ ಮಯೂರರೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ

ಕವಿಗಳನ್ನೂ, ಪದ್ಮರಸ ಹರಿಹರರೆಂಬ ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಗಳನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಗೂಳಾರಶಾಂತಿದೇವ, ಗುಮ್ಮಳಾಪುರದ ಶಾಂತೀಶಗುರು, ನಾಗವಲ್ಲಿಯ ಶಿವಪೂಜೆಯಾರ್ಯ, ಚಿಕ್ಕಬಸವರೆಂಬ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈತನ ಗುರು ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲೇಶ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕಥಾಗರ್ಭವನ್ನು—

“ತರುಣಿ ಪ್ರೇರಿದಣುಗನಶ್ವದ ಖುರದ ಹತಿಯಿಂದ । ಹರಭಕ್ತನಲಯ ಲದ ಕೇಳ್ವ ಕೊಲೆಯಂದನುಂ । ಪರಿಕಿಸಿ ನಿಜಾತ್ಮಜಂ ಮೊದಲಲಿವಿಗಿಂದ ನುಡಿ ಗಾಂನುಡ್ಡುಮಗನ ತಲೆಯ । ಅಜುಸುನೆಡೆಯೊಳು ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತವಧೆಯೆಂದು ನಿಜ । ಶಿರದೊಡನೆ ತಜುದೆಂಟು ತಲೆಗಳಂ ಪಡೆದು ಶಂ । ಕರನೂರ್ಗಿ ಪೋದ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಜೋಳನ ಕಥೆಯನಿದ ಬೆಳಸಿ ಕೃತಿಮಾಲ್ಪಿನು” (ಸಂ. ೧. ೨೨) ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಅಶ್ವಾಸದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ,

“ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣುಮ । ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಚೇರ ಮಾಂಕಂಗೆ ಬಿಸ । ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವಮಲ ಕರ್ಣ ॥ ಹೃದಯಮಸ್ತಕವದನ ಸರ್ವಾಂಗಸೌಖ್ಯಕಾ । ಸ್ವದವಖಿಳಸುಜನರ್ಗಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ । ತ್ವದ ಬೋಧೆಯೆಂದೋದಿದೊಡೆ ಕೇಳಿದರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವಂ ಗಪ್ಪುದು ॥”

ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ೩೬೦ ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿಗಳಿವೆ. ಕವಿಯು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯವನ್ನು ವಿರಚಿಸಿ ಶಿವ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ೩೬೦ ಪದ್ಯಗಳಾದುವೆಂದು ಒಂದು ಪ್ರವಾದವುಂಟು.

ಗುಬ್ಬಿ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯ ವಿರಚಿತಂ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನಂ

(ನಾ ಥಿ ಕ ಷ ಟ್ಪ ದಿ)

ಸೂಚನೆ || ಶ್ರೀವಿಮಲಗುಹನಮರಗುಂಡಮಲ್ಲೇಶ್ವರನ |
 ಸೇವಾನಿಮಿತ್ತದಿಂದಿಳಿಯೊಳೊಗೆದಾಪ್ರಣವ |
 ಜೀವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಕುಲಚ್ಛರಿಯಗಾನಂದದಿಂದ ||

ಶ್ರೀಗುರುಸದಾನಂದ ನಾಗೀಶವರದ ತುಹಿ |
 ನಾಗಜಾರ್ಥಾಂಗ ಮಹಿಮಾಗರಿಮಚರಣ ಸಕ |
 ಲಾಗಮಸ್ತತ್ಯ ಶಶಿಭಾಗಭೂಷಿತಮಕುಟ ಯೋಗಿಜನಹೃನ್ನಿವಾಸ ||
 ರಾಗಾದಿರಹಿತ ಸುಖಸಾಗರನಲಾ ನೀನು |
 ಭೋಗಮಲ್ಲೇಶ ಬಿಡದೀಗಳೆಮ್ಮಯ ಕೃತಿಯ |
 ಭೂಗಗನದಿಗ್ಭರಿತಮಾಗಿ ಪಸರಿಸುವಿನಂ ಸಾಗಿಸುವುದಲ್ಪಜಾಂದೆ ||

ತೊಡೆಯನೇಜುದಳಂಬಿಕಾಮಾತೆ ನ್ಯಾಜದಿಂ |
 ಜಡವನಿತೆ ಶಿರವನಡರಲ್ ಮಿಹ ತಡೆಯೆ ತಲೆ |
 ಜಡೆಗಟ್ಟಲುರಿಯೆ ಪಣೆಗಣ್ಣೆಡೆದ ಕಣ್ ಕಂದೆ ಬಲಗಣ್ಣೊಳಡರೆ ಕೆಂಪು ||
 ಬಿಡದೆ ಮೆಯ್ಯೆಲುದೋಷ ಮಲಿನ ಕಂಠದೊಳುಣ್ಣೆ |
 ತಡೆಯದಂಗದ ಸಮ್ಮನೊಣಗಿತಮ್ಮಯ್ಯಂಗಿ |
 ಯೋಡೆಯರಿಲ್ಲೆಂದು ಬಾಯಾರ್ವ ಗುಹನಂ ನೋಡಿ ನಗುವ ಶಿವ ರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮ ||

ಪರುಷಣಂಗೆಯ್ಯೆ ದೀಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳನಲ್ಲಿ ಚಿ |
 ತ್ತರುಣಿ ವಿಸ್ಪುರಿಸೆ ಹಸ್ತಾಬ್ಜವಿಕಸನಮಾಗಿ |
 ಪರತರಬ್ರಹ್ಮಪುರುಷನ ವೆತ್ತು ಸದ್ಭಕ್ತಿಭಾರತಿಯನಲ್ಲಿ ಪಡೆದು ||
 ಕರುಣದಿಂದಿರ್ವರ್ಗ ಪರಿಣಯಂಗೆಯ್ದ ಭಾ |
 ಸುರವರ್ಯನೇಲೇಶಕೇತನಾರ್ಯನೊಲೆಸೆವ |
 ವರಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಗುರುವೆ ಜಯ ಪರಾತ್ಪರನೆ ಮತ್ಸಲ್ಪತರುವೆ ||

ನೆಟ್ಟಿನಾಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಂಗಳಂ ।

ಮೆಟ್ಟಿ ಹರೈಜರಿದ್ರಪದವನೊದೆದಾವಗಂ ।

ನೆಟ್ಟವಧಿ ವಿಧಿಗಳ ಶಿರೋಮಧ್ಯದೊಳ್ ಸಂದು ಬಿನದಿಸುತ್ತಟ್ಟುಜುಂದೆ ॥

ಪಟ್ಟರ್ಪ ನಾಲ್ಕು ಮೂಳಿರಡಡಿಗಳಿಂದಲಳ ।

ವಟ್ಟ ನಂದೀಶ ಭೃಂಗೀಶ ವೀರೇಶರೆ ।

ಬೃಟ್ಟುಗೀ ಕೃತಿಯ ನವರಸದ ವಿಘ್ನವ ಮತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿ ಪುದಟ್ಟಿಯಿಂ ॥ ೪

ನಿರುಪಮನಿರಂಗನೇನಿಪಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯ ।

ಹರಭಕ್ತರೇ ಸಂಗಮೇಶರೆಂದೆಂಬ ಬಸ ।

ವರಸ ವಿಮಲಪ್ರಸಾದಾಂಗಿಯಹ ಜೆನ್ನಬಸವೇಶರಿವರಂಘ್ರಿಕಮಲ ॥

ಪರಮಪಟ್ಟಲನಾದುವನ ನುತಿಸುವೆಂ ನುತಿಸಿ ।

ನಿರುತಪಟ್ಟದಿಯಾದುವಿವು ಕಮಲಜಾಂಡದೊಳ್ ।

ಪರಿಕಲಿಸಿ ಪಸರಿಸುಗೆ ಚರಗುರುತಿವಾರ್ಚಕರ ಮನಕುತ್ಸವಂ ಬೀಜುತೆ ॥ ೫

ಹರಿಯನಭವಂಗೆ ವಂದನೆಗೆಯಿಸಿ ಶಿಖಿಯನಂ ।

ಬರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಯೂರ್ಧ್ವಾಕ್ಷಿಗಳ ಪಡೆದು ನಿ ।

ಷ್ಕುರವಕ್ರಮಂದತೀವ್ರದ ದುರ್ಗುಣಗಳ ವೈಷ್ಣವ ವಿಪ್ರ ಜೈನರೆಂಬ ॥

ವರವಾತಪಿತೃದುಶ್ಚೈಷ್ವಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ಶಂ ।

ಕರಲೆಂಕಮಂಚಣ್ಣ ಶ್ರೀಪತೀಶ್ವರದೇವ ।

ನುರುಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂ ಪಂಡಿತತ್ರಯಾವಾದರೆಮ್ಮ ಭವರೋಗಗಳಿಗೆ ॥ ೬

ಧರೆಯ ರಕ್ಷಿಸೆ ವೃದ್ಧಸುಗ್ಗಲೆಯೊಳುದಿಸಿ ಸಿರಿ ।

ಗಿರಿಯ ಲಿಂಗಂಗಳಂ ಸೊನ್ನಲಗೆಯೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ।

ಕರುಣದಿಂ ಗಂಧರ್ವರಂ ಸಲಹಿ ವಿಷದಿವ್ಯಗಳ ಗೆಲಿದರ್ಥೋದೈತ್ಯೆಯಾ ॥

ಪೊರೆದು ಖರ್ಪರನ ಗೆಲಿದಿಜುದು ಸಿಡಿಲಂ ತೆಗೆದು ।

ನರಕೆಗಳನಿತ್ಯಾದಿಬಹುಮಹಿಮೆಯಂ ತಳೆದ ।

ಗುರುಸಿದ್ಧರಾಮ ನವರಸಸಿದ್ಧ ನೀನೆಮ್ಮ ಕೃತಿಗೆ ಕೊಡು ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಂ ॥ ೭

ಕಾಮಿತಾರ್ಥಾಮೃತರಸಾದಿಲಕ್ಷಣಸೌಮ್ಯ ।

ರಾಮಣೀಯಕಪದಾಲಂಕಾರಗಳ್ಗೆ ನಿಜ ।

ಸೀಮೆಯೆನಿಸುವ ಸೈಪರ್ನಿಕೃತಿಗೆ ಕುಡುವ ಚಿಂತಾರತ್ನವೆನಿಸ ಪುಣ್ಯ ॥

ನಾಮನಂ ಸದ್ಗುಣಸ್ತೋಮನಂ ಬುಧಸಾರ್ವ |

ಭೌಮನಂ ಸಜ್ಜನಪ್ರೇಮನಂ ಶೀಲವಿ |

ಶ್ರಾಮನಂ ಪಾಲ್ಕುಱುಕೆಸೋಮನಂ ಹೃತ್ಪುಮುದಧಾಮದೋಳ್ ಮಿಗೆ ಜಾನಿಪೆಂ || ೮

ಪರಮಸುಖವಾಸನಂ ವರಕಾಳಿದಾಸನಂ |

ಕರದಾನಿಜಾಣನಂ ಶರಣನಹ ಬಾಣನಂ |

ನಿರುಪಮವಿಚಾರನಂ ಗರುವಮಾಯೂರನಂ ಪದ್ಮರಸನಂ ಸರಸನಂ ||

ಹರಿಹರಕವೀಶನಂ ಗುರುಭಕ್ತಿ-ಕೋಶನಂ |

ಹರನ ಕಣ್ಣೈವೈಗಳಾಗಿ ತನುಮನವಿತ್ತ |

ಪರಿಣತರ ನೆನೆದು ಕೃತಿವೇಟಲೆನಗೈಮೊಗಂ ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯನೀಯನೇ || ೯

ನೀನಾರು ಗೂಳೂರ ಶಾಂತಿದೇವರ ಕೀರ್ತಿ |

ಮಾನಿನಿಯದೇಂ ಬಂದೆಯಾನಧೋಧರೆಗಳಿಯು |

ತಾನಾಲಗೆಗಳೆರಡನುಳ್ಳ ಜೀವರ ಪೊದಿ ಮಂಡಲಾಗ್ರದ ಗೋತ್ರದ ||

ಸ್ಥಾನಮಂ ಸಾರ್ದಗ್ನಿಮುಖರ ಗೇಹಂಬೊಕ್ಕೊಳ್ |

ಡಾನೈಜವಚನಾಭಯಪ್ರದಂ ಸ್ವೀರಾಂಬು |

ಜಾನನಂ ನೂಂಕೆ ಶಾಂತಿಯನುಳ್ಳ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದೆ ಕೇಳೆಲೆ ಚಂದ್ರಮಾ || ೧೦

ಶರಣಹೃತ್ಪುಮುದಹಿಮಕಿರಣ ಕಾತ್ಯಾಯಿನೀ |

ಹರಣ ಶುಭಕರಗಣಾವರಣ ನಿರುಪಮಕೃಪಾ |

ಭರಣ ಹರೈಜನಮಿತಚರಣನಂ ಮನಭಾವಕರಣದೋಳ್ ಪುದಿದಾವಗಂ ||

ಕರದಲರ್ಚಿಸುತೆಯೊಡವೆರೆದ ನೋಟದ ಪರಾ |

ತ್ಪರದರ್ಥದರ್ಥಿಗಳ ಪೊರೆದ ವರಗುಮ್ಮಳಾ |

ಪುರದ ಶಾಂತೀಶಗುರುವರದನಡಿಗಳೆದು ನಾನೊಱಿದ ಕೃತಿ ಮೆಱುವುದರಿದೆ || ೧೧

ಲಾಲ್ಯಮೆಲೆ ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ವಚನ ಭಕ್ತರ್ಗ |

ಮೂಲ್ಯವೆನ್ನಯ್ಯ ನಿನ್ನರುಭಕ್ತಿ ಭಾಪು ನೈ |

ಮೌಲ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿಯಖಿಳದಿಕ್ಕಿನೊಳು ಯತಿರಾಜ ನೀನಾದ ಕತದಿಂ ||

ಕಲ್ಯಾಣದಾದಿಬಸವೇಶ್ವರಮಹತ್ವಮಂ |

ಕಲ್ಯಾಣಮಾಗಿ ಶರಣರ್ಗಜುಪುವೈ ಶಿವನ |

ಕಲ್ಯಾಣದುತ್ಸವದ ನಾಗವಲ್ಲಿಯ ಮೆಱುವ ಶಿವಪೂಜೆಯಾರ್ಯ ಶರಣು || ೧೨

ಎಲೆ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನಯ ಪಿತಾಮಹಂ !

ಲಲಿತವಾತೂಲತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಟೀಕಂ ಮಾಡಿ ।

ನಲಿದಾಗಮಗ್ರಂಥವಚನದಿಂ ಗಣಭಾಷ್ಯರತ್ನಮಾಲೆಯ ರಚಿಸಿದ ॥

ಸುಲಭನನ್ವಯಭವನೆ ಮದ್ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯ ।

ದ ಲಘುಮಾಗೋದ್ಧರಣ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಭೂ ।

ಲಲನಾಧಿಪನ ಕೃತಿಯನೊರೆಯೆಂದೊಡಾತನಾಣತಿಯಿಂದಲಾಂ ತೊಡಗಿದೆಂ ॥ ೧೩

ಭೂನುತವೃಷಾಧಿಪನ ಸದ್ಭಾಗ್ಯವಿವಾರ್ತ ।

ಮಾನದೊಳ್ ಪಟ್ಟಲಾಂಗವ ತಳೆದು ದಶದಿಗ್ವಿ ।

ತಾನದೊಳ್ ಸತ್ಪೀರ್ತಿಯಾಂತಿಂದ್ರಿಯಾದಿನಾಯುಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲದನಘ ॥

ಧ್ಯಾನಮಂ ಸಂತತಾನೂನಮಂ ಶರಣಸಂ ।

ತಾನಮಂ ಶಂಕರಸ್ಥಾನಮಂ ದಿವ್ಯಸ ।

ನ್ಮಾನಮಂ ಚಿಕ್ಕಬಸವಾಂಕನ ಲಸತ್ಪ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನಮಂ ಪೊಗಟಲಳವೇ ॥ ೧೪

ಕರುಣಾಳುವಮರಗುಂಡದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ ।

ಯರ ನಿರೂಪದಿ ನಿಶಿತಶೂಲವೇಷಾದ ಮಹಾ ।

ಗುರುಭಕ್ತನನ್ವಯಾಂಬುರುಹದಿನನಾಥ ಗುಬ್ಬಿಯ ಮಲ್ಲಣಾಚಾರ್ಯರ ॥

ತರುಣ ಗುರುಭಕ್ತಾಖ್ಯಗರ್ಭಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮಂ ।

ವರಬಸವಪೌರಾಣದುರುಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಘ ।

ಹರಸಿದ್ಧಮಲ್ಲೇಶಗುರುಚರಣಸುರಕುಜಂ ಹೃದ್ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿಯಲು ॥ ೧೫

ತನ್ನ ಮೋಹದ ಭಕ್ತ ಚಾರಮಾಂಕನ ನೋಡಿ ।

ನಿನ್ನಿಷ್ಟವೇನೆನಲ್ ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಂ ।

ದೆನ್ನ ಜನ್ಮದ ಜಾಡ್ಯ ಪರಿದು ಲೇಸಂ ಪಡೆದೆಯ್ಯ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಂ ॥

ಮುನ್ನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕದಿದ ಕಥೆಯನೆನಗೆ ಕೃಪೆ ।

ಯಿನ್ನಿರೂಪಿಸೆ ಕಾವ್ಯವಿನಚಂದ್ರಧರೆಗಳು ।

ಳ್ಳನ್ನೆಗಂ ಪರಿಕಲಿಸಿ ಮೆಚ್ಚುವುದೆನಲಾತಂಗೆ ಪೇಟ್ಟಿನಾನಂದದಿಂದ ॥ ೧೬

ಕೃತಿಯ ಪಲ್ಲವಿ ತೊಡಗಿ ಪೂರ್ಣಮಪ್ಪನ್ನವಿಾ ।

ಕೃತಿಯೊಳುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದುದೊಂದು ಪದವಿಲ್ಲ ।

ಕೃತಿಗದು ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವೆಂಬ ಪೆಸರೀಕಾವ್ಯಕೆ ॥

ಸತಿಯಮರಗುಂಡಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಕಥೆಯೆವಂ ।

ಯತಿ ನಾಗವಲ್ಲಿಯುರುಶಿವಪೂಜಾರ್ಯಾನನು ।

ಮತದೊಳೊರೆದಂ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನೆನಲಿದು ಸುಜನವದನಭೂಷಣವಾಗದೆ ॥ ೧೭

ಅನುನು ಚಂದ್ರನ ಕಂಡು ವಾರ್ಧಿ ಮೈವೆಚುಗುಂ ।

ಹಿಮಕಾಂತ ಕರಗುಗುಮದೇಕೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯದ್ವೈ ।

ದ್ವಿನುಲಂಗಳಪ್ಪುದಪುನಂತೆನ್ನ ಕಬ್ಬದಿಂದಟ್ಟು ಸಜ್ಜನರಿಗಕ್ಕುಂ ॥

ಕುಮತಿದುರ್ಜನರು ಪರಿಣಮಿಸದಿರಲೇನಾಯ್ತು ।

ಕಮಲಾರಿ ಪೂರ್ಣತೆಯೊಳೊಗೆಯೆ ಕಾಣುತವೆ ಕೆ ।

ರ್ದಮಜಲದ ಬೆಂಚೆ ಕಗ್ಗುಲುಗಳು ಪೆರ್ಚಿ ಕರಗದೊಡೆ ಸಸಿಗದು ಹಾನಿಯೇ ॥ ೧೮

ಕ್ಷುಳಜಲಕುಳಾಕ್ಷರ ಸಮಾಸ ತದ್ಧಿತ ಸಂಧಿ ।

ಗಳನಪಭ್ರಂಶಾಖ್ಯೆಯಾಖ್ಯಾತಭೇದಗಳೆ ।

ತಿಳಿದು ಯತಿಭಂಗಾರ್ಥಶೂನ್ಯ ಪುನರುಕ್ತ್ಯರ್ಥ ನೇಯ ನೀರಸಮುಖ್ಯವಾ ॥

ಕಳೆದಲಂಕಾರ ಚಿತ್ರಾರ್ಥ ರಸ ಭಾವನೆ ।

ಗ್ಗಳಿಸೆ ತಿದ್ದುವುದು ಶಿವಭಕ್ತರೆಂದೆನಿಸ ಕವಿ ।

ಗಳು ದುರ್ಜನವ್ರಾತಘೋಕರವಿಗಳು ಶಿವನ ಕಿವಿನಾಯ್ಗೆ ನೆಪಿ ಸವಿಗಳು ॥ ೧೯

ರಸಜೀವಚಿತ್ರಾರ್ಥ ನಿರ್ದೋಷ ನೆಲೆಯಾದ ।

ಹೊಸರನ್ನಮಂ ವೇಗಡಂಗಳಂ ಕಳೆದು ಸೇ ।

ರಿಸೆ ಹಾರದಲ್ಲಿ ಭಿದ್ರಂಗೆಂಡೆನೆಂಬೊಲಿಂತೀಕಾವ್ಯರತ್ನದಲ್ಲಿ ॥

ಒಸೆದು ತೋಪುವ ಲಕ್ಷಣೋಕ್ತಿಯೆವೆಯದ ಕುಜನ ।

ವಿಸರವುಪಿ ಮಾಪ್ಪು ತಪ್ಪಂ ಕಂಡೆನೆಂದು ಗೆ ।

ವಿಸುವರೇಕದೆ ಗುಣಕೆ ಕಾರಣಂ ಹೃದಯಭೂಷಣವೆಂದು ನೆಪಿನೋಡದೆ ॥ ೨೦

ತ್ರಿಣಯನಣುಗಂ ತಿರುಜ್ಞಾನಿಸಂಬಂಧೀಶ ।

ನಣಿಯರದಿ ಜಿನಮತವಿದಾರಣಂಗೆಯ್ದು ಧಾ ।

ರಿಣಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಪಾಟು ಪದಿನಾಳು ಸಾವಿರವನೊರೆಯುತ ಕುಲಚ್ಚರಿಯಗೆ ॥

ಪ್ರಣವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳಿಸೆ ಸೆ ।

ದ್ರುಣಿಯಪ್ಪ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಭೂಪನ ಕಥಾ ।

ಭಣಿತೆಯಂ ದ್ರಾವಿಡದೊಳೊದಿದಂ ಕನ್ನಡದಿ ಪೇಟ್ಟು ನಾಲಿಸೆ ಸುಜನರು ॥ ೨೧

ತರುಣಿ ಪೊರೆದಣುಗನಶ್ವದ ಖುರದ ಹತಿಯಿಂದ ।

ಹರಭಕ್ತನಲಾಯಲದ ಕೇಳು ಕೊಲೆಯಿಂದಮಂ ।

ಸರಿಕಿಸಿ ನಿಜಾತ್ಮಜಂ ಮೊದಲಟುವಿಗಿಂದ ನುಡಿಗಾಮುಡ್ಡುಮಗನ ತಲೆಯ ॥

ಅಜ್ಞಾನದೊಳು ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತವಧೆಯೆಂದು ನಿಜ ।

ಶಿರದೊಡನೆ ತಪ್ಪದೆಂಟು ತಲೆಗಳಂ ಪಡೆದು ಶಂ ।

ಕರನೂಗ್ಗೆ ಪೋದ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳನ ಕಥೆಯನಿದ ಬೆಳಸಿ ಕೃತಿಮಾಟವನು ೨೨

ಕೃತಿಯಿಂತಿದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾವುದೆಂದೆನೆ ಪತಿ ।

ವ್ರತೆಯಂತೆ ಕಾಂತಾನುಕೂಲದಿಂ ಕೌರವ ।

ಕ್ಷಿತಿವರನ ಸೇನೆಯಂತಾದ್ರಾಣಿಯಿಂ ವೃಕ್ಷದಂತಾಪ್ರವಾಳದಿಂದ ॥

ಕ್ರತುಭುಜರ ಸುಡಲು ಗರಳವನುಗುಟ್ಟು ಲೋಚನದಿ ।

ಶ್ರುತಿಪನಂತಚಲಾದ್ರಿವೃತ್ತದಿಂ ಕೃಷ್ಣಗಿರಿ (?) ।

ವ್ರತರನೊಳಕೊಂಡು ತದ್ವೈರಿಗಳ ಗರ್ಜಿಸುವ ತಿಪದೊಳೊಪ್ಪಿತು ಸಮುದ್ರಂ ೨೩

ಅನಾರ್ಥಮಧ್ಯಭುವನಜಕರ್ಣಕೆಯೊ ಕೂರ್ತು ।

ಭೂವನಿತಿಗಿನಕುಲದ ನೃಪನೊಸಗೆಗಟ್ಟಿಸಿದ ।

ಜೀವನಿಧಿವಸನದೊಡನೆಸೆವ ರವಿಯುಂಗುರವೊ ಬೊಮ್ಮನೆನಿಸುವ ಸೂತ್ರೀಕಂ ॥

ದೇವತೆಗಳೆಂಬ ಹಂಸಗಳನಾಡಿಸ ಕಂಭ ।

ನೋ ವಿಚಾರಿಸೆ ಬೆಡಂಗಮದ್ದು ಕಣ್ಣೆಡ್ಡಮಾ ।

ಯಾವರಿಸೆ ತೇಜವಗ್ಗದ ಮೇರು ಗಿರಿರಾಜ ವಿಧೃತಕಲ್ಪಾವನೀಜಾ ॥ ೨೪

ಉಡುವರಂ ದಕ್ಷಸುತೆಯರ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬ ।

ಪೆಡೆಯೊಳಿಂದಿರೆ ನಿಜಾಗ್ರಜನನುರೆ ಬಾಗಿಲಂ ।

ತಡೆಯಲಚಲತ್ವದಿಂದಿದರ್ಪಂತಿರಿಸ್ ಮೇರುವಿನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ॥

ಕಡುನೇಹದಿಂ ಸುತವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಾ ।

ಲಗ್ನಡಲಜಾದ್ಯಗ್ಗೆ ಭಾವಿಸೆ ಗೋತ್ರವಾಗುತಂ ।

ದುಡುತ ಮುಸುಕಿಟ್ಟಿದಂಬರವನೆನೆ ಜಗಜಗಿಸುತೊಪ್ಪಿತಾರಜತಾಚಲಂ ॥ ೨೫

ಪಸುರ್ವರಲ್ಗಳ ಭಾಗ್ಯವೆನಿಸ ಸುರತರುಗಳಂ ।

ಸಸಿಗಲ್ಲಗಳೆಟ್ಟಿಯಿಂ ಕೆಂಗದಿರ್ಗಳಂ ಕಪ್ಪವ ।

ಮಿಸುಪ ಚಿಂತಾರತ್ನಶಿಖರಗಳ ಬಿಣ್ಣಿನಿಂ ಕನಕಪಂಕಜಸರಸಿಯ ॥

ವಿಸರದಿಂ ನೈದಿಲಿಂ ಮೆಜುವ ಪೂದೊಣೆಗಳಿಂ ।

ದಿಸೆದತ್ತು ಪಂಚವರ್ಣಮೆ ರಸನೆಯಾದ ತಾ ।

ಪಸಜನಾಖಿಲರ ಸುಖರಸದಾಲವಾಲನಾಹಾ ಭಾಪು ರಜತಶೈಲಂ ॥

೨೬

ಪೂವಿಲ್ಲಗಡ ತನಗೆ ಕುಸುಮಶರನೆಂಬ ಪೆಸ ।

ರಾವ ಕಾರಣವಾದುದಳನೆದೆಯನಾಗಿ ಲೋ ।

ಕಾನಳಿಯ ಗೆಲ್ಲ ಬಗೆಯೆಂತು ಪೆಣ್ಣುಕ್ಕಳಂ ಕೊಂದು ಕೂಗಿಡುವ ತನಗೆ ॥

ಕಾನನೆಂದೆಂಬ ಪೆಸರೇ ಮೆಯ್ಯಜಾಯ ಬಾರ ।

ದಾವಿಗಡನ ವಿಚಾರದಿಂ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟವಂ ।

ಗಾವಲಿಕ್ಕಿಯೆಂದು ಮಾರನ ಜಜಿದು ತಪವಿದರಲ್ಲಿ ವರಸನ್ನನಿಗಳು ॥

೨೭

ಆ ರಜತಪರ್ವತಾಗ್ರದೊಳೆ ಪೀಯೂಷಪರಿ ।

ಖಾರಚಿತಹೇಮಸುಪ್ರಾಕಾರಮರಕತಮ ।

ಹಾರವ್ಯವಪ್ರವೃಷಭಧ್ವಜಂಗಳೊಳೆಂದುಮಣಿದೆನೆಗಳಿಂ ಪರುಷದ ॥

ದ್ವಾರಬಂಧಾಧಿಕಕವಾಟಂಗಳಿಂ ಕಾನ ।

ಭೈರವಗಣಾಕೀರ್ಣದಾಕೊತ್ತಳಂಗಳಿಂ ।

ರಾರಾಜಿಸಿತು ಶಂಕರನ ವಾಸ ಕೈಲಾಸ ವಿಮಲಮೂರ್ತಿಯ ವಿಲಾಸ ॥

೨೮

ವೇದಪುರುಷರ ಮಂತ್ರದೇವತೆಗಳತಿಪುಣ್ಯ ।

ನಾದಮೂರ್ತಿಗಳ ಲಿಂಗೇಂದ್ರಿಯರ ಸಂತತಂ ।

ಸಾದರಗುಣಾಂಚಿತರ ಪಟ್ಟಿಲಬ್ರಹ್ಮಗಳ ಪಾವನಗೃಹಂಗಳಿಂದೆ ॥

ಶ್ರೀದಿವ್ಯರತ್ನದುಪ್ಪರಿಗೆ ಧನಕಾರಗಳ ।

ಬೀದಿಗಳ ಚೆಲ್ವಿನಿಂದೆಸೆವ ಪುರಮಧ್ಯದೊಳ್ ।

ಮಾದೇವನರಮನೆ ಬೆಡಂಗಾಗಿ ಮೆಜಿದುದದಜೂಪ್ಪವನದೇಂ ವರ್ಣಿಪೆಂ ॥

೨೯

ನಾಲ್ವಂಕದರಭೇದಗಳ್ ನೆಲಂ ಜೊನ್ನ ಮೈ ।

ಗಲ್ಲೊದಕೆಜಗಲಿ ಮೂಜಾಲು ರನ್ನಂಗಳೈ ।

ಕಿಲ್ವೆಟ್ಟಿನಣುಗಿಗಡದೊಡಲನಿತ್ತಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಶಂಕರನಟಾಯಿಂ ॥

ಸೊಲ್ವೆಣ್ಣಿನಾಣ್ಣಿನಮರ್ದುಣಿಯೆಜಿಯನುಂ ಕರ್ವು ।

ವಿಲ್ವೊತ್ತನೈಯ ಮೊದಲಾದ ಸಗ್ಗಿಗರೈದೆ ।

ಸಾಲ್ವಿಡಿದು ನಂದೋಲಗಂ ಪಳಚ್ಚೆನೆ ಮೆಜಿದುದಯ್ಯಯ್ಯ ಸೈಪದಂತೋ ॥ ೩೦

ಹರಿಸಜಲದಕ್ಷಿಗಳ ಮುನಿಗಳಿಂ ಮೈದಿಗೆದು ।
 ಹರನೊಳೊಂದುನ ಪರಮಸಾಷ್ಟಾಂಗರಿಂ ಪರಿವ ।
 ಕಿರಣಂಗಳೊಡನೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚುವಾನಂದರಿಂ ಸಾಸಿರದಳಾಬ್ಜಮೀನ ।
 ಪರಮಯೋಗೀಶರಿಂ ಸದ್ವಾಸನಾಂಗರಿಂ ।
 ಭರಿತಸುಜ್ಞಾನರಿಂ ಹರಣಾರ್ಪಣಾಡ್ಯರಿಂ ।
 ಪರಮಾನುರಾಗಿಗಳನೆಸೆವ ಸಭೆಯಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯೆನೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದುದು ॥

ಶಶಿಯಿಂದೆ ಮೆಚ್ಚುವ ತುಂಬುರನಾರದರ್ಕಳಿಂ ।
 ದೆಸೆವ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಗಳಿಂದೆ ವೇದಂಗಳಿಂ ।
 ಮಿಸುಪ ಸನಕಾದಿಯೋಗೀಶರಿಂ ಪಡ್ಕುಣದ ಸಿರಿಗಳಿಂ ಮಾತೃಕೆಯರಿಂ ॥
 ವಸುಗಳಿಂ ಬ್ರಹ್ಮರಿಂದಧಿಕವಿಶ್ವೇದೇವ ।
 ವಿಸರದಿಂ ರುದ್ರರಿಂ ರವಿಗಳಿಂ ಶರಣತೇ ।
 ರಸರಡಿಯನೋಲೈಸುತಿರ್ಪ ಮನುವರ್ಗದಿಂದಭವನೋಲಗಮೆಸೆದುದು ॥

ಶಾಲಿಯಿದಿರೊಳು ನಿಲದೆ ಕೆಲಸಾರು ಮಾಧವ ಕ ।
 ಪಾಲಿಯ ಸಭಾಂತರದೊಳುಲಿಯದಿರು ಕಮಲಭವ ।
 ಕಾಲಕಂಧರನ ಮುಂಬಿನೊಳುಡುಗಿ ಗರ್ವಗಳಿಂದ್ರಾದಿಸುರರು ರುಂಡ ॥
 ಮಾಲಿಯಾಸ್ಥಾನದೊಳು ಭಯವಟಾಯದಿರಿಯಸುರ ।
 ಜಾಲನೆಂದಾಜ್ಞೆಯೆ ಸೆದರಾನಂದಿನಾ ।
 ಕಾಲರುರುತರವೇತ್ರಲೀಲರೆನ್ನೊಡೆಯನ ವಿಶಾಲದೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳು ॥

ಕರೆದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಗಜಮುಖನ ।
 ನುರಗಕಂಕಣದ ಕರದಿಂ ನವಿಲನಡರ್ದನಂ* ।
 ಶಿರನ ತಡವುತ್ತೆರಲೆಗೈಯ ಪುಲಿದೊವಲುಡಿಯೊಳಿಡುತವಲ್ಪಾಯ ಪೆಂಪುನುಂ ॥
 ಪರಿತೋಷಮಂ ಬೀಜುತೆಸೆವ ಶಂಕರನೆ ಭಾ ।
 ಪುರೆ ದೇವ ದೇವಕುಲಚಕ್ರೇಶ ನಿನ್ನ ಸಾ ।
 ದೊರಿಗರಿಗಳಿಲ್ಲೆಂದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳು ಪೊಗಟುತ್ತಿದರು ॥

ಕಡುಲೋಭವೆಡೆಗೊಂಡು ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಶ್ರುತಿಯಿಲ್ಲ ।
 ದಡಸಿಯಣಲೊಳು ಬಿಸಮನೀದೋಷಮಂ ಕಳೆಯೆ ।
 ಮೃಡನ ಕರ್ಣದ್ವಯದ ಮೂಲಂಗಳು ಸಾರ್ದು ಸಲಿತೊಟ್ಟು ಸವೆಯದಿರ್ಪ ॥

ಹೆಡೆಗೆ ರನ್ನಂಬಡೆದು ಭುಜಪರಾಕ್ರಮದಿಂದೆ ।

ನಡೆದು ವಿವರಗಳಾಗೆಯಮರ್ದನುಂಬವರೊಳೆ ।

ಮೃದಿಜಿಹ್ವೆಯೆನಿಸೆಯಶ್ವತಕಂಬಲರು ಶಿವನ ಹಾಡಿ ಹರಸುತ್ತಲಿಹರು ॥ ೩೫

ಮುಂಗಡೆಯೊಳುಲಿನ ಪಂಚಮವಾದ್ಯದಿಂ ನವರ ।

ಸಂಗಳಭಿನಯಿಸುವೆಡೆಯೊಳ್ ಭಕ್ತಿರಸವೆಸೆವ ।

ಸಿಂಗರಮದಾಗಿ ತಾಂಡವಮುಖ್ಯನೃತ್ಯಂಗಳಿಂದೆ ರೂಪಾದಿಯಾದ ॥

ಅಂಗದಿಂದಂ ಗಾಡಿ ಸಂಚಾರಿಗಳನುಚಿತ ।

ಸಾಂಗಭಾವಂಗಳಿಂ ಶಿವನ ಲೀಲೆಯೊಳ್ಳೆದು ।

ಪಿಂಗಿ ವಿಂಶತಿಯ ಭೃಂಗಿರಿಟಿ ನರ್ತಿಸೆ ಗಣಂಗಳ್ ಭಾಪೆನುತ್ತಿದರು ॥ ೩೬

ಭೃಂಗೀಶಮುಖ್ಯರಂ ಪುರಿಯಿಟ್ಟು ಸತ್ಯಪಾ ।

ಪಾಂಗದಿಂ ನಿಜಕುಮಾರನ ಗುಹನನೀಕ್ಷಿಸು ।

ತ್ತಂಗಜಾರಾತಿ ಬೊಮ್ಮನ ನೋಡಲೆಡ್ಡು ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದ ॥

ಇಂಗಿತಕಿಡೀನು ವಿಸರೀತವೆಂದೀಕ್ಷಿಸೆ ಗ ।

ಣಂಗಳಜನಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ದೇವ ಕುವ ।

ರಂಗಕ್ಷರವನಪಲೆನ್ನನಟ್ಟಿದ ಹದನ ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನು ॥ ೩೭

ಉದಯಕಾಲದೊಳು ಪತನಾಗಾರಕ್ಕೆದಿ ಸ ।

ಡ್ವದನನಂ ಗಡ್ಡಾಗೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಸುಡ್ಡಾಗೆಯೊಳೆ ।

ಗ್ಗದ ಬಿಡ್ವನೋಂಕಾರಮಂ ಬರೆಯಲೆನ್ನ ಕೈವಿಡಿದರ್ಥಮಂ ಕೇಳೊಡೆ ॥

ನೊದಲನ್ನಯಂಗೆಳ್ಳ ಮಾತು ಲಘುವೆನಲೆನ್ನ ।

ಗದರದೆ ಕಶಾದಂಡದಿಂ ಹೊಡೆದನಯ್ಯ ಪು ।

ಟ್ಟಿದ ದಿವಸಪ್ರಕಕೆ ತಾರಕಾಸುರನ ಕೊಂದದಟನೆನ್ನಂ ಬಗೆವನೇ ॥ ೩೮

ಒಡೆಯನ ಕುಮಾರಕಂ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದಂ ।

ಕಡೆಯೊಳೇಗೆಯ್ವನೆಂದಳ್ಳಿ ಸುಶ್ಲೋಕಂಗೆ ।

ಳೆಡೆವಿಡದೆ ಪನ್ನೆರಡು ಸಾಸಿರದೊಳುಸಿದನಾ ಪ್ರಣವದರ್ಥವನೀತಗೆ ॥

ಜಡಮತಿಯೆ ಸಾರನುತ್ತೆನ್ನ ಜಜಿವೆಡ್ಡು ನಿ ।

ಮೃದಿಯ ಮುಂಬಿಗೆ ಬಂದನಯ್ಯ ನಾನಪಾಯನೆಲೆ ।

ಮೃಡ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಮಂ ಪೇಟ್ಟುದೆನಲಭವನೊರೆದಂ ಪ್ರಮಥರಾನಂದಿಸೆ ॥ ೩೯

ಶ್ಲೋಕಲಕ್ಷ್ಯದ್ವಾದಶಂಗಳಂ ಶಿವನೊರೆದೊ |
 ಡಾಕುಮಾರಂ ಕರಾಬ್ಬಂಗಳಂ ಮುಗಿಯುತಗ |
 ಜಾಕಾಂತ ಕೇಳಯ್ಯ ಬೊಮ್ಮನಂ ಜಡನೆಂದುದೆನ್ನದಪರಾಧಮೆನಲು ||
 ಈ ಕಟಕಿ ಬೇಡವೈ ಪ್ರಣವಮೆನಿತುಸಿರೆನೆ ಮ |
 ಹಾಕೋಟಿ ಪನ್ನೆರಡೆನಲ್ವೆ ಚಿಂತಿಸಿದಂ ಪಿ |
 ನಾಕೆ ಮಜ್ಜಹ್ವೆಯಿಂದಾನಕಾಲದೊಳು ಪೋಷಮಟ್ಟುವಗೆ ಸಾರ್ದುದೆಂದು || ೪೦

ಹಿಂದೆ ಕೋಟ್ಯನುಕೋಟಿಯುಗದೊಳು ಜಲಪ್ರಾಣ |
 ಯೊಂದನಿರಲೀಯದಬ್ಧಿಯೊಳು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಪೇ |
 ಲ್ವುದು ತನ್ಮಾತೆಯ ನವಿಲ್ಮಡಿಯೊಳಳಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದನು ಚಾತುರ್ಯದಿಂ ||
 ಎಂದಜ್ಞಾನ ಚಪಲ ಪೇಟಿನಲು ಗದ್ದುಗೆಯನಿಟ |
 ತಂದೆ ನಾಂ ಮೇಲಿದುರ್ ಪೇಟಿನನೆ ಕಡುಮುಳಸಿ |
 ನಿಂದ ಹದಿನಾಳು ಸಾಸಿರ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದು ಗುಹನಂ ಶಸಿಸಿದಂ || ೪೧

ಈ ನಿಷಮಶಾಸಕಾತಂ ಕುವರನೆನೆ ಮೂಳು |
 ಸಾವಿರ ಗಣಂಗಳಂ ಝಂಕಿಸುತ್ತಿವನೊಡನೆ |
 ನೀವುದಯಿಸೆಂದೊಡಂತಹುದಲಾಜ್ವರದ ಮೊದಲೊಳ್ ಪಾಲು ಬಿಸಮೆಂಬಿನಂ ||
 ದೇವ ಮುಂಗೋಪದೊಳಗೆಮ್ಮ ನುಡಿಯುಚಿತವ |
 ಲ್ಲೀವತ್ಸನಿಂದ ನುತಿ ಮೋಡಶಸಹಸ್ರಗಳ |
 ನೀವೊಪ್ಪುಗೊಂಬೊಂದು ಜನ್ಮ ಸಾಲ್ಗಿವಗೆನಲ್ ಪಶುಪತಿ ನಗುತ್ತೆಂದನು || ೪೨

ಶಾಪವೆನ್ನವರಿಗುಂಟಿ ಗಣಂಗಳ್ ನೀವು |
 ಭೂಪವಿತ್ರಾರ್ಥದಿಂ ಜನಿಸಿ ಭಕ್ತವ್ರಜಾ |
 ಳಾಪಮಂ ತಿರ್ದಿ ಪೇರಾಂಬಣದ ತಿಲ್ಲವೆಣ್ಣಾಂದಣಾವೈಯರಾಗಲು ||
 ಪೋಪುದೆಂದೊರೆದು ತತ್ಪ್ರಣವದರ್ಥಮನಜುಯ |
 ಲಾ ಪಿತಾಮಹನ ವಾಗೀಶನಾಗಲ್ಪಳುಪು |
 ತೋಪ ತನ್ನುಣುಗನ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿ ಪೇಟ್ಟಿಟ್ಟಲಭವಂ || ೪೩

ಶ್ರೀಕಾಳಿಯಾದಿಶೈವಂಗಳೊಗೆದು ಶಂಭುಗಿರಿ |
 ಜಾಕರುಣಮಂ ಪಡೆದನೇಕಮಹಿಮೆಯ ಮೆಜ್ಜಿದು |
 ಕಾಕುಚೈನರ ಕೊಲ್ವ ಪದದೊಳವದಿರಿಗೆ ಶಾಲಂಗಳಂ ಸವೆದಿರಿಸಿದ ||

ಆ ಕುಲಚ್ಛರೆಯಂಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನಜುಪಿ |

ಲೋಕಗುರುವಹ ಪಿಳ್ಳೆನಯನಾರು ಸದ್ಗುಣಾ |

ಸೋಕಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳನ ಕಥೆಯನೊರೆದುದಂ ಪೇಟ್ಟಿನಾಲಿಪುದಧಿಕರು || ೪೪

ಪೆಜ್ಜಿದಲೆಯನಾಳ್ಗಳಗ್ಗದ ಬಗ್ಗೊ ಸಿರಿವೆಣ್ಣು |

ನೆಜ್ಜಿ ತಳೆದ ಬಿಸಜಗಳೊ ತುಟ್ಟಿಲ್ಯೆಯುತಿಹರ ಕಣ್ |

ಪಟಮೆಗಳಿಗುಣಿಸೀನ ಪೊಂದಾವರೆಗಳೊ ಮೇಣ್ ಜತಿಕುವರರಸುವೆನಿಸುವ ||

ಮಜುಯಂಚೆವಿಂಡಾಡುವರ್ವನನೊ ಪೇಜ್ಜಿನಲ್ |

ಮೆಜ್ಜಿನ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮಹತ್ತಿನ ಪಾದಪದ್ಮಂಗ |

ಳುಜ್ಜಿ ಬಿಡದೆ ನೆಲಸುಗೆನ್ನೆದ್ದೆ ಗೊಳನೊಳಗೆ ಜಾನನಲುಗಂಪನುಜ್ಜಿ ಬೀಜುತೆ || ೪೫

ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣುವು |

ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಚೀರಮಾಂಕಂಗೆ ಬೆಸ |

ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವಮಲಕರ್ಣ ||

ಹೃದಯಮಸ್ತಕವದನಸರ್ವಾಂಗಸೌಖ್ಯಕಾ |

ಸ್ತದಮುಖಸುಜನರ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ |

ತ್ವದ ಬೋಧೆಯೆಂದೋದಿದೊಡೆ ಕೇಳದಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಸರ್ವರಿಗಪ್ಪುದು || ೪೬

ನೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಪಾವನಚರಿತ್ರನುತ್ಸವಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನೀ |

ಭೂವಿನುತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಧರಣೀಶ್ವರಂ |

ದೇವದೇವನ ಚರಣಸೇವೆಯಿಂ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದನು ||

ನೇವಳದ ಫಣಿಯ ಪೆಡೆವರಲ್ಗಳೊಳು ಮಾರ್ಪೊಳೆವ |

ಸಾವಿರ ನಿಜಾಂಗದಬಲೆಯರ ಸವತಿಯರೆಂದು |

ದೇವ ನಿಮ್ಮಂ ಪೊಯ್ಸು ಬಗೆಯೊಳವು ಕರವೆತ್ತೆ ಕಾಣುತಿವರಂದಮೆನ್ನ ||

ಈ ವಿಧಿಗೆ ನಲ್ಲಭಂ ತಂದನೆನುತುಂ ಮುಳಿಯೆ ।

ಪಾವ ತೆಗೆದಾರಸಾತಳಕಿಟ್ಟು ಪೋದರಾ ।

ಭಾವಕಿಯರೆಂದಗಜೆಯಂ ತಿಳಿದವನುಗುಂಡದ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಶರಣು ॥

ಎಲೆ ಕುಲಚ್ಚ ರೆಯ ಕೇಳೈ ಮೇರುವರ್ಪ ಭೂ ।

ತಲವಿಳಾವೃತವರ್ಷವದಃ ತೆಂಕಲು ವಿನಿಷದ್ ।

ಕುಲನಗಂ ಬಚುಕ ಹರಿವರ್ಷವಂತಾ ಹಿಮದ ಶಿಖರಿ ಕಿಂಪುರುಷವರ್ಷಂ ॥

ಸಲೆ ಮೆಜುವುದಿಂತು ಹಿಮವನ್ನಗೆಂದ್ರಂ ಪೂರ್ವ ।

ಜಲಧಿ ಪಶ್ಚಿಮವಾರ್ಧಿಗಳ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಿ ।

ಮೃಲಶಿನನ ಮಾವನೆನಿಸುವ ಬಿಣ್ಣಿನಿಂದೆಸೆವುದದಃ ದಕ್ಷಿಣದೊಪ್ಪುಗುಂ ॥

ಉತ್ತಾನಪಾದನೆನಿಸುವ ರಾಜಕುಷಿ ಮೊದಲು ।

ಪೆತ್ತ ಭರತಂಗೆ ಹಿಮವಂತದಿತ್ತಣ ಧರೆಯ ।

ನಿತ್ತ ಕತದಿಂದೆ ಭಾರತವರ್ಷವೆನಿಸಿತದಃಕಾರವೆಂತೆಂದೊಡೆ ॥

ಬಿತ್ತರಿವೆನಿನಕುಲದ ನೃಪನೆಂಬ ಕಾವಂಗೆ ।

ತೆತ್ತಮನಮಂ ಭೂಮಿರತಿ ಪುರುಷಧನುವನ ।

ಜ್ಞೊತ್ತಿಕೊಂಡಳೊ ತನ್ನ ಪೇರುರದೊಳೆನೆ ಬಿಗಿದ ಬಿಲ್ಲಂತೆ ಮೆಜುದಿದು ॥ ೩

ಮಣಿ ಸರ್ಪ ನಕ್ಷತ್ರ ಧೇನು ಗಿರಿ ತರು ಸರ್ಪ ।

ಗುಣ ಮಂತ್ರತತಿಯೊಳೆಸೆದಿರ್ಪ ಚಿಂತಾರತ್ನ ।

ಫಣಿಪ ಚಂದ್ರಮ ಕಾಮದುಘ ಮೇರು ಸುರವೃಕ್ಷ ದಾನ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳ ॥

ಗಣವೆಂತು ಘನವಧಿಕಮುಖ್ಯಗ್ರತಮಮುಖಾ ।

ಗ್ರಣಿ ಮಹತು ಶ್ರೇಷ್ಠಂಗಳಪ್ಪಂತೆ ಭರತಧಾ ।

ರಿಣಿಯ ನಾನಾದೇಶಕಿದು ಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿ ಜೋಳದೇಶಂ ಮೆಜುದಿದು ॥

ನರಕಬಂಧಂಗಳೆಂಬಿವು ಕೊಳಗುಳಂಗಳೊಳು ।

ಸರಿಕೆಸಲ್ಪಿಟ್ಟಿಯೇಜಿಂಬುದು ಮಹೀಜಕರಿ ।

ತುರಗಂಗಳೊಳು ದೇಹಿ ನಾಸ್ತಿ ಶಬ್ದಂಗಳಬಲಾಜನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ॥

ಅರಿಯೆಂಬ ನುಡಿ ಕೆಯ್ಗಳೊಳು ನುಡಿದು ತಪ್ಪುವುದು ।

ಗರುಡಿಯೊಳಗಜಿ ಮಜಿಗಳೆಂಬ ನುಡಿ ನಾಡೆ ಭೂ ।

ಧರಕುಲಂಗಳೊಳಿದಿರುದಲೆವಾತು ಕನ್ನಡಿಯೊಳಲ್ಲದಾನಾಡೊಳಿಲ್ಲ ॥

ವಿನುತಹಂಸಾವಳಿಯ ನದಿಗಳಿಂದಬ್ಬ ಮಯೆ |
 ನೆನಿಸುವ ತಟಾಕಂಗಳಿಂ ಕುಜದ ಪಜ್ಜೆಯಿಂ |
 ದನುಪಮಬುಧರ್ಕಳರ್ಪಗ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ ಗುರುಕುಲಾದ್ಯರ ಪುರಿಗಳಿಂ ||
 ಘನಕವೀಶರ ರಾಜಧಾನಿಗಳನಸಿತಕಂ |
 ತನ ನಗರಿಗಳನಹಿತವಿಧುರಾಹುವೆನಿಸ ಬಿರು |
 ದಿನ ಕೇತುಮಯಪತ್ತನಂಗಳಿಂ ದೇಶಂ ನವಗ್ರಹಾತ್ಮಕವೆನಿಸಿತು ||

೬

ಸೂರಿಜನಹರ್ಷವಿಸ್ತಾರಿ ಸುಖಸಂಕಥಾ |
 ಕಾರಿ ಬಜನೆರ್ದ*ಗಂ ಕಠಾರಿ ಬೆಳಸಿರಿಯ ಭರ |
 ಭಾರಿ ಕುಶ್ರಮಸಂಘವೈರಿ ಜಲಚರಸದಾಧಾರಿ ಕಾಲಾರಿಶಿನನ ||
 ನಾರಿ ಗಂಗಾಂಬಾವತಾರಿ ದುದೋಷಸಂ |
 ಹಾರಿಯೆಂದೊದಜುವತಿ ಭೇರಿಯಾರ್ಭಟಿ ವೀಚಿ |
 ಧಾರಿ ಬಹುನಾರ್ಗಪ್ರಚಾರಿಯಾನಾಡ ಕಾವೇರಿ ಭೋರ್ಗರೆದಿಸೆದುದು ||

೭

ಮೂಡೆಗಟ್ಟಂ ಕಟ್ಟಿ ಹುಡುಕುನೀರೊಳ್ ಮೆಟ್ಟಿ |
 ಕಾಡುತಿಹ ಪಾಮರರ ಕೈವಿಡಿತೆಗೊಳಗಾಗಿ |
 ನಾಡೆ ಪಂಕವ ಪುಗುತ್ತೆರ್ದ*ಯೊಡೆದು ಪುಲ್ಗರ್ಚಿ ಕಂಟಕಂಬಡೆದಿನನ್ನ ||
 ರೂಢಿಸಿದ ಕಾವೇರಿಯಿರ್ಕೆಲನೊಳಿದುರ್ ಶಶಿ |
 ಚೂಡಂಗೆ ಸಲ್ವ ಪೇರೊಲೈಯಂ ಪಿಡಿದವರ |
 ಕೂಡೆ ಬಾಯ್ವಿಡಿಸದಿರೆನೆಂಬ ಕಟನೆಯ ಮಡಿಯ ಸಾಲುಗಳು ಸಲೆ ಮೆಳುದುವು || ೮

ನಡೆ ಮಂದವಾಯ್ತು ನಡುಗಡಸಿತು ಬಡತನಂ |
 ನುಡಿ ಮೆಲ್ಲನಾಯ್ತು ಕಟನೆಯ ಮಡಿಗಳಂ ಕಾವ |
 ಮಡದಿಯರ್ಗಿನುತೆ ಮುತ್ತಿದುವು ತಲೆಯಂ ತುಂಬಿ ಕೋಕಂಗಳೆರ್ದ*ಯಡರ್ದು*ವು
 ಅಡಿಗೆ ತೊಡಕಾದುವಂಜೆಗಳೆರ್ದೇ ಕಾಲವೆನು |
 ತೊಡನೆ ಗಿಳಿವಿಂಡು ಗರ್ದೆಯ ಸೂಳಿಗೊಳೆ ಕಿತ್ತು |
 ಪಿಡಿದು ಕರಕಂಜದಿಂದರಲ್ದ* ನೆಯ್ವೆಲ್ಲವನ್ನಿಡುವರಾಶಿನುಖಿಯರು ||

೯

ಕಲ್ಲೆರ್ದ*ಯ ಕರಗದಂಗೆನೆಯರೆಮ್ಮಂ ಬಗೆವ |
 ರಲ್ಲೆಂದು ಪಥಿಕರ ಮೊಗಂ ಕಂದಿ ಬಾಯ್ ಬತ್ತಿ |
 ಮೆಲ್ಲನಾಗಲ್ ನಡೆಗಳುಸಿರ ಬಿಡುತಿರಲೆಣಿಸುತಾಸತಿಯರನರ ಕರೆದು ||

ಇಲ್ಲಿಗೈತರ್ಪನ್ನೈಬರ ನಿಮ್ಮ ಕುಳುತು ಕೈ ।

ಯಲ್ಲಿ ಜೀವನನ ಪಿಡಿದಿದ್ದೆನೆನಲಕ್ಕುತನ ।

ರೆಲ್ಲ ಬಾಯ್ವಿಡಲವೃತವೆರೆದಚ್ಚು ರಿಯರೆನಿಸಿ ಮೇಜದರಜವಟಿಗಳೊಳು ॥ ೧೦

ಅರೆನ ಚಂದನಕೆ ನಲುಸುಯ್ಯಂಪಿಗಿಳಪಳಗ ।

ಳುರವಣಿಗೆ ಸತಿ ರನ್ನದೊಡದೊಳನೆತ್ತಿತಿರೆ ।

ಸುರಜಾಪವೆನಿಸಿತಲಿತ್ತಿದ ಕರನ ಬಳಸಿ ಪಿಂಭಾತಪತ್ರಗಳನು ॥

ಸ್ಮರಗೆ ಪಿಡಿದಂತಾಯ್ದಲುತ್ತ ನೀಲದೊಳು ಶಂ ।

ಬರವೈರಿ ಸಂಗ್ರಹಣಮಂ ಮಾಡಿ ಪಿಡಿಸಿದನೊ ।

ಗರುಡಿಯೊಳು ತರುಣಿಯನದಲ್ಲ ಕಾಮನ ಕರಾಗ್ರದ ಚಕ್ರವೆನಿಸಿತರೆ ! ॥ ೧೧

ಸತತಮಿಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಜೋಳದೇಶದ ಸಮು ।

ನ್ನತಿಯ ಕೊಂಡಾಡುವೊಡೆ ಫಣಿರಾಜನೆಂಬ ನಾಗ್ ।

ಜ್ಞತೆ ಬೇಡ ಸಮಸುಖದೊಳೆಸೆನ ಕೆಜಿತೊಜ್ಜಿಕಾಲ್ಗುಳುಪವನದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂ ॥

ಅತಿಪುಣ್ಯದಿಂದಲತಿನೀತಿಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ।

ದತಿಚತುರಸಾಮರ್ಥ್ಯವತಿಧರ್ಮದಿಂ ಧರ್ಮ ।

ವತಿಯೆಂಬ ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣವೊಪ್ಪುತಿರ್ದುದಾನಾಡಸೈಪಿನ ಕರಂಡಂ ॥ ೧೨

ಉರಗೇಂದ್ರನಿಕೆಯ ಬಗಿದೆದ್ದು ತಜ್ಞೋಳಭೂ ।

ವರನ ಬಲಗೊಳಲಾದುದೋ ಪರಿಖೆಯೆನೆ ಫಣಿಪ ।

ನುರುಸುದರ್ಶನದ ವಿಮಲಾಂಗಸದ್ವೃತ್ತತೆ ಸಮುನ್ನತಮದಾಯ್ತೆಂಬಿನಂ ॥

ಕರಮೆಸೆದುದಾ ಪಳಿಕುಗೊಂಟೆ ಮುಗಿಲಗ್ನಿಯೊಡ ।

ವೆರೆದ ಕೆಂಗದಿರ್ವ*ಣಿಯ ವೆಡೆ ಪಲವರಿಂ ಸುತ್ತು ।

ವರೆ ನೋಟ್ಟುನಹಿಪನೆನೆ ರನ್ನದೆನೆಗಳೆನೆಸೆದುದಾ ಪಟ್ಟಣಂ ಭಾವಿಸೆ ॥ ೧೩

ಅಳವಟ್ಟು ಸಾಧನದ ಸಂಪತ್ತುರಂಗಳಿಂ ।

ನಳನಸಖನಂತರುಣರಾಗಿ ಪೊಂಬಿಟ್ಟುಗಳ ।

ಬಳಸುವ ವಣಿಗ್ವರರ ಸೈಪಿನಿಂ ಶಿವಭವನದೊಪ್ಪಂಗಳಿಂ ಭಕ್ತರ ॥

ನಿಳಯಂಗಳುವಿನಿಂ ಮಕುಟವರ್ಧನರ ಮಂ ।

ಡಳಕ ಮನ್ನೆಯರ ಗೇಹಂಗಳಿಂ ನಡುವೆ ಕಂ ।

ಗೊಳಪ ಹಿರಿಯರಮನೆಯೊಳರ್ಪ ನಾಸಕ್ತೇಂದ್ರಜೋಳಧರಣೀಪಾಲನು ॥ ೧೪

ಚರಣದೊಳು ಹೃದಯದೊಳು ಕೈಬಾಯ್ಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಂ ।
 ದರದೇಹದಲ್ಲಿ ಮುಜೆವಣಿಯಂ ಸುಗುಣಮಯ ।
 ಪರಮಚಿಂತಾನುಣಿಯ ಸುರತರುನನಮೃತಮಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಪಡೆಯುತ ॥
 ಶರಣೆಂದ ರಿಪುಗಳ್ಗೆ ಮಿತ್ರರ್ಗೆ ಯಾಚಕರ್ಗೆ ।
 ಪರಮಾನುಭಾವರ್ಗೆ ಶರಣರ್ಗೆ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ।
 ನಿರದೀಯೆ ನಾಣ್ಣಿ ಭಾಂಡಿಕದೇಹಿಯಾಗಿ ಸಗ್ಗಂಭೋಕ್ತನೋ ಸುರಪನು ॥ ೧೫

ಲಾಳನಂ ಬರ್ಬರನ ಗೌಳನಂ ವೈರಿ ಪಾಂ ।
 ಚಾಳನಂ ಗೆಲ್ವ ಕರವಾಳನಂ ಭಸ್ಮಮಯ ।
 ಭಾಳನಂ ತತ್ಸದೋದ್ಧಾಳನಂ ರಂಜಿಸುವ ಕಾಳನಂ ಗೆಲ್ವ ವಿಧೃತ ॥
 ವ್ಯಾಳನಂ ನಮಿತಸುರಜಾಳನಂ ಹಸ್ತಕಂ ।
 ಕಾಳನಂ ಕೊರ್ಬಿದ್ ಕೋಳನಂ ಕೊಂದ ಸೊ ।
 ಡ್ವಾಳನಂ ಭಜಪ ಭೂಪಾಳನಂ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳನಂ ಮೊಗಬಲಳವೆ ॥ ೧೬

ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ರತಿ ಸತ್ಯವಾ ।
 ಕೃಂಗಳಂ ನುಡುವಲ್ಲಿ ಸದ್ವಾಣಿ ನಿತ್ಯಹ ।
 ಸಾಂಗಿಯಪ್ಪುದಜುಂದರುಂಧತಿಯ ಪಾಂಗು ಪಾನನಲಕ್ಷ್ಮಿ ತನ್ನೊಳರಲು ॥
 ಸಾಂಗರೂಪಂ ಪ್ರೌಢೆ ಪತಿಭಕ್ತಿ ಸಿರಿಗಳು ।
 ಕೃಂಗನೆಯರಾಣ್ಣರಹ ಮದನನಜವಾಸಿಷ್ಠ ।
 ತುಂಗಹರಿಗಳ ಜಜಿವ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಂಗೆ ಸತಿಯಮೃತವತಿಯಾದಳು ॥ ೧೭

ಒಂದು ಚಂದ್ರನ ಮಾಡಿ ಮೊದಲದು ಕಳಂಕಾದು ।
 ದೊಂದಂಬರಕ್ಕಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆರಡ ರಚಿಸಿ ರಾ ।
 ಕೇಂದುವಿನ ಷೋಡಶಾಂಶವನೀಶ್ವರಂಗಿತ್ತು ಸಪ್ತಕಲೆಯಂ ದೇಹಕೆ ॥
 ತಂದಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕೊಂಟ ಪಣಿಗಿಟ್ಟು ಮೂಜನೆಯ ।
 ಚಂದಿರನ ಮೊಗದೊಳೊರಿಸಿದನೋ ಕಶ್ಯಪನ ।
 ತಂದೆಯಲ್ಲದೊಡೆ ಸತ್ಯೇಂದ್ರನಂಗನೆಗಮೃತವತಿಯೆಂಬ ವೆಸರೆಸೆವುದೇ ॥ ೧೮

ಸಲೆ ನಿರ್ಜರಾಧೀಶವೃದ್ಧಶ್ರವಂಗೆಯೊ ।
 ಪ್ಪಲು ಜೀವನಾಗಿ ಚಿತ್ರಶಿಖಂಡಿಜಂ ಮಂತ್ರಿ ।
 ತಿಲಕಂ ಗಡಾ ಹಾಸ್ಯ ಮಲ್ತೆಯಂತಲ್ಲ ಮಿಸುನಿಯ ಕೆಲಸದೊಳಗೆ ರನ್ನಂ ॥

ಚಿಲುಪಾಲೊಳೆಸೆವ ತನರಾಜ ಪನ್ನಿರೊಳೊಡೆ ।
 ಗಲಸಿದ್ ಶಿರಪಜ್ಜೆ ಶಿವತತ್ತ್ವದೊಳು ಕೂರ್ತು ।
 ನೆಲಸಿದಾಪ್ರಣವದಂತರಸಂಗೆ ಪತಿನೋಹಿಯೆನಿಸ ಮಂತ್ರೀಶನೆಸೆದಂ ॥

೧೯

ಒಂದು ದಿನ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಧರಣೀಶನಾ ।
 ನಂದದಿಂ ವಾರಣಾಸಿಯೊಳಿಶ್ವರಂಗೆ ನಲ ।
 ವಿಂದ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಪಾವನೋದಕದಿನಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡನೇಟ್ಟುಂ ॥
 ಎಂದು ಗಂಭೀರಭೇರಿಯ ಮೊಲಗುವೇಟ್ಟೊಡ್ಡೆ ।
 ತೆಂದೊಡೆಯನಂಘ್ರಪಂಕಜಕೆ ಪಣೆಯಂ ಸಚಿವ ।
 ನೊಂದಿಸಿದನಿಟ್ಟ ಕುಂಕುಮಗಂಧರಜಮಾಪರಾಗದಂದನ ಪಡೆಯಲು ॥

೨೦

ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಜೀಯ ನೀವಿದ್ ಮಂ ।
 ದಿರವಲಾ ಕಾಶಿಯಾತೀರ್ಥವೈತರ್ಪದಿಂ ।
 ದರರೆ ! ಭಾಗೀರಥಿಗೆ ಧರ್ಮವತಿಗೇಟ್ಟೊರು ಗಾವುದದೊಳೆಡೆಗುಂದದೆ ॥
 ನರಮಕುಟನರ್ಧನರ ನಿಲಿಸಲೊರೋರ್ವರ್ಗೆ ।
 ಪರಮಜಲಮಂ ಕನಕಘಟದೊಳೆಯ್ದಿಸಲು ಶಂ ।
 ಕರನ ಪೂಜೆಯನೆಸಗಿದಂ ರಾಯನೆನಲುಟಾದ ಪಡೆಯನ್ನಾರಣಿಸರು ॥

೨೧

ಇಂತು ಸದ್ಭಕ್ತಿಸಂಪತ್ತಿಯಿಂ ಜೋಳಭೂ ।
 ಕಾಂತನಿರಲೊಂದು ದಿನಸಂ ಬಂದನರರೆ ! ನಿ ।
 ಶ್ವಿಂತನಜ್ಞಾನಸುಜ್ಞಾನಕುಮುದಾಂಭೋಜತರಣಿಯತ್ಯಂತಕರುಣಿ ॥
 ಕಂತುಹರಮೂರ್ತಿಯೀಬಂದನೀಬಂದಂ ಕೃ ।
 ತಾಂತಭಂಗಸುಸಂಗ ಚಿದ್ಭವಶಿವಾಚಾರ್ಯ ।
 ರಿಂತು ಬಿಜಯಂಗೈದರೆಂಬ ಕಹಳೆಗಳೊದಪ್ಪಿ ಕೇಳ್ವನಾನಂದದಿಂದ ॥

೨೨

ಹಾ ಮಹಾದೇವ ! ಬರ್ದು*ಕಿದೆನಲಾ ಮದ್ಗುರು ।
 ಸ್ವಾಮಿ ಬಿಜಯಂಗೈದರೆಂದೆದ್ದು ಶಿವಗಣ ।
 ಸ್ತೋಮದೊಡನಧಿಕಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಪೊಲಲ ಸಿಂಗರಿಸವೇಟ್ಟೊಡನೆ ನಡೆದು ॥
 ಕಾಮಿತಪ್ರದನ ಸಾಲೋಕ್ಯದಿಂ ಪದದಗ್ಧ ।
 ಧಾಮಗುರುವರನ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಗುರುಕುಲಲ ।
 ಲಾನುನಂ ಕಂಡನಾಜೋಳಧರಣೀನಾಥನತಿಶಯಾನಂದದಿಂದ ॥

೨೩

ಕಂಡು ಶುಭಚಿಹ್ನಾಗನಾತ್ತೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ |
 ದಂಡಪ್ರಣಾಮಮಂ ಮಾಡಿ ಗುರುಪದವಿಡಿಯ |
 ಲಂಡಲೆವ ಮಾಯೆಯೆದ್ದೆ*ಯೊಡೆವ ಗಂಭೀರವಚನದಿ ಪರಸಿ ಕಣ್ಣೊಳೆಯಲು ||
 ಮುಂಡಾಡಿ ನೋಡಿ ಭಸಿತವನಿಟ್ಟುರುದ್ವಿಜರ |
 ತಂಡ ಸುರಿವಕ್ಷತೆಯೊಳೆಲೆ ಕಂದ ಬಾರೆಂದು |
 ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಜಿದಂ ಕೃಪಾಮೃತದ ಸೋನೆಯಂ ಚಿದ್ಧನಶಿವಾಚಾರ್ಯನು || ೨೪

ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿ ಪುರವೀಧಿಯೊಳು ಬರ್ಪ ಧೀ |
 ವರನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುನ್ನು ಗೇಹಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕು |
 ಕೃಪಗೆ ಶಿವಮುದ್ರೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೂಡಿರೆ ಮಟ್ಟಿಗರು ಜಜ್ಜಿಯೆ ವೇದಂಗಳಾ ||
 ಬರೆಯಿಸಿದನದಜುನೊರುಮುಕ್ತಾಳುವಾರು ತ |
 ದ್ವುರುಕುಲೋದ್ಭವ ಚಿದ್ಧನಾರ್ಯರಡಿಗಂಡೆಮ್ಮೆ |
 ಹರ! ಮಹಾದೇವೆಂದು ನೀಲಕಂಠನ ಭಕ್ತರೈದೆ ನಲಿಯುತ್ತಿದರು || ೨೫

ಶರಣರುಘೆ ! ಚಾಂಗು ! ಬೊಲ್ಲಿನಲು ಪೊಂಬಲ್ಲಕೆಯ |
 ಹರಿಸದಿಂದಿಲಾದರಸನಟ್ಟ ಮಣಿನಾವುಗೆಯ |
 ಚರಣದೊಳು ತಳೆದು ಮೇಲುಪ್ಪರವದಾರೆಂಬ ತಾರ್ಕಿಕರ ಘೋಷಣದೊಳು ||
 ಅರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕು ಪದಕೆಳಗಿದ ನೃಪಾಂಗನೆಯ |
 ಪರಸಿ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯನೆಸಗಿ ಸಿಂಹವಿ |
 ಸ್ವರವನೊಲ್ಲೇಜು ಭಕ್ತರೊಳೆಸೆದು ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆಂದನಾಗುರಾರಾಯನು || ೨೬

ನಿನಗಿಷ್ಟವೇನೆನಲು ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಂಭಿದ |
 ಶನವೆನ್ನ ದೋಷತಿಮಿರಜ್ಯೋತಿಯೆನ್ನಜೀ |
 ನನಚಾತಕಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಮುಂಬನಿಯಲಾ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣರಸವಿನ್ನು ಬೇಜಿ ||
 ಘನವಸ್ತುವುಂಟೆ ನೀವೇ ಶಿವಂ ಗುರುವೆ ಕೇ |
 ಕೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಮಲಬೋಧೆಯ ನಿರೂಪಂಗೆಯ್ಯು |
 ದಿನಲು ಕಣ್ಣೆಸೆವ ಶಿವತತ್ತ್ವಮಂ ಪೇಟ್ಟಿರಾ ಚಿದ್ಧನಶಿವಾಚಾರ್ಯರು || ೨೭

ಪರದೈವಭಜನೆಗಳನಿಂದ್ರಿಯಾರ್ಥಂ ಮಾಯ್ತು |
 ನರಗಿ* ಕಂಟಕಮಪ್ಪುದೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಸುವ |
 ಪರಿಯೊಳಾಶುಕ್ಲತ್ವಮಂ ತೊಜಿದು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷವನೆ ಸಾರ್ವಕಾರಣಂ ||

ಅರರೆ! ದೋಷಾಕರಂ ಜಡನಾಗಿ ಬೀದಿಯೊಳು ।

ಕರ ಬಬಲಿ ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟಾಗಿ ತನ್ನ ತಾ ।

ಯ್ವರಸಿ ಪೆರ್ಚುತ ಕುಂದುವ ಚಂದ್ರನೆನಲನ್ಯದೈವನಂ ನೆನೆಯ ಬಹುದೇ ॥ ೨೮

ಪತಿ ಹರೈಜಾದ್ಯರ್ಗಜಾಂಡಕುಲರಕ್ಷಕಂ ।

ತ್ರಿತಯನುಜಾವಮಲಯೋಗಿಗಳ ಜಾನಂ ಕುಜಿತು ।

ಸತತ ಪಟ್ಟಿಂಶತ್ಪರಂ ತತ್ತ್ವಚಿದ್ಭನನ ನಿಷ್ಕಲನ ಶಿವನ ಕೂರ್ತು ॥

ನುತನಿರಾಕಾರಸಾಕಾರದ ಸದಾಶಿವಾ ।

ಕೃತಿಯ ತಳೆದಾತನ ಮಹೇಶನಾ ಪಂಚವಿಂ ।

ಶತಲೀಲೆಯವನೊಜಿನೆನೆನಲೊಡನೆ ರೋಮಾಂಕಜೋಳನಾದಂ ಜೋಳನು ॥ ೨೯

ಎಲೆ ದೇವ ದೋಷಾಕರನ ಪಿಡಿಯಲದು ನಿನ್ನ ।

ತಲೆಗೆ ಬಂದತ್ತು ಸರ್ವರ ಸುಡುವ ಬಿಸವನಾ ।

ನಲೆ ನಿನ್ನ ಕಂಠೋದ್ಗತಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ನಾಡೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಪ್ಪು ಖಲರ ॥

ವಿಲಗದೂರುಗಳ ಮೂಜಂ ನೋಡೆ ನಿನ್ನ ನಿ ।

ಶ್ಚಲನಯನದೊಳಗಂಬು ಮೂಡಿದುದು ಮಚ್ಚಿತ್ತ ।

ನಿಲಯದೊಳೆ ಹದುಳವಿರಲಿಂ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲ ಕೇಳಮರಗುಂಡಾಧೀಶ್ವರಾ ॥ ೩೦

ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣುವು ।

ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಚೇರಮಾಂಕಂಗೆ ಬೆಸ ।

ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವಮಲಕರ್ಣ ॥

ಹೃದಯಮಸ್ತಕವದನಸರ್ವಾಂಗಸೌಖ್ಯಕಾ ।

ಸ್ತದಮುಖಿಸುಜನರ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ ।

ತ್ವದ ಬೋಧೆಯೆಂದೋದಿದೊಡೆ ಕೇಳಿದರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವರಿಗಪ್ಪುದು ॥ ೩೧

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಮೂಷನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲವಿ॥ ನಾದಬಿಂದುಕಳಾಗ್ಗುರು ಬಂದು ಜೋಳಗೊರೆ ।

ದಾದಿದೇಶಿಕಲೀಲೆ ಪಂಚವಿಂಶತಿಯಂ ಪ್ರ ।

ಸಾದಮಂ ಕುಡಲವೃತ್ತವತಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಯಕನ ಗರ್ಭಂ ॥

ಇಂದುಶಿಲೆ ಮಂಟಪದಿ ಹೇರಂಬ ರೋದಿಸಲ್ ।

ಕಂದ ಬಾಬಾ ಎನಲ್ ಗುಹ ಕಣ್ಣಲುಗ್ಗಿತಮ್ಮ ।

ಯೆಂದೆನೆ ಕುಮಾರ ಜೇಷ್ಠಿಸುವುದೇನೆನಲು ಮದ್ವೈಕ್ಯಂಖ್ಯೆಗೆಯ್ದನೆನಲು ॥

ಉಂದುರಾಸನಚರಿತನೆಂದ ಮೇಣ್ ಶಕ್ತಿಧರ ।

ಗೊಂದು ತಪ್ಪುಂಟಿಮ್ಮ ಮನ್ನಾಸವೆಚಿದನೆನೆ ।

ಮಂದಸ್ಥಿತದೆ ಕುವರರಂ ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಶರ್ವಸತಿ ನೀನೆ ಪೊರೆವುದೆಮ್ಮಂ ॥

೧

ದೇವಿ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯ ಪರವಸ್ತುವಿಂ ಪಡೆಯು ।

ತಾವಿಭುವಿಗಿತ್ತು ವೆಣ್ಣುಣಿಗಳು ಕುಡೆ ಸುರರ್ ।

ಮೂನತ್ತುಮೂಳುಕೋಟಿಗಳಳಿಯರೆನಿಸಲಿರ್ಪತ್ತೇಲು ಸುತೆಯರರಸ ॥

ಆವನಿತೆಯರನನಯದಿಂದಾಳೆ ದಕ್ಷಪ್ರ ।

ಜಾವರಂ ಶಸಿಸಲಾಚಂದ್ರನರ್ಚಿಸೆ ಶಿನನು ।

ಮಾವಿನುಲರೋಚಿಯಂ ಧರಿಸಿದನಲಾ ಜೋಳ ಕೇಳೆಂದ ಗುರುರಾಯನು ॥

೨

ಪರಮಶಿವತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಣವ ಕುಸುಮಕೆ ಗಂಧ ।

ವರಫಳಕೆ ರುಚಿ ದಿವ್ಯರತ್ನಕ್ಕೆ ಸತ್ಪಾಂತಿ ।

ಯೆರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪತಿಯಾದಿಯಿಜ್ಯಾಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವಿಯಾಶಕ್ತಿರೂಪ ॥

ಧರಿಸಿ ಶಾಂಭವಲೋಕಪತಿಯಪ್ಪ ತನ್ಮಹೇ ।

ಶ್ವರಗನನ್ಯದ ವನಿತೆಯುಮೆಯಾಗಲಡುವೆ ಪಂ ।

ಕರುಹಗರ್ಭಾಂಡಕೋಟಿಗಳುದಯಕಾರಣದ ಲೀಲೆ ಕೇಳೈ ಯೆಂದನು ॥

೩

ಸರ್ವಲೋಕಂಗಳು ವಿಲಯವೈದಿಸುತ ಹರ ।

ನೊರ್ವನೇ ನಿಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ ।

ಪೂರ್ವರೂಪಂ ಮಾಡೆ ಸತ್ಪ್ರಣವನೇದಪೌರಾಣಾಗಮಾಂಗನಾಗಿ ॥

ಗೀರ್ವಾಣರಂ ತನ್ನ ನಾಸಿಕೋಚ್ಚಾಸ್ವಸಗಳ್ |

ಗುರ್ವಿನಿಂದಾಡಿಸುತ್ತೆಲರ್ವ*ಟ್ಟಿಗಳ್ಗೆ* ಚಾ |

ತುರ್ವಿಧದ ಪುರುಷಾರ್ಥಫಲದ ವೃಷಭಂ ಶಂಕರಂಗೆ ವಾಹನಮಾದನು || ೪

ಆಲೋಕಮಾತ್ರದಿಂದಖಿಳಮಂ ಸುಟ್ಟುರುಹಿ |

ಮೇಲೆ ಡಮರುಧ್ವಾನದಿಂದೊಡೆದಜಾಂಡಮಂ |

ಕೀಲಕಾದಿಗಳ ಪದಹತಿಯಿಂದೆ ನುರ್ಗಿ ತಿಜ್ಜನೆ ತಿರುಗಲಹಿ ಮೊಳುಯಲು ||

ಫಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂದಿಂದು ಕರಗಲಮೃತದಿನಸ್ಥಿ |

ಮಾಲೆ ಜೀವಂಬಡೆಯೆ ಸೃಜಿತಾಜಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರ |

ಜಾಲವೆನಲಿಸೆವ ನಾಟ್ಯಾಡಂಬರದ ಶಿವನ ಲೀಲೆಯಂ ಕೇಳೆಂದನು || ೫

ಹರನಿಂದೆಯಂ ಕೇಳ್ತು ಯಜ್ಞದೊಳ್ ತನುವಟಾದು |

ಗಿರಾಜನಂಗನೆಗೆ ಮಗಳೆನಿಸಿ ಬಳೆದು ಬಂ |

ದುರುಹಂವೆಯಲ್ಲಿ ತಪಮಿರ್ಪ ಶಿವನಂ ಭಜಿಸಲುಮೆಯಿತ್ತ ವಿಷ್ಣುಮುಖ್ಯ ||

ಸುರರು ತಾರಕಗಳ್ಳಕಳುವೆ ಬಂದೆಚ್ಚೊಡಾ |

ಸ್ಮರನ ಸುಟ್ಟಂಗಭವನೆನಿಸಿ ತಪಿಸುವ ಶಿವೆಗೆ |

ವರದನಾಗುತ್ತೂರ್ಗೆ ಕಳುಪಿ ವಿಭವದೊಳಗಜೆಯಂ ಮದುವೆಯಾದನೀಶಂ || ೬

ಶಿವನುಗ್ರಮೂರ್ತಿ ಘಡಿಘಡಿಸುತ್ತೆ ಮೈಕುಂಠ |

ಕವಗಡಿಸಿ ನಡೆದು ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನಾಂತೊಡಿಸಾ |

ದವನ ಶೂಲಕೆ ಸಾರ್ಚಿ ಪುಗೆ ವಿಷ್ಣುವಭವನಖಮುಕುರಪದಕೆಱಗುತೆನ್ನ ||

ತ್ರಿವಿಧಸಪ್ತಕಜನ್ಮಸಾಫಲ್ಯವೆಂದು ಕಂ |

ಭವನೆ ಪಾಯಲ್ ತಲೆಯ ರುಧಿರವುಗಲೆಱಿಯೆ ಪೊರೆ |

ದವನ ದಿಕ್ಪಾಲಲೋಕವ ತಿರುಗಿ ಬಂದುದೇ ಹರನ ಭಿಕ್ಷಾಟನ ಕಣಾ || ೭

ಸುರನಿಕರಮಾತಾರಕಂಗಳ್ಳ ಕಾಮನಂ |

ಹರನ ತಪಮಂ ಕಿಡಿಸಲೆಂದಟ್ಟಿ ಗಿಳಿಗುದುರೆ |

ದುರುಳತುಂಬಿಗಳೊಡನೆ ತಾವರೆಯ ನೂಲ್ದಿ ಷುಮಿಗಿನಿವಿಲ್ಲನರಲಂಬನು ||

ಅರರೆ ! ಪೂಡುತ್ತೆಚ್ಚೊಡೊತು ತಪಮಂ ಮಾಟ್ಟು |

ವರತಪ್ತಜಾಂಬೂನದಾಂಗ ನಾಗಾಜಿನೋ |

ತ್ತರವಸನಯಂತ್ರವಾಹಕ ಭಾಳನೇತ್ರನವನಂ ಸುಟ್ಟು ಭಸಿತವಿಟ್ಟುಂ || ೮

ವರಸತಿಯ ಮುಡಿಗೆ ತರ್ಪಲ್ಲಿ ಯೂಧಿಕೆಯದೊಂ ।

ದರಲವನಿಯೊಳು ಬೀಜ ಶಂಭುಗೆಂದುದೊಂದ ।

ಸುರಪುರವನಾಳ್ವ ರಂಭೆಯ ಬೋಧೆಯಿಂದ ಶುದ್ಧ ಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶನ ॥

ಚರಣಮಂ ಶ್ವೇತನರ್ಚಿಸಲವನ ಪಿಡಿಯೆ ಬಂ ।

ದುರವಣಿಪ ಕಾಲನಂ ಹೊಳೆನಾತ್ರಿಶಾಲದಿಂ ।

ದಿರದಿಟ್ಟು ಮಡಿವಾತನಸುವಿತ್ತು ಬೋಧಿಸುತ್ತಟ್ಟಿದಂ ಸರ್ವೇಶನು ॥ ೯

ಸಿರಿಯೊಡೆಯ ಕೋಲ್ಕುಲಯ ವರ್ವಕ್ಕೆಗೆಲರುಣಿಯ ।

ನಳಸುತಿರೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಸರಿಗೆನ್ನದಾ ಪಾವಿ ।

ಗಿರದಮದುರ್ಗಯ್ಯನೇಸರ್ಗಾಲಿಗಳು ನಡುಗಿ ಬೀಜ ತೇರ್ ಕೆಡೆವುದೆಂದು ॥

ಪರಿಕಿಸದೆ ಕೋಲ್ಕುದಿಯ ಕಿಚ್ಚಿಗಾ ಪೊನ್ನಸಿಂ ।

ಗರವೆಟ್ಟುವಿಲ್ ಕರಗುಗೆಂದಳ್ಳದದಟಿ ಮು ।

ಪುರನುಂ ವೆಂಪ ಸುಟ್ಟ ಕಡುಬಿರುದನಮರಗುಂಡದ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಶರಣು ॥ ೧೦

ವೃತ್ರಕುಲಭವಜಲಂಧರನಿಷ್ಟಮಂ ಪಡೆದು ।

ಧಾತ್ರನಿಂದವನ ಭಂಗಿಸಿ ನಡೆದು ಕಾದಿ ಮುರ ।

ಶತ್ರುವಂ ಪಿಡಿದು ಘಣಿಸಾಶದಿಂ ಕಟ್ಟಿ ಗಗನಕ್ಕಿಟ್ಟು ಸುರರ ಸಡೆದು ॥

ಚಿತ್ರಮೆನೆ ಶಿವಪುರಿಗೆ ದಂಡು ಬರೆ ಹರನಗ್ನಿ ।

ನೇತ್ರದಿಂದರುಹಿ ಜಲನುಂ ಚಕ್ರನುಂ ಬರೆವ ।

ಮಾತ್ರಕಸುರನ ತಲೆಯ ಶೀಘ್ರಗತಿಯಿಂದಳಾಯೆ ತಳೆದನಾಶಿರವನಭವಂ ॥ ೧೧

ಮಾರವೈರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಾಂಗದೊಳ್ ಜನಿಸಿ ವಿಧಿ ।

ಮೇರುವಗ್ರದೊಳಾಪ್ತರೊಡನಹಂಕರಿಸುತಾ ।

ಶೌರಿವೇದಗಳ ನುಡಿಗಳ ಮೀಜು ಶಿವನಿರೊಳುಲಿಯೆ ಪಂಚಮಶಿರವನು ॥

ಭೈರವಾಕಾರದಿಂ ಪಳುದು ಗುರುಶಿಕ್ಷದೀ ।

ಕ್ಷಾರತಿಯೊಳವನ ಮಸ್ತಕದೆಡೆಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ।

ನೈ ರಾಯ ಕೇಳು ಸೋಮಾಷ್ಟಕವನೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸಿದನು ಗುರುರಾಯನು ॥ ೧೨

ಮೃಡನ ಸಭೆಯಿಂದ ಮನ್ನಣೆವಡೆದು ಯಜ್ಞಮಂ ।

ತೊಡಗೆ ದಕ್ಷಂ ದಧೀಚಿವ್ರತಿಯು ಶಪಿಸಲುಮೆ ।

ಯೊಡನೆ ನಾರದನಜುಪೆ ಪೋಗಿ ಶಿವನಿಂದೆಗಳೊಡಲಟಾಯೆ ಹರನಜುಯುತೆ ॥

ನಡುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಬೀರನ ವೆತ್ತು ಕಳುಪೆ ಘುಡಿ ।
 ಘುಡಿಸಿ ದೋಸಿಯ ತಲೆಯ ಹೊಡೆದ್ಗಿಯೊಳಗಾದು ।
 ಕೆಡಹಿ ಕುಞ್ಜದಲೆಯಿತ್ತುನವಿಚಾರವವಿಚಾರಕೇಡಾಗದೆಂತಿರ್ಪುದು ॥

೧೩

ಅಮರರೊಳು ಕಾದಿ ರಕ್ಕಸರು ಕೆಟ್ಟೋಡಲಾ ।
 ಕ್ರಮಿಸಿ ಪಿಂದಟ್ಟಿ ಮುನಿಪತ್ತಿ ದಿವ್ಯಾದೇವಿ ।
 ಯಮದ್*ಡ್ಡವಾಯಲಾಕೆಯ ತಲೆಯನರಿಯೆ ಭೃಗು ಶಸಿಸಲದಜುಂ ವಿಷ್ಣುವ ॥
 ಕ್ರಮದೆ ಬಕ ಧೀವರ ನಿಜಾಂಗ ಶರಭತ್ವದಿಂ ।
 ದಮೆ ತೀರ್ಚಿ ತತ್ಸಿಂಹನುಂ ಕೂರ್ನೆಯಿಂ ತಳೆದು ।
 ಹಿಮಘೃಷ್ಟಿಶೇಖರಂ ನರನಿಷ್ಪದಾತಪಂಚಾನನಂ ಮೆಜ್ಜಿದನಂದು ॥

೧೪

ಕ್ಷೀರಶರಧಿಯೊಳು ಹರಿ ಮಲಗಿದೊಡಾವೇಳೆ ।
 ವಾರಿಜೋದ್ಭವನೈದಿ ಯುದ್ಧನುಂ ಮಾಡಲಾ ।
 ಶೌರಿಯಜರಿಸಲಿರಡು ಪಾಶುಪತಬಾಣದುರಿಯಿಂ ಜಗಂ ಬೇಯೆ ನಡುವೆ ॥
 ಮಾರಾರಿಯುರಿಲಿಂಗವಾಗಿ ಕುಳಿವೆಟ್ಟಿನ ಕು ।
 ಮಾರಿಯೊಡನರ್ಧನಾರೀಶತ್ವದಿಂದೊಳಗೆ ।
 ರಾರಾಜಿಸುತ್ತವರ ಸಲಹಿ ತಂಪಂ ಜಗಕೆ ಬೀಜುದಂ ಚಂದ್ರಧರನು ॥

೧೫

ವಾರಿಜೋದ್ಭವನಾತ್ಮಸುತೆಗಳುಸಿ ಮೃಗಿಯಾಗಿ ।
 ನಾರಿಯೋಡುತ್ತಿರಲ್ ಹರಿಣನಾಗುತ್ತಲಾ ।
 ಭಾರತಿಯ ಬೆಂಬತ್ತಿ ರಮಿಸುವಿನಮವಳಭವನಂ ನೆನೆಯೆ ವೇದಂಗಳು ॥
 ಸಾರನೇಯಗಳಾಗಿಯಾಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತಡಿಯ ।
 ದಾರಿವಿಡಿದೈದೆ ಶಬರಾಕೃತಿಯೊಳಾವಿಧಿಯ ।
 ನಾರಿ ತಲೆ ಪಜಾಯಲೆಚ್ಚುಂ ಮುನಿದಿಗೀಶನೆನಿಸುವ ಕಿರಾತಾದಿರುದ್ರಂ ॥

೧೬

ಬಂದು ಬಲಿಯಂ ಭೂಮಿಯಂ ಬೇಡಿ ಪಡೆದು ಬಲಾ ।
 ಕೊಂದು ಕಾಲಂ ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಡಲರ ।
 ವಿಂದಭವನಿಟ್ಟಿ ಮಂತ್ರೋದಕದಿನುಡಿದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಪಲದು ತದ್ವಿಷ್ಣುವ ॥
 ಮಂದಿನಾಳವ ತೀರ್ಚಿ ಬೆನ್ನೆಲುನ ಮುಞ್ಜದನಂ ।
 ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಲೆವಾಗಿ ನೆಡೆವುದಕೆ ಹರಿ ತನ್ನ ।
 ಹಿಂದ ನೆನೆದಿರಲೆಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳೆಂದು ಕಂಕಾಳನುಂ ಪಿಡಿದನಭವಂ ॥

೧೭

ಕೀಲಾರಮಂ ಕಾನ ಕಾಲದೊಳು ಮುಣಲಿಂ ಮು ।

ಹಾಲಿಂಗಮಂ ಮಾಡಿ ಲೋಲತೆಯಿಂನರ್ಚಿಸುವ ।

ಬಾಲಚಂಡನ ತಂದೆಯಾಲೋಕಿಸುತ್ತೊಡೆಯ ಶೂಲಿಯಂ ತಂದೆ ಬಲಾಕೆ ॥

ಸ್ಥೂಲಪರಶುವನಾಕಪಾಲಿಯಿಂ ಪಡೆದವನ ।

ಕಾಲ ಕೀಲರಿಯೆ ಪೊಡೆದಾರಲಭವಂ ಮೆಚ್ಚಿ ।

ಕೈಲಾಸಕುಯ್ಯೊಡೆ ವಿಶಾಲಗಣತತಿಯರ್ಪ ಸಾಲೋಳಾಶರಣ ಮೆಚ್ಚಿದಂ ॥ ೧೮

ಶೂಲಿ ಸೂಡಿದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ ದುರ್ವಾಸ ।

ಲೋಲಮುನಿ ಕುಡೆ ಸಿತವ್ಯಾಲಕುಂಭಕ್ಕಿಟ್ಟೊ ।

ಡಾಲೇಖವಲ್ಲಭಸ್ಥೂಲಭಾಗ್ಯಂ ಪೋದ ಕಾಲದೊಳಗಸುರಸುರರ ॥

ಶೈಲದಬ್ಬಿಯ ಮಥನವೇಳೆಯೊಳಗಹಿವಿಸ ।

ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ಬೇವ ಬಲಮೂಲದನಿಮಿಸರ ಭಯ ।

ಜಾಲಮಂ ಪಜುದುಗ್ರಹಾಲಾಹಲಮನರರೆ ! ಶೂಲಿ ಕಂಠದೊಳೆ ತಳೆದಂ ॥ ೧೯

ಆಜಲಪ್ರಳಯಕಾಲದೊಳು ಹರೈಜರತಿ ।

ನ್ಯಾಜದಿಂ ಪಟಚಲುದಯಿಸಿದ ಲಿಂಗದ ಮಹಾ ।

ತೇಜಸ್ಸು ತತ್ಸಮುದ್ರದ ಬಡಬನಂತೆಸೆಯಲೆಡಬಲದೊಳಂದ್ರನೀಲ ॥

ಯೋಚಿಸಿದ ತತ್ಪನಕಪುಷ್ಪರಾಗಂಗಳವೊ ।

ಲಾಜನಾರ್ದನನಿಧಿಗಳರೆ ಚಕ್ರಶಂಖಗಳ ।

ನಾಜಲಧಿಯಾವರ್ತಶಬ್ದಂಗಳೆನಲಿತ್ತನಭವನಂದಾವಿಷ್ಟುಗೆ ॥ ೨೦

ಮಿಸುಪ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೊಗದ ಕೈಯುಳ್ಳದಾನಮಯ ।

ರಸಿಕಂಗೆಯಾಚಾರಗುರುಸಮರ್ಪಣೆಯ ಸಂ ।

ಧಿಸುವ ಗಣಪಂಗೊರೆನೆನೆಂದು ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ದೇವರಾದಿತ್ಯನು ॥

ಒಸೆದು ನಿರವಿಸೆ ಕೇಳ್ವದಿವನ ಪೊಡೆಯಂ ಬಳಸೆ ।

ಸಶಿವಪ್ರಸಾದಿಯಾನೆಂಬ ಫಣಿ ಬಂದು ರಂ ।

ಜಿಸುವ ಕುಕ್ಷಿಯ ಕುಮಾರನ ನೋಡಿ ಹರ್ಷಿಸುವನಭವನೆಲೆ ಜೋಳ ಕೇಳ್ವೆ ॥ ೨೧

ಮನಮೊಲ್ಲ ಶಿವನಗಜೆಯಂ ರಮಿಸುತೀರೆ ಸುರರು ।

ದನುಜಭಯಕಗಿದಗ್ನಿಯಂ ಕಳುಪೆ ಬಂದು ಶಾಂ ।

ಭವನ ವೀರ್ಯವ ಕೊಳಲು ಗರ್ಭವಾಯ್ತಮರರುದ್ರಾಸಲು ಶರವಣದೊಳು ॥

ಅನಲಸಂಬಂಧ ಕೃತ್ತಿ ಕೆಯೊಳೊಗೆದಾಪಡಾ |

ನನನನಾಗಿಸಲಿಂದ್ರನಂ ಜಯಿಸಿ ಸೇನಾನಿ |

ದಿನವೇಬಿಜಿಜ್ಞಾಸು ತಾರಕಾರಿಯಾದಂ ಚಿತ್ರಭಾನು ಭೂವಾದ ಕತದಿಂ || ೨೨

ಪರಶಿವನ ಧರ್ಮಮೇ ವೃಷಭನಾಕಾರದಿಂ |

ದೇರಡನೆಯ ಶಂಭುವೆನಿಸುವ ಬಿಣ್ಣಿನಿಂದ ಬಂ |

ದುರಕೃತಯುಗಂ ತ್ರೇತೆಯುಂ ದ್ವಾಪರಂ ಕಲಿಯುಗಂಗಳೊಳು ನಾಲ್ಕು ಮೂಜು ||

ಪರಿಯಾಯದೇರಡೊಂದು ಪಾದಗಳು ನಿಲ್ಪಿನಂ |

ಧರಿಸಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳೊಳು ಮೋಕ್ಷ ಮುಖ್ಯವೊಂ |

ದರಸ ಕೇಳಂತೆ ಮೆಜಿವೇಕಪಾದದ ಶಿವನ ಲೀಲೆಯಿಂದಾಯ್ ನೋರೆದಂ || ೨೩

ಗೌತಮಂ ಕ್ಷಾಮದೊಳು ಪಾರ್ವರಂ ಸಲಹಿ ಬಟು |

ಕಾತಂಗೆ ಗೋವಧೆಯನವರು ಕಲ್ಪಿಸೆ ಪಡೆದ |

ಜಾತನಿಂ ಗಂಗೆಯಂ ಮರಳಿ ಶಪಿಸಲು ನೀಚದರ್ಶನಗಳಾಗೆ ಖಲರು ||

ಸೋತಾಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನಿಯಕ್ಷ ಪಾದಂಗಳಭವ |

ನೋತು ನಿರವಿಸೆ ನಂದಿಯೇ ಸುಖಾವಹಮೂರ್ತಿ |

ನೂತನಾಚಾರ್ಯಂಗೆ ನಯನತ್ರಯಂ ಬೋಧೆಯಿಂದೆ ರಕ್ಷಿಸಿದನವರಂ || ೨೪

ದಾರುವನದೊಳು ಭಿಕ್ಷು ಶಿವನ ಮೇಲಂದಪ |

ಸ್ಮಾರಫಣಿಡಮರುಮುಖ್ಯವನಟ್ಟಿ ಮುನಿಗಳದ |

ಮಾರಾರಿಯಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಾಂಡವಮನೇಸಗುತ್ತೆ ಬಯಲಾಗಲವರು ||

ಸಾರಿ ಕೀರ್ತಿಸೆ ವಟದ ಮೊದಲೊಳು ತ್ರಿಣೇತ್ರಕೋ |

ಟೀರಾದಿಯಿಂ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ತನ್ಮುಖಸ |

ರೋರುಹಗಳಲರೆ ಪುಸ್ತಕವಿಡಿದು ನೋಡಿ ಬೋಧಿಸಿ ಪೊರೆದನಾರುಷಿಗಳ || ೨೫

ಪಾಲ್ಗಡಲ ಮಗಳನಿಯನೊಡನೆ ಬೊಮ್ಮಂ ಸರಿಮಿ |

ಗಿಲ್ಲೆ ಕೆನಿಸಿಂ ಪೋರೆ ಮಿಟುಪ ಮಿಂಚುಗಳ ಬಂ |

ಬಲ್ಲಗಳಗ್ಗಳ ಮೀಂಗಳಮದ್ಭುಗೈಯವರನೇಸಪ ಪಲವ ಜಗಜಗಿಸುವ ||

ಬಲ್ಲಿಚ್ಚಪಟುವ ಲಿಂಗಂ ಮೂಡೆ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು |

ಕಾಲ್ಗಾಣದಾದನಾಕಾಳೈಯೈಕಕ್ಕುತ್ತೆ ತು |

ಬಾಲ್ಗಂದಿ ನಾಲ್ಕೊಗಂ ತಲೆಗಂಡನೇ ಶಿವನ ಬಲ್ಲಣೆಯ ಪೋಲ್ಗಾವನು || ೨೬

ಎಲೆ ಜೋಳ ಪಂಚವಿಂಶತಿಲೀಲೆಗಳ ಕತೆಯು ।

ನೊಲಿದು ಕೇಳ್ದವರಷ್ಟಮದಗಳಂ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ ।

ಯಲೆದು ಸಪ್ತವ್ಯಸನದೇಚ್ಚೆಯಂ ವೈರಿಷಡ್ವರ್ಗಮಂ ಕಿಟ್ಟು ಬಿಸುಟು ॥

ಬಲದೊಳಂತಃಕರಣಚಾತುಷ್ಟಯಂಗಳ ।

ಗ್ಗಲಿಕೆಯಂ ತೀರ್ಚಿ ಪಡೆವರು ಭೋಗನೋಕ್ಷಂಗೆ ।

ಳಲಘುಪದವಿಯನೆಂದು ಪೇಟ್ಟನಾಚಿದ್ವನಶಿವಾಚಾರ್ಯನಘತಿಮಿರಸೂರ್ಯಂ ॥ ೨೭

ಎಂತೆನ್ನ ಪರಮಾರ್ಥದಾರಿದ್ರ್ಯಕೆಂದು ಚಿ ।

ತ್ಯಾಂತಗುರುವಂ ಕೇಳಲಾಶಿವಾಗಮಲಿಖಿತ ।

ಹಂತಿಯೆನಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ನೆಲೆಯೆಜ್ಜಿದು ಕಾರಿಕಾಲಮೈಕಾಲು ॥

ಮುಂತಾಗಿ ನಡೆಯೆ ಸುಜ್ಞಾನಾಂಜನವನಿಕ್ಕಿ ।

ಶಾಂತಮುರುಘರೆ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಾಗುತ್ತಿರೆ ಪು ।

ರಂತರಿತಧಿಕಪರವಸ್ತುವಂ ಕಂಡವರಡಿವಿಡಿದು ಬದುರ್ಕ್ಕೆಂದನು ॥ ೨೮

ಇಂತು ಚಿದ್ವನಶಿವಾಚಾರ್ಯರಾಜೋಳಭೂ ।

ಕಾಂತಂಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪೆಡೆಯೊಳಾನ್ವಪನ ।

ಕಾಂತೆ ಸದ್ಗುಣಯಮೃತವತಿ ನೋಡಿ ಕೆಳದಿಯೊರ್ವಳೊಳೆಂದಳಾನಂದಿಸಿ ॥

ಚಿಂತಾನುಣಿಯ ಜಜಿವ ಪಂಚಕಲ್ಪದ್ರುಮದ ।

ಸಂತತಿಯನತಿಗಳೆವ ಕರದಾನಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ।

ಮುಂತೆ ರಾಜಸುತಿರ್ಪರಿವರ ಕೃಪೆಯಿಂ ಪಡೆನೆನೆನ್ನಭಿಮತವನೆಂತೆನೆ ॥ ೨೯

ಹಿಂದೆಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಪತಿನೋಹಿಯಣುಗನನೆನ್ನ ।

ಕಂದನೊದೇ ಬಗೆದು ಸಲಹುತಿರ್ದಪ್ಪೆನಾ ।

ನಂದು ರೇವಣದೇಶಿಕೇಂದ್ರಪದಯುಗವ ತೆಲ್ಲಿಗ ಕಲ್ಲಿಸೆಟ್ಟಿ ನೆನೆದು ॥

ಒಂದು ಮುನ್ನುಳ್ಳಕ್ಕೆ ಗೆಣೆಗಣ್ಣುನುಳ್ಳಾತ ।

ನೆಂದೆಂಬಿನಂ ಮೆಚ್ಚಿದನಂತೆ ಮದ್ಗುರುಕೃಪೆಯೊ ।

ಳಂದು ಸುತನೊರ್ವನಂ ಮದ್ಗರ್ಭಶರಧಿಯೊಳು ಪಡೆವೆನಾನೆಂತೆಂದೊಡೆ ॥ ೩೦

ಜಿಲ್ಲೆಗಂಗಳ ಮಿನುಗುವರಳೆಲೆಯ ಮಾಂಗಾಯ್ಗ ।

ಳುಲ್ಲಾಸದಿಂ ಮಿಜುಗುವೆಳನಗೆಯ ಮೊಳೆವಲ್ಲ ।

ಗಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳಗೊರ್ವ* ಲಾಲಾಜಲಾಮೃತದೊಳಬ್ಬೆಂಬ ಸುತನ ತೊದಲ ॥

ಸೊಲ್ಲನಾಲಿಸಿ ನೋಡಿ ತೆಗೆದು ಮೂರ್ಧ್ವಘ್ರಾಣ ।

ದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ಬಾಯೊಳು ಬಾಯನಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ।

ಅಲ್ಲಿ ಮಂಡಾಡುವೆಂ ಪಾಡುವೆಂ ಮುದ್ದುಗಳ ಬೇಡುವೆನೆನುತೆ ನಲಿದು ॥ ೩೧

ಸೋಗೆಗಂಗಳ ವನಿತೆ ಮನದೊಳಗೆ ನರ್ತಿಸು ।

ತಾಳಕ್ಕೈತಂದು ಗುರುಪದಕೆ ವಂದಿಸಿ ನಿಂದು ।

ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಪ ಜೀಯ ಜೋಳಕುಲಕಮಲಬಾಲಾರ್ಕನೆನಿಸ ॥

ಜಾಗಿ ಕುವರನನಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸೆನೆ ದೇಶಿಕಂ ।

ರಾಗಿಸುತ್ತುಂ ಮಗಳೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಕರ್ಪುರ ।

ಯೋಗತಾಂಬೂಲದೊಡನಿಷ್ಟಪಿದ್ಧಿಯನಿತನಾರ್ಯನಾನಂದದಿಂದ ॥ ೩೨

ಧಾರಿಣೀಶನ ಹೃದಯಕಮಲವನಲರ್ಚಿ ಗಂ ।

ಭೀರ ಶಿವಭಕ್ತಚಕ್ರಂಕಳೆ ನಲವಿತ್ತು ।

ಸಾರಿದವರಜ್ಞಾನತೀಮಿರವಂ ತೀರ್ಚಿ ನೃಪನಂಗನೆಯ ಹರ್ಷಮೆಂಬ ॥

ಜಾರುನಯನಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಂ ಬೀಜು ಸರ್ವಸ ।

ತ್ವಾರಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಗಣಸಂತತಿಯ ಸಿರಿಯೊ ।

ಳಾರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿ ಬಿಜಯಂಗೈದನಮಲಪ್ರಭಾಕರಂ ನಿಜನಾಸಕೆ ॥ ೩೩

ಇತ್ತಲೀಜೋಳಧರಣಿಸನೀಶಪೂಜೆಗೈ ।

ಯುತೆ ಶಿವಶರಣಗೋಷ್ಠಿಯ ಸುಖದೊಳಾಟು ಮುಟು ।

ಗುತ್ತೆ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುಖ್ಯಪೌರಾಣದೊಳಗೋಲಾಡುತಾನಂದದಿಂದ ॥

ಸತ್ಯಸದ್ಗುಣಶಾಂತಿವೀರವಿತರಣಗಳಂ ।

ತತ್ತರುಣಿಸಹಿತ ಚರಸೇವೆಗೈಯುತ್ತಲೈ ।

ವತ್ತಾಟುದೇಶದರಸರು ತನ್ನನೋಲೈಸೆ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದನು ॥ ೩೪

ಅರಿರಾಯಗಿರಿವಜ್ರದಂಡನಘನನಕಾಲ ।

ಸರಣಿ ನಿರ್ಮಲಧರ್ಮ ಸುಜ್ಞಾನಸನ್ಮಾನ ।

ನಿರುತಿಯಜ್ಞಾನಪಾಶಜ್ಞೇದಪಾವನಂ ರಾಜರಾಜಂ ಮದೀಶಂ ॥

ಧರಣಿಯಧಿನಾಥನಹ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳವರ ।

ನರಸತಿಯನಂತಗುಣಿಯೆಂದು ದಶದಿಕ್ಕಿನೊಳು ।

ಪರಿದಾಡಿಡಳು ಕೀರ್ತಿಮಾನಿನಿ ವಿಲಾಸದಿಂದ ಶಿವನ ಭುಜಬಲದಂದಣಿ ॥ ೩೫

ಅಂಬುಧಿಪರೀತವಸುಮತಿಯನಾಳುವ ನೃಪಕ ।

ದಂಬಕೋಟೀರಮಂಡಿತಪದಂ ದಿಗ್ಭ್ರಮಿ ।

ಯಂಬರವ ಚುಂಬಿಸುವ ಕೀರ್ತಿ ಬಾಲಾರುಣಾನ್ವಯಸಮುದ್ಧರಣಸುತನು ॥

ಬಿಂಬಾಧರಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದೊಗೆವನೆಂಬುದ ನಿ ।

ತಂಬಿನಿಯ ಚಿಲ್ವಿನಂಬರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾ ।

ಯೆಂಬಂತೆ ಮಾಣಿಕಂಗಂಡಳಂತಾನ್ವಪನ ರಾಣಿ ಗುರುಮಂತ್ರವಾಣಿ ॥ ೩೬

ಹಿಂಡದಿರು ಹಿಟಾಯದಿರು ಹಿಕ್ಕಿ ಕೂಡೊದಳದಿರು ।

ಪುಂಡರೀಕೇಕ್ಷಣೇ ನಾನಳುಕಿ ನಿನ್ನ ಮುಖ ।

ಗೊಂಡು ಪಾದಾಬ್ಜ ಮಂ ನೆಹಿ ಸಾದುರ್ ಬಾಚ್ಚಿನಿಂದಿರ್ದೆನೆಲೆ ತಾಯೆ ಕೂರ್ತು ॥

ಮಂಡೆಯೊಳ್ ಕೈಯಿಡಲ್ ನಂಬಿದೆನಕಟ ! ಮುಂ ।

ಕೊಂಡು ಮುಡಿಮಾಡಿ ಪೆಡೆಗಟ್ಟುವಾ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ।

ಗಂಡಂಗೆ ಲೇಸೆ ಪೇಟಿಂಬಳಕದಿಂ ಮಿಂದು ರಾಜಿಸಿದಳಾಮಾನಿನಿ ॥ ೩೭

ಇಂತು ಚಾತುರ್ಥಿಕಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಿ ನೃಪ ।

ಕಾಂತೆ ದೇವಾಂಗಮಂ ತೆಗೆದುಟ್ಟು ಸತ್ಯಪಾ ।

ವಂತನಂ ಪಡೆವಟ್ಟುಜಂ ಬಟ್ಟುಮುತ್ತುದೊಡಿಗೆಯ ತೊಟ್ಟು ಸುಲಿಪಲ್ಲಗಳ ॥

ಕಾಂತಿ ಮುಖದೊಳ್ ಪೊಳೆಯೆ ಶುಭ್ರತ್ರಿಪುಂಡ್ರದಿಂ ।

ದಂ ತಳ್ಳಿ ಚಿಲ್ವ ಪಣೆಯಿಂ ಮುಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ।

ಳಂ ತರಳೆ ಮೂಳುಲೋಕಕ್ಕಮದುರ್ಗವನ ಚಂದಿರಮೊಗದಿನೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೩೮

ತಿಲಕುಸುಮದಾಯ ಸಂಪಗೆಯೆಂಬ ನಿಂದೆಗಳ ।

ಮಲಹರನ ಭಕ್ತಿಯ ಮುಖಾಬ್ಜ ಮಂ ಸಾದುರ್ ತಾಂ ।

ಕಳೆಯೆ ನಾಸಿಕ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರೆಡಬಲದೊಳೊಲೈಸಲಾಚಾರಲಿಂಗ ॥

ನಿಳಯವಾಯ್ತಲ್ಲಿ ಪರವಸ್ತುನಂ ಕುಳಿತೆನ್ನ ।

ತಲೆಯಡಿಯೊಳೆಸಗುವೆಂ ತಪವನೆನುತುಂ ಮುಕ್ತಿ ।

ನೆಲೆಗೊಂಡವೊಲಮೃತವತಿಯ ಮೂಗುತಿಯ ಪೆರ್ನುತ್ತು ರಾರಾಜಿಸಿದುದು ॥ ೩೯

ಶ್ರುತಿಗಳಭವನನಟಿಸಿ ಬಬಲಿ ಶಿವಮಯಮಪ್ಪು ।

ಸತಿಯ ನಯನಂಗಳಂ ಸಾರ್ದೆವೈ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ।

ದತ್ತಿಳಯದ ಲಾವಣ್ಯರಸವ ನೆಹಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕರಗಿ ಕಿವಿಗೋವೆಯಲ್ಲಿ ॥

ಚತುರಾಸ್ಯನೈನಿಪಕ್ವಸಾಲೆಯೆರೆದಪನೆಂಬ ।
 ಮತಿ ಬೇಡವೆನಲೆಸೆದುವಾಕರ್ಣನಯನಗಳು ।
 ಪತಿಭಕ್ತಿಗಾನಗಂ ಕಂಡು ಕೇಳ್ವರ ಸಂಗಮಗಲದಂತಪುನಂತೆ ॥

೪೦

ಗುರುತರದ ಕುಚದಿಂದ ಚಂಪಕದ ಕುಸುಮಬಂ ।
 ಧುರಲಘುಶ್ವಾಸನಾಸಿಕದಿಂ ಚಕೋರದೊ ।
 ಕ್ಷುಂಜಿನಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲಾಪಾದಮಸ್ತಕಾಭರಣಂಗಳಂದದಿಂದ ॥
 ಸ್ಮರನೆಂಬ ಬಾಲಕಗೆ ಭಂದೋವಿಭೇದಮಂ ।
 ಪರಮಕವಿಹೃದಯದಪುಕೆಯನಲಂಕಾರದಲಿ ।
 ಪರಿಣತೆಯ ತಿಳಿಪುವಾಚಾರ್ಯಳನೆ ರಾಜಸಿದಳಾರಾಣಿ ಕಮಲಪಾಣಿ ॥

೪೧

ಪೊಡೆಯೊಳಗೆ ಪುಗಿಸದಿಂದೆನ್ನ ಪೊಪಮಡಿಸಲಾ ।
 ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದಂ ನವೆದ ।
 ನಡುವನಾಶ್ರಿಸಿದೆಂ ನಾಭಿಮಂಡಲದಿಂ ಪಯೋಧರದ ಸೀಮೆಗಾಗಿ ॥
 ನಡೆನೆಂದೈತರ್ಪ ಬಾಸೆಯಂ ತಮ್ಮ ನೆಲೆ ।
 ಯೆಡೆಗೆ ಕರೆದೈತರಲ್ ಮೋಹದಿಂದಂ ತಡೆಯ ।
 ಲೊಡಬಟ್ಟ ಮೊಲೆಗಳಿಂದೆಸೆದಳಾನಾರಿ ಕಂದರ್ಪರಾಜ್ಯದ ವಿಚಾರಿ ॥

೪೨

ನಳಿತೋಳ ಮೊದಲೆಂಬ ಬಾಹುಯುಗಮೆಂಬ ನುಡಿ ।
 ಗಳ ನಂದೆಯಂ ಪೊರ್ದದಧಿಕಚಂಪಕಮಾಲೆ ।
 ಗಳ ಪಾಂಗಿನಿಂದಿರ್ಪ ದೋರ್ಲತಾಯುಗಳದಿಂದಮಮ ! ಮನ್ಮಥವೀರನ ॥
 ನಿಳಯದಗ್ಗದ ಗಂಧಸಿಂಧುರವ ಪೋಲ್ವ ಕೋ ।
 ಮಳೆಯೆಂಬುದಂ ಕುಚದ ನಡುವೆನವ ಬೈತಲೆಗೆ ।
 ಕೊಳೆ ಕಾಣಲಾದುದೆಂಬಂತೆಸೆದಳಾಚೆಲ್ವ ನಾರಿ ಸದ್ಗುಣವಿಚಾರಿ ॥

೪೩

ಎರಳೆಗಣ್ಣುಳ ವಟಿಫಲಾಧರದ ಬೆಳ್ಳಗೆಯ ।
 ಪರಪುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಪ್ರಕಾಶರದದೆಸೆನ ಚಂ ।
 ದಿರನೊಗಕ್ಕೆಳಸುತಾನಾಭಿವಲ್ಮಿಕದಿಂ ಬಾಸೆಯೆಂಬಸಿತಸರ್ಪಂ ॥
 ಬರೆ ರಾಜನಾಳು ಸಾಲಿಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ ।
 ಲುರುಫಣಿಯ ಪೆಡೆನರಲ್ ಕುಚದ ಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ಪ ।
 ಪರಿಯ ಮಣಮಯಮಧ್ಯದಮಲನಕ್ಷತ್ರಮಾಲಿಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದುದಾವನಿತೆಗೆ ॥

೪೪

ಕುಮುದದಿಂ ಪ್ರತಿಕೂಲದಿಂ ವಿಜಾತಿಗಳ ಸಂ ।

ಗಮುದಿಂದ ಜಡಜೀವನೋಪಾಯದಿಂ ಭಂಗ ।

ಸಮಿತಿಯಿಂದಿರ್ಪ ತಾನರೆಗೊಳಂ ಪತಿಯ ಹರ್ಷಾನುಕೂಲಿಯ ಸತ್ಪುಲ ॥

ರಮೆಯನುತನುಶಿನಪ್ರಾಣಿಯನಭಂಗದು ।

ತನುಪೂರ್ಣಚಂದ್ರವದನೆಯ ನಾಭಿಸರಸಿಯೊಂ ।

ದಮಲತ್ವಕೆಣೆಯಲ್ಲವೆಂದೆಸೆದಳಾಚೆಲ್ವ ಪೆಣ್ಣು ಭೂಭುಜನ ಕಣ್ಣು ॥ ೪೫

ಕನ್ನೈದಿಲರ್ಗೈಯಾರಡಿಗೆ ಶಶಿಬಿಂಬಕ್ಕೆ ।

ರನ್ನಕ್ಕೆ ಪೊನ್ನ ಕಳಸಕ್ಕೆ ತಿಳಿಗೊಳಕೆ ಮಿಗೆ ।

ಜೆನ್ನಿಸೆವ ಬಗಸೆಗಣ್ಣಳಕಮಾನನಮಧರಕುಚಯುಗ್ಮಮೆಸೆವ ನಾಭಿ ॥

ಮುನ್ನಮೇ ಸರೆಯೆಂಬ ಬಲ್ಮಿ ಪೊಪನಾಪಧಿಕ ।

ವೆನ್ನಲುಚಿತಂ ತಥ್ಯವೆನಲೆಸೆದಳಾಚೆಲ್ವ ।

ಕನ್ನೆ ಭೂಭುಜನ ಮನದನ್ನೆ ರತಿಕಲೆಯೊಳುತ್ತನ್ನೆ ಸದ್ಗುಣಕಭಿನ್ನೆ ॥ ೪೬

ಪೊಡೆಯರಲನಂಗನೆಯ ಮನೆಯ ಸತಿಯೆನಲಾಳ್ವ ।

ನುಡಿದೂಸಳುಂಗಳ್ಳದಾ ರಮಾಕಾಂತೆಯೊಡ ।

ನೆಡೆವಿಡದೆ ಪಗಲೆ ಪಟುಯೊಳರ್ಪನದು ದೋಷಮೆಂದು ಮನದೊಳ್ ನೆನೆಯದೆ ॥

ಎಡೆವಿಡದೆ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣನೆನಿಸಿಕೊಂಬ ।

ಕಡೆಗಿನನ ಬರ್ದು*ಕು ನೀರೊಳ್ ನೆರೆಯದಿರದೆಂದು ।

ಪೊಡವಿಯಾಡುವ ಮಾತಿಗೆಡೆಯಾಗಿ ರವಿ ಪಡುವ ಕಡಲೊಳಾಹಾ ! ಬಿಟ್ಟು ನು ॥ ೪೭

ಲೋಕದ ಜನಂಗಳಿನ್ನುಂ ಮಗನ ಹೆಜ್ಜೆಯೆಂಬ ।

ರೇಕಿಲ್ಲಿಯಾನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದ ಮರ್ದ್ವಪ್ಪಿಯಾ ।

ಲೋಕಿಸುತೆ ನೆರೆದ ಕಂದನನೊಲ್ಲು ಮುಂಡಾಡಿ ಬೆಳೆಗನ್ನಮಿರ್ಪೆನೆಂದು ॥

ಜೋಕೆಯಿಂ ಪಾಲ್ಗಡಲ್ ನಡೆತಂದು ತಾರಕಾ ।

ನೀಕವೆಂದೆಂಬ ಮುತ್ತುಂ ಕೊಟ್ಟುದೋ ಎನಲು ।

ರಾಕೇಂದುವಂ ಬಳಸಿ ನಕ್ಷತ್ರದೇಚ್ಛೆಯಿಂ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೆಸೆದಿರ್ದುದು ॥ ೪೮

ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪೇರೋಲಗವ ಬೀಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು ।

ಭೂರಮಣನೈತಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೆಸಗಿ ।

ಚಾರುಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಮಂ ಸನಿಯಲುಟುದುದ ಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥

ನಾರಿ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ ಹಂಸತೂಳದ ತಲ್ಪು |
 ದೋರಣದ ಜಿಲ್ಪಿನಡಕಿಲ್ವಾಸಿನೊಳ್ ಪತಿಯು |
 ಸಾರಿ ಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಸೇವೆಯೊಳು ಮನ್ಮಥಯುದ್ಧ ಕನುವಾದಳು || ೪೯

ಎನಗೆ ಸಾಕೇ ತಾರಹಾರೆ ನಿನ್ನಧರದೊಳ |
 ಗನಿದೆನುತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಪೀರ್ದು ಕೇಕಾಶಿರೋ |
 ಜನಿತಧಮ್ಮಿಲ್ಲಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನನಗಲಿ ಪತ್ತಣ ಕಡೆಯವಸ್ಥೆಯಲೆ ||
 ಘನಕುಚಶ್ರೀಪರ್ವತಾಗ್ರಗಳ ಕಂಡೆರ್ದೆ*ಯೊ |
 ಳನುಗೊಳಿಸಿದಂ ಧರೆಯೊಳುಳ್ಳ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ |
 ವೆನಿತವಣ ಮುಕ್ತಿಗಳ್ ನಿನ್ನೊಳೊಳವೆಂದು ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದನಾಜೋಳನು || ೫೦

ಎಸೆವಂಗಪರಿಮಳಂಗಳ ನಾಸಿಕದಿನೀಂಟಿ |
 ಮಿಸುಗುವಧರಂಗಳಂ ಪೀರ್ದು ಕಣ್ಣೊಳೆ ನಿ |
 ಟ್ಪಿಸುತಲಮರ್ದ*ಪ್ಪುತ್ತನೋನ್ಯಕರ್ಣಂಗಳೊಳು ಲಲ್ಲಿನುಡಿಯಿನಿದುಗೇಳಿ ||
 ಒಸೆದು ನೆರೆದುರುಸದಾಚಾರದಿಂ ಗುರುವಿಗ |
 ಪಿಸುತ ಶಿವಲಿಂಗಜಂಗಮಸುಪ್ರಸಾದಂಗೆ |
 ಳಸುಗಳೆರಡೊಂದಾಗಲಾನುಹಾಲಿಂಗಭೋಗಿಗಳು ಸುರತವನಿಸಗಲು || ೫೧

ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾಂ ಮಿತ್ರನೈಸಲೇ ಶಿವಗಣಾ |
 ನೀಕಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರನುದಯಿಸನಿಲ್ಲಿ ನೋಟಪ್ಪನಾ |
 ನೀಕೆಯ ಪವಿತ್ರಕುಕ್ಷಿಯನೆಂದು ಪೂರ್ವಗೋತ್ರದೊಳುದಯನಾಗಿ ಮಿತ್ರಂ ||
 ಆಕಾಲದೊಳಗನ್ಯತವತಿ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯಂ |
 ಭೂಕಾಂತನೊಡನೆ ವಿರಚಿಸಿ ಸುಖದೊಳೆರೆ ಗುರುಕ್ಕು |
 ಪಾಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದುತ್ಪತ್ತಿಬೀಜದ ಮಾಟಪ್ಪಿಯಿಂದ ಗರ್ಭಂ ತೋಪ್ಪಾತು || ೫೨

ವಿಳಸದೋಂಕಾರಬೀಜಂ ಕಂದನಾಗೆ ಪೊಡೆ |
 ಯೊಳೆ ಮೆಲ್ಲನಂಕುರಿಸೆ ನಾಭಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ |
 ಸುಖದೋಟಲೆರ್ದೆ*ಯ ಸೆರೆ ಪಸುರ್ವ*ಲ್ಪಿಯಾಗಿ ಮತ್ತಧರದೊಳು ತಳೆರುದೋಟ ||
 ನಳನಳಪ ಕುಚಕುಟ್ಟಿಲಂ ಮೆಪ್ಪಿಯೆ ನಾಡೆ ಕ |
 ಣ್ಣಳುಮಲರೆ ರಾಜಿಸಿದಳಾಕಾಂತೆ ಜೋಳಭೂ |
 ನಳಯಾಧಿಪತಿಗಿಷ್ಟಫಲವೀವ ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣಿನದ ಬೀಟು || ೫೩

ನಲಿದು ಗುರುಕರುಣದಿಂ ಕೈಲಾಸಪುರದ ಬಾ ।
 ಗಲ ತೋರ್ಪ ಕಂದನಂ ಪಡೆವೆನೆಂಬಾಬಾಸೆ ।
 ಬಲವೇಜುತೆಂಬಂತೆ ಬಾಸೆ ನಳನಳಿಸಿತ್ತು ಬಹಳ ಬಡತನದೋರ್ಪ ॥
 ಲಲನೆಗೀನಡು ಬಡತನಂಬೋಗಿ ಬಿಣ್ಣಾಯ್ತು ।
 ನೆಲವೆಣ್ಣು ತದ್ಧೃತಿಯ ಬೇಡಿಯಡಿಗಡಿಗೆ ಪದ ।
 ಜಲಜಗಳನಮರ್ದ*ಪೈ ವಹಿಲನುಂ ಮಾಣ್ಡಂತೆ ಜಿಲ್ವ ನಡೆ ನುಂದನಾಯ್ತು ॥ ೫೪

ಶಿವಲಿಂಗನುಂ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣೊಡೀ ।
 ಯುವತಿಯಕ್ಕೆ ಗಳಿಗೆಡೆಮೊಕ್ಕೈವಂತಲ್ಲದಿವ ।
 ಕನಯಕೆ ಮೊರೆಯಾದೆವದುಮಲ್ಲದೀಸತಿಯನೆರ್ದೆ*ಗಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರ್ದೆವು ॥
 ಭವನ ಕರುಣದ ಪಿಂಡಮೀಗರ್ಭನುಂ ಮೊಕ್ಕು ।
 ದೆವಗಾದುದಸರಾಧವೆಂದಳ್ಳಿ ಕುಚದ ತೊ ।
 ಟ್ಟವು ಮೊಗಂ ಕಂದಿದುಮೊ ಪೆಜ್ಜಿದಲೆಯನಂ ನೆನೆಯುತವ್ಯತಮಾಗಂದಳೆದುವೋ ॥

ಉದಯಿಸುವ ಪುತ್ರನಿನಕುಲಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂ ।
 ಬುದನಜುಪುವಂತರಲ್ಪದು ನಾಭಿಸರಸಿಜಂ ।
 ಸದಮಲಾಚಾರಿಯುತ್ಪತ್ತಿಯಾದಪನೆಂಬ ಮಾತ್ರದೊಳೆ ಭವಪಾಶದ ॥
 ಪುದಿದ ಬಲ್ಕುಟ್ಟು ಸಡಿಲುವ ತೆಜದಿ ಸಡಿಲಲಂ ।
 ಗದ ಬಿಗುಪು ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ನನಮಾಸಪೂರ್ಣವಾ ।
 ದುದು ತದ್ವಿಲಾಸಿನಿಯ ಸಂತಸದ ಮುಂದೆ ನಸುಬೇನೆಯಂ ಪೇಟಲಹುದೇ ॥ ೫೬

ಮಿಗೆ ಶಾರಥಾಭ್ರದಿಂ ಚಂದ್ರನುಂ ರೋಹಣದ ।
 ನಗದಿಂದ ಜಿಲ್ವ ರನ್ನಂ ಕಾಮಧೇನುವಿಂ ।
 ಸೊಗಯಿಸುವ ಪಾಲ್ ಮಿಜುಪ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯ ಸಿಂಪಿನಿಂ ಮುತ್ತುಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯಿಂ ॥
 ಝಗಝಗಪ ಬಾಲಾರ್ಕನುದಯಿಸದನೆಂದೆಂಬ ।
 ಬಗೆ ಬೇಡ ಸತ್ಪಣವದಿಂ ಮೂಲನುಂತ್ರ ತಾ ।
 ನೊಗೆದಂದದಿದುದಯನಾದನಾವನಿತೆಯುದರದಿನಮಳಸುಕುಮಾರನು ॥ ೫೭

ಈ ಪುತ್ರನಧಿಕಬಲನಿನನಾತ್ಮದೊಳ್ ಪುದಿದ ।
 ಪಾಪವಂ ಕಳೆವ ದುಷ್ಟತ್ಯಭೋಗಂಗಳಂ ।
 ಕೈಪೆಂದೆ ಕಾಣ್ಬಿನೆನೆ ಮೆಜ್ಜಿನ ಹಲಮುಸಲಪಿಚುಮಂದಪತ್ರಂಗಳಿಂದ ॥

ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಪೊಜಮಡುವ ಸತಿಯರ ವಿಧಾನದಾ ।

ಲಾಸದಿಂ ರಂಜಿಸುವ ಸೂತಿಕಾಗೇಹದೊಳು ।

ಭೂಪನ ಕುಮಾರನೆಸೆದಂ ರತ್ನಮಯಕನಕಪರಿಯಾಣದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ॥

೫೮

ಸಲ್ವ ಸಗ್ಗಂ ನೆಲಕೆ ಕಾಲ್ವಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಂ ।

ಬಲ್ವಡಿದು ನಡೆತರ್ಪ ಬಲ್ವಡೆಗಳ ಮರಿಯರ ।

ನಾಲ್ವಡಿಸಿದಂದದಿಂಗೋಲ್ವಿಲ್ಲ ಸೈಪನುರೆ ಪೋಲ್ವ ಪುರ್ಬುಗಳ ರತಿಯು ॥

ಗೆಲ್ವ ಸೊಬಗಿಂದುರೆ ಕುಕಲ್ವಟ್ಟುಜಂದೈದೆ ।

ಜೋಲ್ವ ಮುಡಿಯಬಲೆಯರೆಟ್ಟ ಮನದಮಳಿನ ಮ ।

ರಲ್ವ ಕಣ್ಣೆಂ ನೋಡೆ ಜೆಲ್ವ ಕುವರನ ಸೊಬಗು ಸಾಲ್ವದೇ ಭೂತಳದೊಳು ॥ ೫೯

ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣುಮು ।

ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಚೇರಮಾಂಕಂಗೆ ಬೆಸ ।

ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕ್ಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವನುಳಕರ್ಣ ॥

ಹೃದಯ ಮಸ್ತಕ ವದನ ಸರ್ವಾಂಗ ಸೌಖ್ಯಕಾ ।

ಸ್ತದಮುಖಳ ಸಜ್ಜನರ್ಗೆ* ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ ।

ತ್ವದ ಬೋಧೆಯೆಂದೋದಿದೊಡೆ ಕೇಳಿದರಿಗಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವರಿಗಪ್ಪುದು ॥

೬೦

ಮೂಜನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಒಗೆದುಮಾಧವನ ಕರುಣದ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಕಂ ।

ಸೊಗಸುವಗ್ರಜನೊಡನೆ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಕಳೆಯೆ ।

ಮಿಗೆ ವಸಂತಂ ಬರಲ್ ವನಕೇಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಜಿದಂ ಜೋಳಚಕ್ರೇಶನು ॥

ಶ್ರೀಗುರುವೆ ತ್ರಿಜಗೈಕಗುರುವೆ ಮದ್ಗುರುವೆ ಸಕ ।

ಲಾಗಮಪುರಾಣಶ್ರುತಿತತಿಯುಪಿಸಿ ಕಾಣದ ಮು ।

ಹಾಗುರುವೆ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲಗುರುವೆ ಪರಮಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಭರಿತಗುರುವೆ ॥

ಆಗುಹೋಗಿಂಬುವಿಲ್ಲದ ಗುರುವೆ ನಿಖಿಲಶರ ।

ಣಾಗತರ ಹೊರವ ಘನಗುರುವೆ ನೀನೆನ್ನ ಹೃದ ।

ಯಾಗತದೊಳೊಲವಿಂದ ನೆಲಸಿ ಸಲಹುಗೆ ನನೋ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಗುರುವೆ ॥ ೧

ಗಿರಿಜೆಯ ಮೊಗಂ ನೀಲಕುಟ್ಟಿಮದೊಳಂ ಪೊಳೆಯೆ ।

ಸರಸಿಯೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿನ ತಾವರೆಯೆಂದು ಕೈನೀಡೆ ।

ಶಿರನೆತ್ತೆ ಸಿಂಹಾಸ್ಯಗಣವರನ ಕಂಡೋಡಿವರ್ಪ ತಮ್ಮನ ನನಿಲಿಗೆ ॥

ಉರಗನಳ್ಳುತ್ತೆ ಪರಿಯೆ ಕಟ್ಟಿಲುದು ಪೊಡೆಯೊಡೆದು ।

ಸುರಿಯಲುಂಡಲಿಗೆ ಬಂದಪ್ಪಿ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ ।

ಕರಿಮುಖನ ಮುದ್ದು ಬೇಡಲ್ಪಿ ಸುಂಡಲ ನೀಡೆ ನಗುವ ಶಿವ ರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮ ॥ ೨

ಅನೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳದಿಯರೈದಿ ಪೇರೊಸಗೆ ।

ದೇವ ಬಿನ್ನಪವಯ್ಯ ಕುವರನುದಯಿಸಿದನೆನೆ ।

ಭೂವರನ ಚಿತ್ತಭೂಮಿಯೊಳೆ ಹರ್ಷದ ಬೀಜಮಂ ಬಿತ್ತೆ ಸರ್ವಾಂಗನ ॥

ತೀವಿದಗೆಯನೆ ರೋಮರಾಜಿಯವರೆಡೆಗೆಚ್ಚಿದ ।

ಪಾವನೋದಕಮೆಂಬ ಸುಸ್ಪೇದಮುಣ್ಣೆ ಭ ।

ಕ್ತಾವಳಿಗಳಾಯೆಂದು ನಲಿಯೆ ಪರಿಕಲಿಸಿ ಪರ್ಬಿತ್ತು ಶುಭನಾರ್ತ ಧರೆಗೆ ॥ ೩

ಪೌರಜನನ್ನೈದೆ ಹರ್ಷಾವೃತದಳೆಯುತಿರೆ ।

ಭೋರೆಂದು ಬಹುನಾದ್ಯಂತತಿಗಳುಲಿಯುತಿರೆ ।

ಚಾರುಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಗಳುಂ ನಿವಾಳಿಯ ರತ್ನವುಂ ಬೀದಿಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ॥

ಆರಯ್ಯ ಪರಿಕಲಿಸೆ ಮಕರತೋರಣಮುಖ್ಯ ।

ಚಾರುಪ್ರಕಾಶನಾವರಿಸ ಕಾಲದೊಳೆ ಮುಂ ।

ಗಾರಂತೆ ಚಿದ್ಭನಶಿನಾಚಾರ್ಯರೆಯ್ದು ರುಕ್ಮಪಾವರ್ಷಮಂ ಕರೆಯಲು ॥ ೪

ಭೂತಳಾಧಿಪನೆಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂ ।

ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪರಸಿ ಕುವರಂಗೆ ಗುರು ತನ್ನ ಕರ ।

ಜಾತಕರ್ಮನಾಡಿ ಲಿಂಗೋಪದೇಶಪ್ರಭಾಪುಂಜಮಂ ಕರುಣಿಸಿ ॥

ಆತಂಗೆ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಕನಾಮುಟ್ಟು ತ ।

ನ್ಮಾತೆಯಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಿ ।

ಖ್ಯಾತನೆಯ್ದಿದನು ನಿಜನಾಸಕ್ಕೆ ಪರಮಗುರುರಾಜ ನತಕಲ್ಪಭೂಜಂ ॥ ೫

ಅಣಿಯರದೆ ದಾನಧರ್ಮಂಗಳಂ ಸಕಲಜನ |
 ದಣವಂತೆ ಮಾಡಿಯಾರಾಧನೆಯ ಭಕ್ತ ತಿಂ |
 ತಿಣಗಿತ್ತು ಭೂತವೀಟಿಕೆವೆರಸು ಶಿವಪುರಂಗಳ ಸಮರ್ಪಣೆಯಮಾಡಿ ||
 ಗಣಪರ್ವಮಂ ತನಯನೊಗೆದ ಪನ್ನಿರಡು ದಿನ |
 ಮಣದೊಟ್ಟಿಲುಚ್ಚ ವದೊಳೆಸಗಿ ಸುಖದಿಂದೆ ಧಾ |
 ರಿಣಿಯ ಪಾಲಿಸುತೊಸ್ಪಿದನು ಸತ್ಯಜೋಳೇಂದ್ರ ಮೃಡಸಮಯಶರಧಿಚಂದ್ರ || ೬

ವೈರಿಭೂಮಿಸರ ವಕ್ಷಮನೊದೆವ ತೆಪದೆ ಚರ |
 ಕಾರವಿಂದಮನಾಡಿಪಂ ತನಗೆ ಮುಂದೆ ಮಾ |
 ರಾರಿಪ್ರಸನ್ನಕಾಲದೊಳಾಗಸದೆ ಬರ್ಪ ಮಣಿಖಚಿತಪುಷ್ಪಕವನು ||
 ಆರಯ್ವ ತೆಪದೆ ಲಂಬಣರತ್ನಕಂಠುಕನು |
 ಹಾರಾಮಮಂ ನೋಬ್ಬನಂಗನೋಹಿಗಳಂ ಕು |
 ಮಾರನಪಹಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಬ್ಬಂತೆ ನಸುನಗುವನ್ನೆ ಬಾಲಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ || ೭

ದೇಹಮೋಹದ ವಿರಾಗದ ಪಣ್ಣನೊಲಿದು ಮು |
 ನ್ನಾಹ ಸಿರಿಯಾಳನಣುಗಂ ಸವಿದನದು ತನಗೆ |
 ಬೇಹುದೆಂದಕ್ಕೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಲುತ್ತುಂ ನೀರಸೋಮವೈಯಂ ನುಂಗಿದ ||
 ಸಾಹಸವ ಬಿಡು ನಿನ್ನನೊಳಕೊಂಡೆನೆನ್ನ ಚ |
 ದ್ಗೇಹದೊಳಗೆಂದು ಸೊಡರಂ ನೋಡಿ ನಗುವನು |
 ತ್ನಾಹದಿಂ ಪಂಚಶಕ್ತಿಯರ ಸೆಜಿವಿವಿವೊಲಬಲೆಯರ ಮುಂದಲಿವಿವಿನನು || ೮

ಸಸುತನಂ ಪೋರ್ದದಂತಾವ್ಯಾಘ್ರಪಾದಪದ |
 ಬಿಸಜಮಂ ತಾಳ್ವಂತಿರೆಳಲಿಟ್ಟು ಪುಲಿಯುಗುರಿ |
 ನೆಸಕದಿಂ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದರಳೆಲೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆಂಬಂದದರಳೆಲೆಯ ಚೆಲ್ವ ||
 ನೊಸಲಿಂದ ಫಲವಾಸನೆಯನಾಪ್ರಸಾದಮುಖ |
 ರಸವ ಮಾಡುವೆನೆಂಬಿನಿಂ ಮೆಜಿಡು ಕಿವಿಗೆ ರಂ |
 ಜಿಸುವ ಮಾಗಾಯ್ಗಳಿಂದೆಸೆದನಾಮಂತ್ರಲಕ್ಷಂ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನಪಕ್ಷಂ || ೯

ನಗಿಸಿ ಕೈವೆರಲ್ಗಳಿಂದಳ್ಳೆಯಂ ಜಕ್ಕುಲಿಸಿ |
 ಮಗನೆ ಬಾಯೆಂದು ಬರೆ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಶಿರಕೆ ಕರ |
 ಯುಗವಿಡುತ್ತಾನಂದದಿಂದ ಜೋಗುಳವಾಡಿ ವಾಸನೆಯ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ||

ಅಗಜಾಧಿಪತಿಗರ್ವಿಸುತಿತ್ತು ಯತ್ನದಿಂ ।

ಸೊಗಸುವಡೆಯಿಸಿ ಪುತ್ರನಂ ತಂದೆ ಮುದ್ದಿಸುವ ।

ಬಗೆ ಮೊದಲ್ ಸಂಚಾರ್ಕ್ಷರಿಯ ಮೋಹವಲ್ಲದೇಂ ಲೋಕವರ್ತನೆಯಪ್ಪುದೇ ॥ ೧೦

ದೋಸನುಂ ಕಂಡೊಡಾಂ ಬಳುಕುವೆಂ ಶರಣರೆನ ।

ಗಾಸೆ ಸಿಂಗೋಡೆ ಪಿಡಿನೆಂ ತತ್ಪದಾಬ್ಜವಂ ।

ಭಾಸುರಾಚಾರದಿಂ ದಟ್ಟಡಿಯನಿಡುವೆನಾಂ ಮಿಟ್ಟುವಿನ ನಡುದಲೆಯೊಳು ॥

ಮೋಸವಿನ್ನಿಲ್ಲವೊಡ್ಡಾಟಮೆನಗನ್ಯಧನ ।

ದಾಸೆಯೆಂಬಂತೆ ಕೈಕಾಲ್ಗಳಿಂದಂ ನಡೆದು ।

ಲೇಸನಿಸ ಭಿತ್ತಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಟ್ಟು ಪರಿದಾಡಿದಂ ಕುಮಾರಂ ॥ ೧೧

ಆರಮಾಕರೆ ಮುನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ತನಗಿತ್ತ ಸುಕು ।

ಮಾರಮಿತವಚನನಂ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಕನನೊ ।

ಯ್ಯಾರದಿಂ ಸರಿಯಟ್ಟುಕಾಂ ಸಲಹೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣನಕುಲಸಹದೇವರ ॥

ಓರಗೆಯೊಳುರೆ ಬಳೆದರೆಂಬುದನುಚಿತ ಕಾಮ ।

ಮೈರಿಯಾಲಯದ ಕಂಬವನೊಡೆದ ಬೌದ್ಧನ ವಿ ।

ದಾರಿಸಿದ ರೇಮಯ್ಯ ರೇಚಯ್ಯಗಳ ಮಾಟಿಕ್ಕಿಯಿಂದೆ ಬಳೆದರು ಬಾಲರು ॥ ೧೨

ಹಿರಿಯ ಮಗನಾಡುತಿರೆ ಲಿಂಗಂ ಸಡಿಲ್ಲ ಬಿ ।

ಟ್ಟಿರಲಜುಪಲವನಸುವ ಬಿಡೆ ಲಿಂಗಮಂ ತಂದು ।

ಧರಿಸಲೊಡನೆಟ್ಟಿ ನವನಂ ತಂದೆ ಪೊಗಟಿ ಜಜಿದಾಕೆಜಾಯನಂ ಪರಿಕೆಸಿ ॥

ಇರುಳಯ್ಯನಭವನಂ ಕೊಂಡುಯ್ಯಲಟಾಯಲವ ।

ನರುಣೋದಯದೊಳೀಯೆ ಜೀವಿಸಿದ ಸತ್ಯೇಶ ।

ಶರಣ ಜಾನುಯ್ಯನಣುಗರ ಪೊಲ್ವ ನೈಪಕುಮಾರಕರು ಬರ್ದಿಂ ಬಳೆದರು ॥ ೧೩

ಅಮೆವಾಮೆ ಸಂಪೂರಣಚ್ಛಾಯೆ ಹೈಮವತಿ ।

ಸುಮನತಾ ಜ್ಯೋತಿಸ್ಸ ಸ್ವಧಾಕಾಂತಿ ಸುಪ್ರೀಗ ।

ಳಮರ್ದಿ*ರ್ದ ಹ್ರೀರೇವತಿಪ್ರೀತಿತುಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿಗಳೊಡನೆ ತನ್ಮಾನಸಿ ॥

ಅಮೃತಾಖ್ಯಮೋಡಶಕಲಾಭರಿತಪೂರ್ಣಚಂ ।

ದ್ರಮನಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ಹದಿನಾಟು ವರ್ಷದೊಳೆ ।

ರಮಣೀಯವಾದನಗ್ರಜನೊಳ್ ಕುಮಾರ ಲಕ್ಷಣವಾಕ್ಸುಧಾಳಿಪುರ ॥ ೧೪

ಸ್ಮರ ವಿಕ್ರಮಾಂಕ ದೇವೇಂದ್ರ ಯಕ್ಷೇಶ್ವರರು ।
 ಶರಶಸ್ತ್ರಕರಿತುರಂಗಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸರಿ ।
 ದೊರೆ ಕುಮಾರಗೇಂಬುದನುಚಿತಂ ತ್ರಿಪುರಸಂಹಾರನೇಣಾಧಿನಾಥ ॥
 ವರನನಿವತ್ತಾಂಡಿಯರ ಜೊಕ್ಕುನೈನಾರ ।
 ಕರುಣದೆ ವಿರಾಜಿಸುವರೆನಲುಚಿತವಾಲಸ ॥

ದ್ವರಗುಣಿಯ ಶಿವಭಕ್ತ ಕುಲಶಿರೋಮುಣಿಯ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಗಗನಮುಣಿಯ ॥ ೧೫

ಇಂತು ಕುವರರು ನಾಡೆ ಮೆಜ್ಜಿಯೆ ಧರೆ ಕೊಂಡಾಡೆ ।
 ಸಂತಸದ ಜೈತ್ರಕಾಲಂ ಮೂಡೆ ದಕ್ಷಿಣದಿ ।
 ಶಾಂತದೊಳಗೆಲರು ತಣ್ಣನೆ ತೀಡೆ ಕೋಕಿಲಂಗಳ್ ಕೊರಲ್ದೊರಪುಮಾಡೆ ॥
 ಕಂತು ನಲಿದಾಡೆ ವನಿತೆಯರಳುಪಿನಿ ನೋಡೆ ।
 ಮುಂತೆ ಪಾರ್ವಲರ್ವಕ್ಕಿ ರ್ಪುಂಕಾರದಿಂ ಪಾಡೆ ।
 ಕಾಂತಸಹಕಾರಮಾಕೆಂದಳಿಗೊಳ್ ಕೂಡೆ ರಾಜಿಸಿದುದಾವಸಂತಂ ॥ ೧೬

ಕಂಡು ವನಪಾಲನಾಸುರಗಿಪ್ರಸೂನಮಂ ।
 ಕೊಂಡು ಧೃತರಕ್ತಕರವೀರನೇತ್ತಿಂದು ಭೂ ।
 ಮಂಡಲಾಧಿಪ ಕೇಳು ಕಾಮಚಕ್ರೇಶ್ವರನ ದಂಡು ವನದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ॥
 ಪುಂಡರೀಕಾಕರಂ ಬಂಡಾಯ್ತು ಶುಕಪಿಕಂ ।
 ತೊಂಡುಗೆಡೆದುಜಿ ಕೂಗಲಳ್ಳಿ ನಮಿಸುತೆ ಭಯಂ ।
 ಗೊಂಡು ಪಲ್ಲಿಱಿಯುತನೆ ದಾಳಿಂಬವಿನ್ನಾವಸಂತವೇಜಿಜಿಜಿಂವನು ॥ ೧೭

ಎಂದ ಮಾತಂ ಕೇಳು ನೂತನಾನಂಗನಾ ।
 ನಂದರತಿಸಹಿತ ವೈಭವದಿಂದ ಪೊಷಮಟ್ಟು ।
 ಪಿಂಡೆ ಕೋಟ್ಯನುಕೋಟವನಿತೆಯರ ಸೌರಂಭದಿಂದಮೃತವತಿ ನಡೆಯಲು ॥
 ಬಂದು ಬನಮಂ ಪುಗುತ್ತಂದಾವಸಂತನೊಲ ।
 ಎಂದ ಸುಖದೊದವೀಯಲಿಂದಾನು ಸರ್ವೇಶ ।
 ನಂ ದಯಾನಿಧಿಯನಾಸ್ತಂದಪಿತನಂ ಪೂಜಿಸಂದಮಂ ಮಾಟ್ಟಿನೆಂದು ॥ ೧೮

ಕುಸುಮರಜದಿಂದ ಫಲರಸದಿಂದ ನಾಡೆ ನ ।
 ತಿಸುವ ಶಿಖಿಯಿಂದ ತೆಂಬೆಲರಂದನಂತ ರಂ ।
 ಜಿಸುವ ಕನಕಾಬ್ಜ ಪಜ್ಜುಗಳ ನಿರ್ಘೋಷವನಂಗಳ ಸರೋವರಗಳ ॥

ಒಸೆದು ಸಾರ್ದೊಪ್ಪುತ್ತಿಹ ಹಂಸಮಿಥುನಂಗಳಿಂ |

ದೆಸೆವಷ್ಟಮೂರ್ತಿವತ್ತಾದ ತದ್ವನದೇವಿ |

ವಸುಧಾಧಿಪತಿಯನುಪಚರಿಸಂತೆ ಮೆಚ್ಚಿದುದಂತಾವನಂ ಮಿಗೆ ಪಾವನಂ || ೧೯

ಕಲನಾಗ್ರಚಿಂತಾಮಣಿಕ್ಷೇತ್ರಮಧ್ಯದೊಳ್ |

ತೊಳಸ ವನದೊಳಗವೃತದಿಂದನಿಮಿಷಾಳಿಯಿಂ |

ನಳನಳಿಸ ಪಾರಿಜಾತದಿ ಮಾರುತಸ್ಪರ್ಶದಿಂ ಸೋಗೆಗಳ ಕಣ್ಣಳ ||

ಕಳೆಗೆದೆಜುತಿಹ ಶಿಖಿಗಳಿಂ ಧರ್ಮರಕ್ಷಕಂ |

ಜಲಧಿಮುದ್ರಿತಧರಾಧೀಶ ಪಾವನ ಶಿವನ |

ಕಳೆಯಂಶ ಚಿನ್ಮಾನಿನೀಶ ಸೌರಂಭಾಳಿಯಿಂದ ಸತ್ಯೇಂದ್ರನೆಸೆದಂ || ೨೦

ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾನನಾಕರ್ಣನಯನದ ಸಮಾ |

ಕೇರ್ಣವಹ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ ನಾಡೆ ರಾಜಿಸ ನ |

ವಿರ್ಣವಕದೊಳ್ಳುಡಿಯ ಕರ್ನೈದಿಲಮುಳ್ಳಿ*ವಿಯುದೀರ್ಣತಾಪಸಧೈರ್ಯದ ||

ಸ್ಪರ್ಣಘಟಕುಚಯುಗದ ಚೂರ್ಣಹಿಮತಾಂಬೂಲ |

ಪರ್ಣಪೂಗಂಗುಡುವೆಲರ್ ನಯದ ಬಿಜ್ಜಲದ |

ವರ್ಣನೆಯ ಸತಿಯರೊಳು ಮಾರ್ನಡೆದಳರಸಿ ಸೌಖ್ಯಾರ್ಣವದ ತೆರೆಗಳಂತೆ || ೨೧

ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿಗಳಿಗಾಕಮಲಮುಖಕೆ ಸುಖ |

ವೆಂದೆನಿಸಿತಾರಾಜಹಂಸಗಮನಂ ಬಟಾಕ |

ಮಂದಗಜಯಾನದಿಂದೂರಿಗೆ ಹೊಜಗಾಗಿ ಚಿಲ್ವಿನೊಪ್ಪುವ ಬಾಸೆಗೆ ||

ಹಿಂದಾದವೆಂದದಿರುವಂತೆಸೆವ ಪೊಜನಾರ್ಗ |

ಳಿಂದೊಪ್ಪುವಾಸತಿಯರಾನಂದದಿಂದಲೆ |

ಯಂದರಾಕೆಯ ಕೂಡೆ ತಾಪಸರು ಕೆಟ್ಟೊಡೆ ಕಾವನರಲಂಬ ಪೂಡೆ || ೨೨

ಎಸಗಲೈರಾವಣಾಧಿಕರಾವನಂದು ನಿರ |

ವಿಸುತಲಾಪುಂಡರೀಕಾಕರಂಬುಗಲು ರಂ |

ಜಿಸುವಾನುನಃಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಮುದಾಂಜನಾಲಂಕೃತಾಕ್ಷಿಯೆರಬ್ಬದ ||

ಪೊಸ ಪುಷ್ಪದಂತರಂಗದ ಪರಾಗದೊಳೆ ಸಮ |

ರಸವಾದ ನೀರ್ದುಲುಂಕಿದರು ಖೋಯೆಂದು ಗ |

ಜಿಸುತಲಂತಾಸಾರ್ವಭೌಮನ ಮಹಾಸುಪ್ರತೀಕಮಂ ನೆಚ್ಚಿ ಮುಸುಕಲು || ೨೩

ಕಂಬುಕಂಧರೆಯರಾಡಂಬರದ ರತ್ನದಾ ।
 ಜೆಂಬೊನ್ನಿನಂಡೆಗಳ ತುಂಬಿ ಪರಿಮಳಮಿಶ್ರ ।
 ದಂಬುಗಳ ಕಟಕರ್ಪುಣರೆಂಬ ರವದಬಲೆಯರು ಮುಂಬರಿದು ಜಿಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ॥
 ಅಂಬರದೊಳೆಯ್ದೆ ನೆಜ್ಜಿ ಬಿಂಬಿಸುವ ಸುರಜಾಪ ।
 ವೆಂಬೊಲ್ ಪಯೋಧರನ ಚುಂಬಿಸುವ ಧಾರೆ ಮಿಗೆ ।
 ಶಂಬರಾಹಿತನ ಕೂರಂಬನಿಟ್ಟುಕೆಯ್ದು ವೇನೆಂಬಿನಾಜಲಕೇಳಿಯು ॥ ೨೪

ಕಡೆಗಣ್ಣು ಕಾಂತಿ ಸುಲಿಸಲ್ವೆಳಗು ನಖದ ಬೆ ।
 ಕೃಡಸಿ ಪಸರಿಸೆ ಕೊಳನ ಜಳವೈದೆ ಜಿಲ್ಲ ಪಾ ।
 ಲ್ಗಡಲಂತೆ ಮೆಜ್ಜಿಯಲು ಮುಟ್ಟುಂಕಿ ನಂದವೃತ್ತವತಿ ಸಾಕ್ಷಾತು ಕಮಲೆಯಿವಳ ॥
 ಎಡೆಯೊಳಾಂ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳನಿರೆಯೆಂದು ಪೊಜ ।
 ಮಡೆ ನೀನು ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ ಪೋಗಬೇಡ ನಾಂ ।
 ಬಿಡೆನೆಂದು ಮೌಕ್ತಿಕದ ಸೇಸೆದಳಿವಂತೆ ಜಿಲ್ಲಿದಳು ನೀರ್ವನಿಗೆದಲು ॥ ೨೫

ಇಂತು ಜಳಕೇಳಿಯಂ ರಚಿಸಿ ಪೊಜಮುಟ್ಟು ಮಿಗೆ ।
 ಸಂತಸದೊಳ್ಳೆದೆ ದಣಿಬವನುಟ್ಟು ಹಣೆಯೊಳೆ ಸ ।
 ಮಂತು ಭಸಿತವನುಟ್ಟು ವನಿತಾಜನಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣತತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ॥
 ಕಾಂತೆಯರ ಕೆಲಬರಂ ಕುಸುಮಕ್ಕೆ ಬಿಜಿಟ್ಟುಟ್ಟು ।
 ಮುಂತೆ ರಚಿಸಿದ ಗದ್ದುಗೆಗೆ ಬಂದಳವಟ್ಟು ।
 ತಿಂತಿಣಿಸಿದುಪಕರಣಮಂ ಶಿವಕುಮಾರನೃಪನೀಕ್ಷಿಸಿದನಟ್ಟು ॥ ೨೬

ಅನಿತಪ್ಪಿಳ್ಳಾ ವಲ್ಲಿತರುಗುಲ್ಮಕಾಸಾರದೊಳ್ ।
 ಘನಮಾಗರಲ್ದಾ ತೊಡಂಬೆಯ ಸಡಿಲ್ದ ಕೀ ।
 ಟನಿಕಾಯಮುಜಿ ಸಾರ್ಧ ಪಪಮೆಗಳು ಮುಸುಡಿಟ್ಟು ಪೀರ್ಧ ಪುಷ್ಪಗಳನುಟಾದು ॥
 ತನಿಗಂಪನೀವ ಸೊಂಪಿಂದಲರೆ ಬಿರಿದ ಜಿ ।
 ಲ್ವಿನ ಸೊಬಗಿನುಳ್ಳಲರ ತಿಜಾದರಬಲೆಯರು ಪಾ ।
 ವನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಕನಕಪ್ರಭಾಂಗಸೌಂದರಜಾತಿ ಪದ್ಮಿನಿಯರು ॥ ೨೭

ಅತ್ತಸೆವ ಮಾವನಳಿಯಂ ಮಗಮಗಿಪ ಕಂಪು ।
 ವೆತ್ತ ಕುಸುಮವನೀಕ್ಷಿಸೊಸೆಯುತುಂ ಮನದೊಳಂ ।
 ದತ್ತಿಗೇಕೇಹುಟುಕುತನನೆಂದು ಭಾವಜಂ ತಮ್ಮಯ್ಯನೆಯ ಬಾಣದ ॥

ಉತ್ತಮದ ಕರ್ನೆಯ್ಬಿಲಿಂಬ ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿ ದುವೆ |
 ನುತ ನಾದಿನಿದುಗಂಪಿಂ ನಗುವ ತಾವರೆಯ |
 ಮೊತ್ತಮಂ ನೋಡೆಂಬ ನೆವದೆ ಬಂಧುಗಳ ನೆನೆದಾಡುತಿರಲಾಸತಿಯರು || ೨೮

ಭಾವಕಿಯರೈದೆ ಪೂಜಾಸ್ಥಲಕೆ ನಡೆತಂದು |
 ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸಯ್ಯ ಸಿರಿವೆತ್ತು ರಾಜಿಸುವ |
 ತಾವರೆಯ ಕುಸುಮಗಳತೋಕೆಗಳ ಚೂತದೊಳ್ಳ ಳಿರ್ಗ*ಳಂ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳ ||
 ಪೂವ ಕರ್ನೆಯ್ಬಿಲ್ಲಗಳಟ್ಟಿದಂ ಮನ್ಮಥನು |
 ಹಾವೀರನೀಶಂಗೆ ಸೋಲುತ್ತಸಂಕುಳವ |
 ನೇವೇಟ್ಟುನುಟಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನೆಂದೀಯುತಿರ್ದರು ರಾಯನಾನಂದಿಸೆ || ೨೯

ಚಾರು ಸದ್ಯೋಜಾತ ನಾನುದೇವಂ ಮಹಾ |
 ಘೋರ ತತ್ಪೂರುಷೇಶಾನದಿಂ ಧರೆಜಲವನಲವನಿಲ |
 ತಾರಾಧ್ವನುವಜುಂ ನಿವೃತ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ವಿದ್ಯಾತಿಶಾಂತ್ಯಾತಿಕೆ (?) ||
 ಕಾರಣದಿ ಕಪಿಲಾಸಿತಾರುಣಾಮಲ ಚಿತ್ರ |
 ಸಾರನಂದಾಭದ್ರೆ ಸುಮನೆ ಸುಸಿಲೆಯು ಸುರಭೆ |
 ಯೀರವ್ಯುಪಶುನಿಂ ವಿಭೂತಿಭಸಿತಂ ಭಸ್ಮವಾಕ್ಸಾ ತಿರಕ್ಷೆಯೆಂದು || ೩೦

ಭೂಪನಾನಂದದಿಂದಂ ಭಸಿತಸರ್ವಾಂಗ |
 ಲೇಪನಾಗುತ್ತಂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಭಾಳಾದಿಯಿಂ |
 ತ್ರೈಪುರಾರಿಯ ನೆನೆದು ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳನಾಗಮಕ್ರಮದೆ ಧರಿಸಿ ಬಚುಕ ||
 ಶ್ರೀಪಂಚವರ್ಣಮಂ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳ್ ಜಸಿಸುತ್ತ |
 ಲಾಸಾವನದ ವೇದನಾರುದ್ರ ಯೆಂಬರ್ಥ |
 ದಾಪರಬ್ರಹ್ಮ ತಾನಾಗಿ ಪದ್ಮಾಸನದೊಳಿದು ಮತ್ತಾಚೋಳನು || ೩೧

ತಿರದೊಳೇಕೋರುದ್ರ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ತ್ರಿಣಯನಂ |
 ಪರಿವೃತಂ ತತ್ಪಷ್ಪತ್ತಿಂಶಾಧಿಪಂ ಜ್ಞಾನ |
 ನರಸತ್ತ್ವಿಯಾಕರ್ಣಯುಗದೊಳಾ ಚಂದ್ರಕಳೆ ತೋಳ್ಗೊಳು ತರಣಿಯಂಶ ||
 ಎರೆಡು ಮುಂಗೈಯೊಳಾಗ್ನೇಯತತಿಯೈವಡಿಸಿ |
 ಯುರದಲ್ಲಿಯುಪನಿಷದ್ಗಳಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಲವ |
 ದಿರದೆ ಪದಿನೆಂಟುನುಡಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯುಪವೀತ ಜಪಮಾಲೆಯುಗಮನಂಗೆ || ೩೨

ಚತುರಷ್ಠ ಶರವಿಕಳಾದ್ವಿಗುಣನಾಂಬುಜಾ ।

ಶ್ರಿತದಳಾಧಾರವಾಸ್ವಾದಿಷ್ಟಮಣಿಪೂರ ।

ಯುತದನಾಹಿತ ವಿಶುದ್ಧಾಗ್ನಿಯತಟದಿನಾಗ್ನಿಸ್ಥಟಿಕಸುರಧನುನಿನ ॥

ವಿತತರಕ್ತಾಭ್ರದಾಚಾರಗುರುಶಿವಚರಾ ।

ನ್ವಿತಸುಪ್ರಸಾದ ಮಹದಾಖ್ಯನಿ ಶಿಖಾಸ್ಥಲಾ ।

ಶ್ರಿತಸುಪ್ರಕಾಶಗುರುದತ್ತಲಿಂಗವ ಕರದೊಳಳವಡಿಸಿದಂ ಜೋಳನು ॥ ೩೩

ವೈಮುಕೇಶನನಾದಿಮೂರ್ತಿಯಂ ನಾಡೆ ನಾ ।

ಜಾಮತಿಗಭೇದ್ಯನಂ ಶ್ರುತಿತತಿಗಗಮ್ಯನಂ ।

ಶ್ರೀಮನೋಂತಕರಣದುರ್ಲಭನನುರುಗುಣಾಶಕ್ಯಕಾಲಾಂತಭವನ ॥

ಸ್ವಾಮಿ ವರಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾರೂಪನಂ ನತ ।

ಪ್ರೇಮಿ ಪಟ್ಟಿಂಶತತ್ವಾತಿತಶಂಭುವಂ ।

ಭೂಮಿಪಾಲಂ ನೋಡಿದಂ ಕೂಡೆ ಪಾಡಿದಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬೇಡಿದಂ ॥ ೩೪

ಹೊನ್ನಿತಂದೆಗಳನಣುಮೂರ್ತಿಯಾಯ್ದಕ್ಕಿಯ ।

ತೃನ್ನತದ ಮಾರಿದೇವಗಳ ಹರದತ್ತಾಯ್ ।

ರನ್ನಾಡೆ ಗೊಗ್ಗವೈಯಂ ಕಲಿಯನಾರುವಂ ಕರಿಕಾಲಜೋಳನೃಪನಂ ॥

ಚಿನ್ನಿದಾನದ ರೇಚಿ ತಂದೆಗಳ ಪಾದಮಂ ।

ತಾಂ ನೆನೆದು ಲಸದಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯಂ ರಚಿಸಿ ।

ದಂ ನನ್ಯಸುಗುಣಿ ಭೂಪಾಲನುತಶೀಲ ಸುವಿಶಾಲ ಸದ್ಭಕ್ತಿಲೋಲ ॥ ೩೫

ಮಂಡಿಗೆಯ ಮಾದರಸಂಷ್ಟದ ವೃಷಾಂಕಂಗೆ ।

ಖಂಡಿತಾಮೃತಕಿರಣಜೂಟಂಗೆ ಕಮಲಗ ।

ಭಾಂಡಭಾಂಡಸುಪೂರ್ಣಸಿತಕೀರ್ತಿಮಯಗೆ ಖರ್ಜೂರಪರ್ವತವಾಸಿಗೆ ॥

ಕಂಡು ನುತಿಸಿದರ ಮನದನ್ನನೊಡನಾಶರಣ ।

ರುಂಡು ಮಿಕ್ಕಾಶೇಷಮಂ ಶಿವಂಗಿತ್ತು ಕೈ ।

ಕೊಂಡು ಭೂಪಂ ನಿಯೋಗಂಬೆರಸಿ ಸುಖದಿಂ ವಸಂತಮಾಸವ ಕಳೆದನು ॥ ೩೬

ಪರತರಬ್ರಹ್ಮಾನವರತಸಂತ್ಯಪ್ತಾಹಿ ।

ಧರ ತರಣಿರೇಂದುದೃಕ್ಸುರತತಿಸುತ್ಯ ಭಾ ।

ಸ್ಮರತನು ಭವದ್ವಿಷಾವಿರತ ನತಸಜ್ಜನಾಮರತರು ಕ್ಷಪಗವರದ ॥

ಕರತಳ ಶ್ರೀನಾಥ ವರತತ್ವಚಯಸ ಮುರ ।

ಹರತನುಜಶತ್ರು ನಿರ್ಜರತಟಿನಿಭೃನ್ಮಹೇ ।

ಶ್ವರದಹರ ಸಲಹೆಂದು ನಿರತವೆಜಗಿದ ಭಯಾತುರನತನ್ಮಹರಿಶರಭಗೆ ॥

೩೭

ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣುಮು ।

ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಚೇರಮಾಂಕಂಗೆ ಬಿಸ ।

ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವನುಳಕರ್ಣ ॥

ಹೃದಯ ಮಸ್ತಕ ವದನ ಸರ್ವಾಂಗ ಸೌಖ್ಯಕಾ ।

ಸ್ತದಮುಖಸಜ್ಜನರ್ಗಿ* ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ ।

ತ್ವದ ಬೋಧೆಯೆಂದೋದಿದೋಡೆ ಕೇಳಿದರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವರಿಗಪ್ಪುದು ॥

೩೮

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಗೆಲುತ್ತೆ ಸಿಂಹಳನ್ಮಪನ ತತ್ಪುತ್ರಿಯರ ಮಂತ್ರಿ ।

ಸುಲಭ ಸುಕುಮಾರರ್ಗೆ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡೆ ಭೂ ।

ಲಲನಾಧಿಪಂ ಜೋಳನಾರಾಧಿಸುತ್ತಿದನಂದುಮಾವಲ್ಲಭನನು ॥

ಬೇಡನೆಲೆ ದೇವಯೆನ್ನೊಳು ಗರ್ವ ನಿನ್ನ ಗುಣ ।

ನಾಡಿದರೆ ಹುರುಳಿಲ್ಲ ನಂಬಿಯೇಕಾಂತದೊಳ್ ।

ಕೂಡುವಂಗೆನೆಯಪ್ಪ ವೆಜವೆಣ್ಣ ಮೊಲೆಯೊಳಗೆ ನೀಂ ಕೈಯನಿಕ್ಕಲಾತಂ ॥

ನೋಡುತ್ತೆಲೆಲೇ ಶಿವನೆ ಎಂದೊಡಕ್ಕುತ್ತೆ ಕೊಂ ।

ಡಾಡಿ ಸಾಸಿರ ಪೊನ್ನ ತೆತ್ತ ಮರ್ಮವನೀಗ ।

ಲಾಡುವೆನು ಶರಣರೊಳದೇಕೆ ನೀನೆಮಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಲಂಚವಿತ್ತು ಬರ್ದು*ಕು ॥ ೧

ಆ ವಸಂತೋತ್ಸಾಹಮಂ ಕಳೆದು ಸಂತಸದೆ ।

ಭೂವರಂ ಮಂತ್ರಿಯ ಮೊಗಂನೋಡಿ ಪುರಕೆ ರಾ ।

ಜೀವಲೋಚನೆಯನ್ಮುತಿವತಿನ್ನುಖ್ಯವಾದ ಪಲ್ಲಕಿಗಳಂ ತೆರಳವೇಬ್ಬು ॥

ನಾವನಸ್ಥಲಕೆ ನಡೆತಂದು ತುರಗನನಡರು ।

ನಾವೇಳೆಯೊಳಗೊರ್ವ ಶಬರನಾಯಕನ ನಿಜ ।

ಕೋವಿದಸಖಂ ತ್ವರಿತದಿಂದಲುಪಗಮಿಸೆ ದೂರದೊಳನನ ಬರವನಜುದು ॥ ೨

ಕ್ಷೋಣೇಶನೀಕ್ಷಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಭೇದವನಜುದು ।

ಜಾಣರೆನಿಸಿದ ಕಂಬಿಯ ಕಲಿಗಳಾಕ್ಷಣದೆ ।

ಕಾಣಿಸಲು ಶಬರನ ಸಖಂ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಂಡದಿಂದ ನಮಿಸಿ ನಿಂದು ॥

ಮಾಣಿಕವನೊಂದ ಕಾಣೈಯನಿತು ಕೈಮುಗಿದು ।

ಮಾಣದಡಿಗಡಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾರಾಶಿ ಮು ।

ತ್ಪ್ರಾಣ ಜಯಜೀಯ ರಕ್ಷಿ ಪುದೆಂದು ಕೀರ್ತಿಸುತ ನಿಂದನಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ॥ ೩

ಆರತ್ನದಧಿಕಪ್ರಕಾಶನುಂ ನೋಡುತ್ತ ।

ಭೂರಮಣನಖಿಳವಣಿಜರ ಪರೀಕ್ಷಿಪುದೆನೆ ಮು ।

ಹಾರಾಯ ಜತ್ತೈಸು ನವಕೋಟಿ ಬೆಲೆಯನಲು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಾಟಕ್ಕಿಯೈಸೆ ॥

ಸಾರಕೌಸ್ತುಭನೆನಲು ಜಾರಗೋಪಾಂಗನೆಯು ।

ಪೇರುರದ ಸೋಂಕು ಚಿಂತಾರತ್ನವೆನೆ ತ್ರಿದಿವ ।

ದೂರಸಂಪತ್ತಲಾ ನಾರದಮುನೀಶನ ಮನೋರಾಗವೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿದಂ ॥ ೪

ನೆಟ್ಟಸಾಪ್ರಾಡವಣಿಜಗಂಗಚಿತ್ತಮುಂ ।

ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಾಧೀಶನಾಚರನು ।

ನೆಟ್ಟಸಲು ಜೀಯ ಬಿನ್ನಪ ದಕ್ಷಿಣಾಂಬುಧಿಯ ಸೀಮೆಯ ಕಿರಾತನಗರ ॥

ಪುಟ್ಟದೂರಲ್ಲಿಗಧಿಪರು ನಮ್ಮವರು ನಿಮ್ಮು ।

ಮೆಟ್ಟುಗಳ ಲೆಂಕರಾನಾಯಕನ ನಾಮವಳು ।

ವಟ್ಟರ್ಪ ಕಾಳವೇಳುಂ ಸುಖದೊಳಿರೆ ಮಹಾಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲಂ ಬಂದುದು ॥ ೫

ಸ್ಥಟಕವೆಂದೆಂಬ ಕಂದದಿನೊಗೆದು ನಾಡೆ ಛಿಣೆ ।

ಛಿಟಲೆಂಬ ಕಿಡಿಗಳೇ ಮೊಳೆಗಳಾಸೂರ್ಯನು ।

ತ್ವಟದ ಕಿರಣಂಗಳೇ ವಲ್ಲಿಯಗ್ರದ ಭಾಸ್ಕರನೆ ಫಳಂ ಪಕ್ಕಮಾಗಿ ॥

ಪುಟವೇಷಾಯುಕ್ಪುತುಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂದೆಂಬು ।

ಘಟದೊಳು ರಸಂ ತೀವಿತೆನೆ ಮರೀಚಿಯ ಜಲಂ ।

ಘಟುನಾಗಲಾಗಿ ಬೇಸಗೆ ಬೆಳೆದು ಪಣ್ಣದೆಲೆ ದೇವ ಚಿತ್ತಿಸೆಂದನು ॥ ೬

ಸೂರಕಿರಣಂಗಳಂ ಬೆಂದು ತಲೆಬಿಂದು ಮದ ।

ವಾರಣದ ಮುತ್ತುಗಳು ಸುಷುಯೆ ಕೆಜಿಯುಗೆ ಕಾಯ್ದು ।

ನೀರಿಂದೆ ಮೆಯ್ಯ ಸಮ್ಮೃದು ಸುಗಿದು ಬೆಳ್ಳಾನೆಯಾದ ಬಲುಕಿಳೆಯೊಳಿದೆ ॥

ಸಾರಿತದು ಸಗ್ಗಮಂ ಪಿಂದಬ್ಧಿಯಂ ಪೀರ್ದ ।

ವೀರಕುಂಭಜನಾನುಮಾನುಣಿಗೆ ಸಲಲಳ್ಳು ।

ವಾರಿಯುತಾತಟಾಕಂ ಬೀಡೆವರಿದುದೇನೆಂಬೆ ಬೇಸಗೆಯುಗ್ರಮಂ ॥

೭

ಇಂತಪ್ಪ ಕಾಲದೊಳು ಬೇಡವಡೆಯಂ ನೊಪ್ಪುವ ।

ನಂತವಾದ್ಯಂಗಳಂ ತಟ್ಟಲಗುಗಳ ಮಿಪ್ಪುಸ ।

ಕಾಂತಿಯಿಂ ಬೇಂಟೆಗುಜ್ಜುಗಿವಿ ವಿಪಿನಿಕೆ ನಡೆವೆನಲ್ಲಿ ಶರತತಿಯ ಕಜುವೆಂ ॥

ದಂತಿಗಳ ತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳುದುರೆ ಸೀಪ್ಪುನಿಡಿ ।

ರಾಂತ ಕೋಡುಳ್ಳ ನೃಗಕೆನ್ನಲುಬ್ಧ ಕಸೇನೆ ।

ಯಂತಕರಲಾ ಭಾವೆನುತ್ತಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿದಂ ಕಾಳಮೇಘಂ ಹರ್ಷದಿಂ ॥

೮

ಆಗಮಕ್ಕಪ ಶಾಬರವ್ರಾತ ಶಾಂಡಿಲ್ಯ ।

ರಾಗಿಸುವ ರೇಖಾಜಟಿವ್ರಾತ ಶಲ್ಯಾದಿ ।

ಯೋಗದಿಂ ಪೊತ್ತಿಗೆಗಳಂತಾದಧೀಚಿಹರಿಗಳ ಯುದ್ಧರಂಗದಂತೆ ॥

ಮೇಗೆ ಮಿಗೆ ಪಕ್ಕುಣದ ದುರ್ದಿನದ ವರಗೌತ ।

ಮಾಗಾರದಂತೆ ಸುರಪುರಿಯಂತೆ ವರಮಹಾ ।

ಭಾಗಮುನಿಯಂತೆ ಕೌರವಸೇನೆಯಂತೆ ರಾಜಸುವ ಪೇರಡವಿಯಲ್ಲಿ ॥

೯

ಇದೆಯೆಣಲೆಯೊತ್ತಿನೊಳೆ ಸಿಂಗದುಗುರ್ಗೊನೆವಜ್ಜೆ ।

ಯಿದೆ ಸೋಮವಲ್ಲಿಯಡೆಯೊಳ್ ಮೊಲದ ಕಾಲ್ಕುಪುಹು ।

ಇದೆ ರಾಜವೃಕ್ಷದ ಸಮಾಪದೊಳಗೆರೆಲೆಗಾಲಿಂ ತುಟಾದ ನೆಲದ ತಾವು ॥

ಇದೆ ಬಿಲ್ವಮೂಲದೊಳ್ ಪುಲಿಯ ನಖಚಿಹ್ನಮಿಂ ।

ತಿದೆ ಸರ್ವವೃಗಪಕ್ಷಿಗಳ ಪಕ್ಕೆಯೆಂದು ಪರಿ ।

ದೊದಪುವಾ ಪಡೆವೆರಸಿ ಬೇಂಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನಂದು ಶಬರಾಧೀಶನು ॥

೧೦

ತೋಪು ಬೇಡಿತಿಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣೆಯೆ ನೀವೆನು ।

ತ್ತಾಪುತೆರೆಲೆಗಳನಿಸಲದು ತಾಗಿತಿಲ್ಲದೇಂ ।

ಕಾರಣಂ ಕೇಳಬಲೆಯಾನೆಂದುದಿಲ್ಲವದು ಕವಿವಚನಮೆನಲು ಮುಳಿದು ॥

ಕೂರಂ ಬಿನಿಂದಲೆಚ್ಚೊಡೆ ಕಣ್ಣ ತಾಗಿ ತಂ ।

ದಾರಾಕ್ಷ ಸಾರ್ಯ ಶುಕ್ರ ನನದು ನಿಮಿತ್ತಂ ವಿ ।

ಚಾರಿ ಸಲ್ಪವಗೊಂದು ಕಣ್ಣೆಲ್ಲವುದು ದೃಷ್ಟಮಲ್ಲದವಳಂಬು ಹುಸಿಯೆ ॥ ೧೧

ಈ ಪರಿಯ ಬೇಂಟೆಯಾಡುತ್ತಾ ಮರೆ ಸಿಂಹಳೆ ।

ದ್ವೀಪದಿಂದೆಮ್ಮ ತೋಹಿಂಗೊಂದು ಸಿಂಹನಾ ।

ಟೋಪದಿಂ ಬರಲೆಮ್ಮ ಬಲವೈದೆ ಖೋಯೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಕವಿಯಲಾಗಿ ॥

ಕೋಪದಿಂದಟ್ಟಿತು ಮುಟ್ಟಿತು ಮೆಟ್ಟಿತು ।

ಭಾಪುರೇ ಸಟ್ಟಗಿಟ್ಟುಂದು ಸೀಟಿತ್ತೊದಜಾತ ।

ದೇ ಪೇಟಿತ್ತನರ್ಧಬಲವಜಾಯೆ ಕಂಡೊಡೆಯನತಿ ಸರಭಸದೋದಿರಾದನು ॥ ೧೨

ಒಡೆಯ ಚಿತ್ತೈಸು ನಿನ್ನಯ ಬಂಟಿನಿರಾಗೆ ।

ಖಡುಗದೊಳ್ಳೆಳಗೆ ಮಿಂಚಾರಕವಾರ್ಥಾರೆ ।

ವಡೆಯೆ ಘಡುಘಡಿಸಿ ಹೊಡೆದಬ್ಬರಂ ಸಿಡಿಲು ತಲೆರನ್ನವೆಸವಿಂದ್ರಗೋಪಂ ॥

ಕೆಡೆಯಿತು ಹರಿ ಕಾಳಮೇಘನಿಂ ಭಾವೆಂದು ।

ನುಡಿಯಿತು ಸಕಲ ಪರಿವಾರವನಿತಕ್ಕೆ ಬೆಂ ।

ಬಿಡದೆ ಬಂದತ್ತು ಸಿಂಹಳನೃಪನ ಸೇನೆಯಾರ್ಭಟಿಸುತಂತಾತೋಹಿಗೆ ॥ ೧೩

ಬಂದು ನಮ್ಮಯ ಸೀಮೆಯದು ಸಿಂಹಮಿಲ್ಲಿಗೆ ।

ಱ್ತಂದುದಿದು ನಮ್ಮದೆಂದಾರ್ಭಟಿಸಲವರು ಭುಗಿ ।

ಲೆಂದೆನುತ ಕಾಳಮೇಘಂ ಹರಿಯ ತಲೆಯನುಜಿ ಸೀಟ್ಟು ಕೆಂಗದಿರ್ವಣಿಯನು ॥

ತಂದೆನ್ನ ಕೆರದೊಳಿಟ್ಟೊಡೆಯನ ಪದಾಂಬುಜದ ।

ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿಪುದೀಹದನೆನುತ ಖೋ ।

ಯೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕಾದುತ್ತಿಹಂ ಕಜ್ಜವಿದು ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನು ॥ ೧೪

ಈ ರತ್ನಕಗ್ಗಳದ ರಾಸಿ ಮಣಿಯುಂಟೆಂದು ।

ವಾರಿಧಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳು ಮಲೆತನವನೆಂದೆನೆ ಮು ।

ಹಾರಾಯ ಕಪ್ಪವನಿಂ ಬಂದುದಿಲ್ಲೆಂದು ಕೂಡೆ ಕರಣಕರೋದಲು ॥

ಭೂರಮಣನುಗ್ರದಿಂ ಗಮಿಸಲುಜ್ಜುಗಿಸೆ ಕರ ।

ವಾರಿಜವ ಮುಗಿದು ಸಚಿವಂ ಜೀಯ ನಿಮ್ಮ ಪಟು ।

ವೀರವಡಬಂಗಾತನಾಂಪನೇ ಪಕ್ಕಿಗೇತಕೆ ಪಾಶುಪತವೆಂದನು ॥ ೧೫

ಶ್ರೀಕಲಿಗಣೇಶ್ವರಂ ಸೂಳೆ ನಿಂಬಕ್ಕು ಮಹಿ ।
 ಮಾಕರವೃಷಾಧಿಪಂ ಪುಸುಲೆಯಾಂಡಾರು ಸು ।
 ಶ್ಲೋಕ ಭೋಗಣ್ಣರುಂ ಬಾಚರಸರೆಯ್ ದ ಮಾರಣಮೋಹನೋಚ್ಚಾಟನಂ ॥
 ಸ್ವೀಕೃತಸಂಭವಂ ಸದ್ವಶೀಕರಣಮೆಸೆ ।
 ವಾಕರ್ಷಣಾದಿಷಟ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಮನಾಪಿ ।
 ನಾಕಿಗಾದೊಡೆ ನೆಗಟ್ಟರವರಣುಗ ನಿನೆಗೆಣೆಯೆ ಧರೆಯ ನೃಪಕೀಟಕಗಳು ॥ ೧೭

ಮಂಡಲಾಧೀಶಮಣಿಮಕುಟಪದ ವೀರದೋ ।
 ದಂಡನೀವರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖಮಿರಿ ನಾನೆ ।
 ದಂಡೆತ್ತಿ ಪೋಗುವೆಂ ಕರಿಹಯಪದಾತಿರಥಮುಖ್ಯಚತುರಂಗಬಲದ ॥
 ಮಂಡಲದಿ ನಡೆದು ಸಿಂಹಳನೃಪನನಟ್ಟ ಮುಂ ।
 ಕೊಂಡು ಪಿಡಿತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದುಸಿರೆ ನಂಬಿ ।
 ಕೊಂಡು ರಿಪುಕುಮುದಮಾರ್ತಂಡನಹಿತೋದ್ರೇಕಪಂಡಗಿರಿವಜ್ರದಂಡ ॥ ೧೮

ರಾಯನತಿವೈಭವದೊಳರಮನೆಯ ಪುಗಲಿತ್ತ ।
 ಬಾಯ ತೆಪ್ಪದಿಳೆ ಘೂರ್ವಿಪಂತೆ ನಿಸ್ಸಾಣನಿಕ ।
 ರಾಯಕೋಟಿಗಳ ಧಾಂಧಳರವಂ ಪೊಣೈ ಮಂತ್ರಿಯ ಚಾತುರಂಗಸೇನೆ ॥
 ಈಯವನಿಯಗಲಕ್ಕೆ ಕೆದಪ್ಪ ಸುಭಟರ ಚರಣ ।
 ತೋಯಜದ ಘಾತದಿಂ ಕೆಂದೂಳಿ ಮಸಗೆ ಕೆ ।
 ಟ್ಪಾಯೆಂದು ಸಿಂಹಳಪದಾತಿ ಮುಘಾದೋಡಿ ಶರಧಿಯ ದಾಂಟಿ ಬೆಂಬತ್ತುತೆ ॥ ೧೯

ಕೂರಂಬಿನಿಂದಂಬುನಿಧಿಯ ಪೂಲ್ವು ದೆ ತಮಗೆ ।
 ದಾರಿಯಾಗಲ್ ನಡೆದು ಭೋಯೆಂದು ಸಕಲಪರಿ ।
 ವಾರವಾನುಂತ್ರಿಯ ನಿರೂಪದಿಂದಡಿಯಿಟ್ಟು ಪೊಕ್ಕು ಬೊಬ್ಬಿಳಾಯುತಿರಲು ॥
 ಮೈರಿಗಳ ಪೆರ್ಬಲಂ ಬಾಳೆತ್ತಿ ಪೊಣದೊಡೆ ನಿ ।
 ವಾರಣಂಗೆಯ್ದರಿಕ್ಕು ರಕಾದಿಗಳ ಮುಘಾದು ।
 ವೀರಭಟರಾಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡಿದವರು ಮಾರ್ಮಲಿತು ಬಂದಿರಾದರು ॥ ೧೯

ಘಡಿಘಡಿ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳನ ಮಹಾಬಲಂ ।
 ಕಡೆಯ ಕಾಲದ ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಯಮಭಟರಂತೆ ।
 ಪೊಡವಿಯಂ ಬಗಿಡೆಟ್ಟ ರಕ್ಕಸರ ಪಡೆಯಂತೆ ನಿಲಯದೊಳು ಧರೆಯ ನೋಗಿದ ॥

ಕಡಲಂತೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಯಕ್ಷಗ್ರಹದ |

ಗಡಣದಂತಾಪ್ರಳಯರುದ್ರನುಗ್ರತೆಯಂತೆ |

ಕಡಿವಿಜುದು ಸಟ್ಟಗಿಟ್ಟನೆ ಸೀಟು ದಿಗ್ಬಲಿಯ ಕೊಡುತಿರ್ದು ದರಿಸೇನೆಯಾ || ೨೦

ಕೆಟ್ಟೋಡಿ ಕೊಂಟಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಿಂಹಳನೃಪಂ |

ಕಟ್ಟರಸರೊಡನೆನುಗೆ ವೈರವೇಕೆಂದು ಗುಡಿ |

ಗಟ್ಟ ತನ್ಮಂತ್ರೀಶನಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಕುವರಿಯರಿರ್ವರಂ ಮಣಿಗಳ ||

ಪಟ್ಟವಸ್ತ್ರಗಳ ಗಜಹಯಮುಖ್ಯವಸ್ತ್ರಗಳ |

ಕೊಟ್ಟೊಡನೆ ಬರಲಬ್ಬಿಯಂ ಮಥಿಸಿದಿದ್ರನಂ |

ನೆಟ್ಟನಪಹಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಲ್ಪಂತೆ ಪತಿಮೋಹ ತಿರುಗಿದಂ ಧರ್ಮವತಿಗೆ || ೨೧

ಕ್ಷೋಣೇಶನಂ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ ಗಜಹಯಮಣಿ |

ಶ್ರೇಣವಸ್ತ್ರಗಳನೊಪ್ಪಿಸುತೆ ಸಿಂಹಳನೃಪನ |

ಕಾಣಿಸಿದೊಡಾಕುಮಾರಿಯರಿರ್ವರಂ ಕಾಣೈಯಿತ್ತಾ ಕುಮಾರಕರ್ಗಿ ||

ಏಣಲೋಚನೆಯರಿರ್ವರ ವಿಭವದಿಂದೆ ಕ |

ಲ್ಯಾಣಮಂ ಮಾಡೆಂದು ನಮಿಸೆ ಕೈಕೊಳುತಲ |

ಕ್ಷೇಣಮಂತ್ರಿಯ ಪೊಗಟಲಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದವಂ ಭೂಮಿಪಂಗಿಂತೆಂದನು || ೨೨

ಪೊಪಮಟ್ಟೊಡೇಬ್ಬಾಳು ಗಾವುದದೊಳೆಡೆವಿಡದೆ |

ಮಿಜುಪ ಮಣಿಮಕುಟನರ್ಧನರು ಸೇವಿಸುತಿರ್ಪ |

ರಜುದು ಸಪ್ತದ್ವೀಪದಾಣ್ಮರಟ್ಟವರು ಭಯದಿಂದನರ್ಘ್ಯದ ಕಾಣೈಯ ||

ಉಜುವ ದಿಗ್ಗಂತಿಗಳ ಸೂರ್ಯನ ರಥಾಶ್ವಗಳ |

ನಿಜಾದ ಗಣನೆಯನುಳ್ಳ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಂ |

ಜಜುದು ಶರಣೆನೆ ಕಾದ ನಿನ್ನ ವೀರನೆ ಮಾಡಿತಾನೇತಜನನೆಂದನು || ೨೩

ದೇವ ಸಿಂಹಳನ ಸಲಹೆನಲವನ ಮನ್ನಿಸಿ ಮ |

ಹಾವಿಭವದಿಂ ಕಮಳೆಯೆಂಬಳಂ ಪ್ರಜ್ಞರ ವಿ |

ಭಾವಜ್ಞ ಮಿತವಚನನಪ್ಪ ಪಿರಿಯಂಗೆ ಕುಮುದಿನಿಯನವನನುಜನಪ್ಪ ||

ಅವಿಮಳತರಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಯಂಗೆ ಕಲ್ಪಿಸುತ |

ವೈವಾಹದುತ್ಸವಕೆ ನೃಪನಮಾತ್ಮನ ಕೂಡಿ |

ಭೂವಳಯದಖಿಳದೇಶಾಧಿಪರ ಕರೆಸು ಸಾಧನತತಿಯ ಕೂಡೆಂದನು || ೨೪

ಕಡುಚೆಲ್ವ ಮೇಲ್ವಲಗೆ ನೆಲಗಟ್ಟು ಗೋಡೆಗಳೆ
 ಗಡಣಮಂ ಧವಳಿಸಲು ನೃಪಕೀರ್ತಿ ದಶದಿಕ್ಕಿ |
 ನೆಡೆಗೆ ತೀವಿದ ತೆಜದೊಳೆಸೆಯೆ ವೈವಾಹಮಂಟಪವರೆ ! ಚತುರಂಗದ ||
 ಒಡನೆ ಮಿಸುಪರಿದಳವ ಸಿಡಿದಿದ ಕಡ್ಡಿಯಿಂ |
 ಕಡೆನಾಡಿ ತೊಡೆನೆವಿದು ಚಿತ್ರವೆನೆ ಬರೆದರಿಕೆ |
 ಯೋಡೆಯ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಜೋಳನ ಪರಾಕ್ರಮದಂತೆ ಭಿತ್ತಿಯೊಳಗತಿಕುಶಲರು || ೨೫

ಮೇರುರೋಹಣಪರ್ವತಂಗಳಂತೀನ್ಯಪಕು |
 ಮಾರಕರ ಮದುವೆಯಂ ನೋಡಿ ಚತುರತೆಯಿಂದೆ |
 ಸಾರಿ ಕಂಭವ ಭಿತ್ತಿಗಳ ನೆಮ್ಮಿ ಲೋವೆಗಳ ಪತ್ತಿ ಶಿಖರಗಳನಡರ್ದು* ||
 ಆರೈಯೆ ಪಲವು ರೂಪಾದಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ |
 ಕೀರಣದ ಪೊಸಪೊನ್ನ ಮಣಿಗಿಲಸದಿಂ ಮೆಜ್ಜಿದು |
 ದಾರತ್ನಗರ್ಭಾಧಿಪತಿಯು ಸಿರಿಯೆನೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಶುಭಮಂಟಪಂ || ೨೬

ಕೂಡಿದರು ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳುಂಟು ಸಿಂಗರವ |
 ಮಾಡಿದರು ಪೊಟಲ ಶುಭವಾದ್ಯಂಗಳೊಡಜು ನಲಿ |
 ದಾಡಿದರು ವಾರನಾರಿಯರು ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಪಾಡಿದರು ಶೋಭನವನು ||
 ನೋಡಿದರು ಸರ್ವರಾನಂದದಿಂ ಬುಧರು ಕೊಂ |
 ಡಾಡಿದರು ನೃಪನ ವಂಶಾವಳಿಯಂತವರ್ಗೆ* |
 ನೀಡಿದರು ಚಾಗಮಂ ಗಣಪರ್ವಮಂ ರಚಿಸಿ ಸೂಡಿದರು ಸತ್ಪೀರ್ತಿಯ || ೨೭

ಲಾಳ ನೀಂ ಬೊಕ್ಕಸದ ಮನೆಯ ಮುದ್ರೆಗೆ ನಿಲ್ಲು |
 ಗೊಳ ನೀಂ ಸಂತ್ಯೆಸು ಗಾಯಕರ ತಿರ್ದು ಪಾಂ |
 ಜಾಳ ನೀಂ ಚಿಪ್ಪಿಗಳ ಗುರ್ಜರನೆ ಕಾದಿಪುರದರಮನೆಯೊಳೊಳವಾಗಿಲಂ ||
 ಜಾಳೇಂದ್ರ ಭದ್ರದುಪ್ಪರಿಗೆಯನಲಂಕರಿಸು |
 ಮೂಲಾಗವನೊಂದೊಂದ ಮಾಡಿ ನೀವಖಿಳಭೂ |
 ಪಾಳರಂದ್ರೈದೆ ನೇಮಿಸುತಿರ್ದನಾಮಂತ್ರಿವರ್ಯನೃಪನಾಪ್ತಕಾರ್ಯಂ || ೨೮

ನೀಲಕುಂತಳದ ನವಭೂಷಾರುಣಪ್ರಭೆಯ |
 ಲೋಲಸೂತ್ರದ ಕನಕಪುತ್ರಳಿಯ ತೆಜದ ವರ |
 ಬಾಲೆಯರು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಧರದ ಗೋಮೇಧಾಗ್ರಿಯರು ವಜ್ರಮಾಣಿಕ್ಯದ ||

ಹೋಲುವೆಯ ದಂತಪಜ್ಜೆಯ ಪಚ್ಚಪಸಿವರೆಯ |
 ದಾಲಲಿತರತಿಯೆನಿಸ ಮೌಕ್ತಿಕಚ್ಚವಿಯೆಸೆವ |
 ಕಾಲುಗುರ್ಗದಿವೆ*ಣ್ಣ ಕೊಪ್ಪಿದರು ನವರತ್ನಮಾಲೆಗಳ ಪಾಂಗಿನಿಂದ ||

ಇಂದಿನ ದಿನಂ ದೇವ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಯಗೆ ಸಿರಿಯ |
 ಕಂದ ಮಿತವಚನರ್ಗೆ ಕನಕಮೌಕ್ತಿಕಮಣಿಗೆ |
 ಳಿಂದೆಸೆವ ಬಾಸಿಂಗಳಳವಟ್ಟ ಸುಮುಹೂರ್ತನಾಯೆಂದು ನೃಪತಿಲಕಗಜುಹಿ ||
 ತಂದು ಕುಮುದಿನಿಯ ಕಮಲೆಯ ಸಿಂಗರಂಮಾಡಿ |
 ಹೆಂದದುತ್ತಾಹದಿಂದಾಕುಮಾರರ್ಗೆ ವೆಂ |
 ಸಿಂದ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದಂ ಮಂತ್ರಿ ಸಜ್ಜನರು ಪರಸಿ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಲು ||

ವೈವಾಹನಾಗವಲ್ಲಿಗಳ ಚಾತುರ್ಥಿಕ ಶು |
 ಭಾವಹಂಗಳ ಪೂರ್ಣಮಂ ಮಾಡಿ ಧನಕನಕ |
 ದೇವಾಂಬರಾದಿ ಮುಕ್ತಾಭರಣಕರ್ಪುರವೀಟಿಕಾದಿಗಳನಿತ್ತು ||
 ಓವಿ ಸಿಂಹಳಮುಖ್ಯರಂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ದೇ |
 ಶಾವಳಿಗೆ ಬೀಟಿಬಾಡಲು ದಿಗ್ವಿಸರದೊಳು ಜೋಳ |
 ಭೂವರನ ಧನಳಕೀರ್ತಿ ಪ್ರಭಾಮಯನಾಗಿ ಪರಿಕಲಿಸಿ ಮಡಲಿಜುದುದು ||

ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣು ಮ |
 ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಚೇರಮಾಂಕಂಗೆ ಬೆಸ |
 ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವನುಳಕರ್ಣ ||
 ಹೃದಯಮಸ್ತಕವದನಸರ್ವಾಂಗಸೌಖ್ಯಕಾ |
 ಸ್ಪದವಖಳಸುಜನರ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ |
 ತ್ಪದ ಬೋಧೆಯೆಂದೋದಿದೊಡೆ ಕೇಳಿದರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವರಿಗಪ್ಪುದು ||

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಆಜನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಶ್ರೀರಮಣಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಧರಣೀಶನಾ |
 ಸಾರಮಹಿಮಾಕರನ ಶಿವನ ಕಾಲಂಗಳೊಳ |
 ಗಾರಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು ರಾತ್ರಿಯ ವಿಹಾರಮಂ ಮಾಡಿದರು ಸುಕುಮಾರರು ||

ಹರನೆಂದು ದುಗ್ಧವಾರಿಧಿ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಶಂ |
 ಕರನೆಂದು ತನ್ನ ತಿಂಗಳ ಶಿಶುವ ಕೊಡಲದಂ |
 ಹರಿವ ನೀರ್ ಮೊಳುವ ಹಾವುರಿವ ಕಿಚ್ಚಿನ ಹೊಳೆಯೊಳಿರಿಸಲದು ಸನ್ನಿವಟ್ಟು ||
 ಶರನೆಲ್ಲಂ ಕಂದಿ ಕುಂದಿತಭವಾ ನಿನ್ನ |
 ನೆರೆಯಲಿರ್ದೆನ್ನ ಮೆಯ್ಯರೆಯಾಯಿತೆಂದೆಂಬ |
 ಗಿರಿಸುತೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಲಿದಸ್ತಿದೀಪ್ತರನೆಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸೊಲವಿಂ || ೧

ಆರಾಯನಿಂತು ಸುಖಮಿರಲು ನಿರ್ಜರನದೀ |
 ಧಾರನಂತತಿಚಪಲನಂದದಿಂ ಮದುವೆಯಾ |
 ಗಾರದಂತಾಮುಸಲಿಯಂತೆ ವತ್ಸರದಂತೆ ಭೈತ್ರವಾಣಿಜ್ಯದಂತೆ ||
 ಪೇರಜಾಯ ತೆಪದೆ ಜಲಪುಂಜದಿಂ ಮಿಂಚಿನಿಂ |
 ಸಾರಮೊಟಗಿಂದೆ ನೀಲಾಂಬರದೆ ವರ್ಷಮಯ |
 ಧಾರೆಯಿಂದಿದ್ದ್ರಗೋಪಗಳಂ ಘನೋಪಲಗಳಿಂದ ಮುಂಗಾರ್ ಬಂದುದು || ೨

ವಿವರಗೆಟ್ಟೆಂದುಮಿತ್ರನ ಮೇಲೆ ಪಗಲು ಸಂ |
 ಗವನಸಗಿ ದೋಷದೊಡನೊಂದಿಡುಪುಂದಾಳ್ತು |
 ಭುವನನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಮಂ ಕುಡಿದು ಬಂದು ಕಣ್ಣೀರನೆಡೆವಿಡದೆ ಕಟಿದು ||
 ತವಕದಿಂ ಘನಘೋಷದಿಂದಲಲು ಪದ್ಮಿನೀ |
 ಯುವತಿಯರು ಮುಖಸುಗಿದು ಮಧುಕರಧ್ವನಿಗಳಂ |
 ತನೆ ಪಲುಂಬುವೊಲಿಸೆದುದಿದುನೆ ವರ್ಷಾಕಾಲವಾಹಾಹ ! ಬರದ ಶೂಲಾ || ೩

ಶ್ರೀವಿಯತ್ತಳನೆಂಬ ಸೀಮೆಗಿರುಳೊಳ್ ಪಗಲು |
 ಬೇನಸದೆ ಹಾಟು ವರ್ಷಾಂಬುಪೂರ್ಣತ್ವವೆ |
 ತ್ತಾವಿಭಾಕರನೆಂಬ ಕರಗಮಂ ಮೊತ್ತುತ್ತರಾಸೆಯಿಂ ನಡೆಯಲೊಡೆದು ||

ತೀವಿದುದಕಂ ಸುರಿವನೊಲು ಕಟಿಯೆ ಮುಟಿಯಿಜುದ |

ತಾವಿನರುಣಾಂಬುವೆನಿಸುವ ಸಂಜೆಗಿಂಸಿನೊಳು |

ಸಾವನೈದಲ್ ದಿನಪನೊಳ್ ಪಗಲು ತದ್ರಾಜ್ಯವಡೆದುದೆನಿಸುವ ನಿಶಿಯೊಳು ||

ಆರಾತ್ರಿಯೊಳು ಜಲಂಧರನ ಮುಖಶಶಿಗೆ ನಾ |

ರಾರಿಯಿಕ್ಕಿದ ಚಕ್ರಮೆನಲು ತೇಜಂಗುಂದಿ |

ವಾರಿಜನಿರೋಧಿಯಾಪರಿವೇಷದಿಂದೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ವೇಳೆಯೊಳು ಜೋಳ ||

ಭೂರಮಣನೊಂದಿ ಚಿಚ್ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶದಿಂ |

ದಾರೈದು ಕರದ ಲಿಂಗವನೈದೆ ಪೂಜಿಸುತ |

ಕಾರಣಾತ್ಮಕಪುರಾತನಗಣಂಗಳನಲ್ಲಿ ಪಾಡತೊಡಗಿದನಲ್ಪಯಿಂ ||

ಪಿತನಲ್ಪದೊಡನುಜಂಗೆ ಭಾಗಿಗೊಟ್ಟುಲಿದರ್ಥ |

ತತಿಯೊಳನುಜೆಯ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡೆಂದು |

ಸಿತಗಳನ ನಶಕಿತ್ತು ಪಡಗೇಜುತಗ್ರಜಂ ಶರಧಿಯೊಳು ಮಡಿಯೆ ತಮ್ಮಂ ||

ಅತಿಬಾಧೆಯಿಂ ಬೇಡೆ ಧನವನವರಣ್ಣನಾ |

ಕೃತಿಯೊಳ್ಳಿತಂದವನ ಭಕ್ತಿಯಾ ತರುಗೋಲೊ |

ಳತನುರಿಪು ಸದೆದು ಬಯಲಾಗಿ ಮೆಜಿದಾಶಿವಸ್ತ್ರಿಯನಾಚಿಯಡಿಗಿ ಶರಣು ||

ಹರನ ಪೂಜಾಬಲಕೆ ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಶರಣ |

ರುರುಭವದ್ವೇಷಿಗೊಲಿದಿಷ್ಟವೇನೆನಲು ಶಂ |

ಕರನಿಂದೆ ಶಾರ್ದೂಲಪದನಖಂಬಡೆದು ಸಂಪಗೆಯ ಮರನೇಜು ಬಲಾಕಂ ||

ಶರರದ ಲಘುತ್ವಮಂ ಬೆರಲ್ಕಿ* ಕಂಗಳ ಪಡೆದು |

ವರಿಸಿ ತಪದಬಲೆಯಂ ಜನಿಸಿದಣುಗಂಗವೃತ |

ಶರನಿಧಿಯನೆಜಿದರ್ಗೆ ತವನಿಧಿಯ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ಮೆಜಿದೆ ಪುಲಿದೊಡೆಯ ಶರಣು ||

ವೈರದೊಡೆಯರ ಮುಷ್ಟಿಹತಿಗಂಗವಿತ್ತು ಮದ |

ನಾರಿಯೊಳಗೊಣಗುತಿರೆ ಕಾಪಿನಾಳ್ಗಳ ಕದ್ದು |

ಸಾರಿಯಾಲದ ಮರನ ಕೊಂಬೇಜು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಲಾಗಿ ಪಿಡಿದುಯ್ಯೆ ಜೋಳ ||

ಭೂರಮಣನೀಶಂಗೆ ನೀಂ ನಿನಗೆ ತೊಟ್ಟುಂ |

ತಾರೆಂದು ಬಾಯ ತಂಬುಲಮಂ ಮೆಲಲ್ಪಿಯು |

ತಾರಾಯನೊಡನೆ ಹರನೊಳು ಪೊಕ್ಕು ಮೆಜಿದ ಭವಭಕ್ತರಡಿಗಳಿಗೆ ಶರಣು ||

ಭೂಲೋಲನಣುಗನಾನೆಗಳ ದಾಂಟಿಸ ಬಾಲ ।

ಲೀಲೆಯವನೀಪಟ್ಟನುಕುಟಮಂ ಧರಿಸಿ ನೃಪ ।

ಜಾಲವಳ್ಳುತಲೋಡೆ ಕೇಳಿ ಧರೆಯಂ ಬಿಸುಟು ಪೊನ್ನಾಂಬಲಾಧೀಶನಾ ॥

ಆಲಯದೊಳಂತಧಮವೇಷದಿಂ ರಜವುಡುಗು ।

ತೋಲ್ಪಿಸಿ ಬಲಿಗೆದಪ್ಪದಾಪ್ರಸಾದಂಗೊಳಲು ।

ಶೂಲಿ ನುಳವಿಟ್ಟೊಳಗುಮಾಡಿಕೊಂಡಾ ಭಕ್ತನೈವಡಿಯನಾರ್ಗಿ ಶರಣು ॥ ೯

ಹಾಳೆಯೊಳಗಣ ಶೇಷಮಂ ಶುನಕನುಣಲ್ಪೆಯ್ದು ।

ಕೈಲಾಸದಿಂದಿಬಾದು ಶಿವನ ಕರುಣದೆ ಸಿರಿಯು ।

ಜೋಳನಾಗಿದ್ವಜಾದು ಬಂದೆಜಿಗೆ ತಿಳಿದು ಶಂಕರನಿಳಯಕ್ಕೈದಿ ಕರೆದು ॥

ಕೇಳಭವ ಕೋಟಿಪ್ರಸಾದಿಗಂ ಭವವನು ।

ತನವೇನೆಂದು ಮುಖವ ತಿವಿದೊಡೆ ಹರಂ ।

ತೋಳೆರಡಪಂದಿರ್ವರಸ್ಪಿಯೆಟಿದೆಸೆದನೈಯೀಶನಾರಡಿಗೆ ಶರಣು ॥ ೧೦

ಈತೆಜದ ವರುಷಕಾಲದೊಳು ಹನ್ಮಂಗಳೊಳು ।

ಭೂತಕಾಧೀಶ್ವರಂ ಸಕಲಮಾಹೇಶ್ವರ ।

ವ್ರಾತಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಭೋಗಂಗಳಂ ಸಲಿಸುತುಂ ತತ್ತ ಪ್ರಸಾದಸುಖದಿಂ ॥

ಶೀತಕರಧರನ ಪೂಜಾಸೌಖ್ಯದಿಂ ಘನವು ।

ರಾತನರ ವಚನಾಗಮಾರ್ಥಮಂ ಬಿತ್ತರಿಪ ।

ಗೀತಗಳ ಸೊಗಸಿನಿಂದಿರೆ ಬಂದುದಾ ಶರತ್ಕಾಲ ದಿಗ್ವಿಜಯಮೂಲ ॥

ಕಾಲರಜಕಂ ಮಲಿನದಿವಸಾಂಬರವನಾವಿ ।

ಶಾಲ ಸಾತಿಯ ಮುಖಿಯೊಳೊಗೆದು ದಕ್ಷಂಗಳೆಯು ।

ಲಾಲೋಕಿಸುತ್ತೈದೆ ಬೆಳೆಗಳಂ ಸಲಹಿದಳಿಯಂಗೆ ಧನಲಾಂಬರವನು ॥

ಮೂಲವೈರಂ ಪೋಗೆ ದೀವಳಿಗೆಯೊಳು ಕರೆದು ।

ಮೇಲವಂ ಪೊದಿಸಿ ಪರಸುತ್ತಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು ।

ಪೋಲೊಪ್ಪಿದಂ ಶರನ್ನೀಘದೊಳ್ ಚಂದ್ರಮಂ ತಾರಕಾನೀಕದಿಂದ ॥ ೧೧

ಧಾವಲ್ಯದಂಬರವನುಟ್ಟು ಮುತ್ತು ತೊಟ್ಟು ।

ತೀವಿ ಷುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳಂ ಶಾರದಾ ।

ದೇವಿಯಂ ಪೋಲ್ವಿಂದುಮುಖಿಯರಧರಾಮೃತಂಗಳ ಚಕೋರಂಗಳಂತೆ ॥

SRI JAGADGURU VISHVAPADHITA
JHANA SIMHASAN JANANAMANDIR
LIBRARY
Jangamvadi Math, VARANASI
Acc. No. 1454

ಸೇವಿಸಿ ಸುಖಂಬಡೆವ ಕುವರರಂ ನೋಡಿ ಶರ ।

ಣಾವಳಿಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶೋಷಿಸುತ ಪಾಪಪಂ ।

ಕಾವಳಿಯನಿಂತು ಸುಖದೊಳರೆ ಮಹಿಪಾಲನೈತಂದುದಾಹಿಮದ ಕಾಲಂ ॥ ೧೩

ಗಂಗೆಯಂ ಪಣೆಯೊಡ್ಡಿ ಮುಂಡಾಡಿಯಾಲಿಕರ ।

ದಿಂ ಗಿರಿಜೆಯಂ ತಡವಿ ಜಲಜಭವವಾರಿಶಯ ।

ನಂ ಗೋತ್ರಭಿನ್ನೈಘನಾಹನಾದಿಗಳ ಬರ್ಹಿಮುಖರ ಮಾಡಿ ಮಹಿಯಂ ॥

ವೊಂಗಿ ತಲೆಕೆಳಗುಮಾಡಿದ ಹಿಮವ ಮರುಭಾಪು ! ।

ಪಿಂಗಿಸಿದನಭವನಂತಾರಾಹು ಹಿಮಕರನ ।

ನುಂಗಲಹಿಗಳು ರಸಾತಳಕಿಟಾದರೆಂದೊಡಾಹಿಮರಾಜನೇಂ ವೀರನೋ ॥ ೧೪

ಅಂಜನದ ಸಿರಿಯಂತೆ ವರ್ಷದಾಗಸಪಾಂಗಿ ।

ನಿಂ ಜಲಧಿಶಯನ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ವನಿತೆಯರ ।

ಮಂಜುಳಪಯೋಧರಂಗಳ ಸಾರ್ವ ಬಗೆಯಲ್ತು ಸೌಂದರಂಗಿಷ್ಟವಿತ್ತು ॥

ರಂಜಿಸುವ ಶಿವಲಿಂಗದರ್ಶನಸ್ಪರ್ಶನಸ ।

ಮಂಜಸದ ಧೂಪದೀಪಾದಿಕಂ ನೈವೇದ್ಯ ।

ದಿಂ ಜಂಗಮವನರ್ಚಿಸುತ್ತರಸನಿರೆ ಬಂದುದಂತಲ್ಲಿ ಶಿಶಿರಕಾಲಂ ॥ ೧೫

ಶಶಿ ಶಿರವನೇಜಾದಂ ಗಂಗೆ ತಲೆಯಡರ್ಡ*ಳಾ ।

ನೊಸಲಗ್ಗಿಗಣ್ಣು ತಂಪಾದುದೆರಡಚ್ಚಿ ತ ।

ಣ್ಣುಸದಿಂದೆ ಸಮವಾದುದೆಂದು ಮಾನವ ಹೆಸರ ಹಿಡಿಯದಗಜೆಯ ವಾಮದ ॥

ದೇಸೆಗೆ ಸಾರ್ಚಿದ ಶಿವನ ಶರಣಪ್ರಭಾಮಯದ ।

ಬಿಸಿಲಿಂದಲುಪಚರಿಸಿ ತತ್ಪಾಲಮಂ ಕಳೆದು ।

ವಸುಧಾಧಿಪತಿ ಸುಖದಿನಿರಲೊಂದು ದಿವಸಮಿನನಸಾ*ದ್ರಿಯಂ ಸಾರ್ದನು ॥ ೧೬

ಅಂದೆನ್ನ ಕಣ್ಣ್ ವೋಯ್ತು ಪಲ್ಲಳುದಿದುರ್*ವು ಮುಖ್ಪಿ ।

ನಿಂದೀಗ ನವೆದನಿನಿಯಳ ಪದ್ಮಿನಿಯನದೇ ।

ನೆಂದು ನಾಂ ನೋಡಿ ಚುಂಬಿಸಿ ನೆರೆವೆನೆಂದಿನಂ ನಾಣ್ಣಿ ಶರಧಿಯೊಳು ಬೀಟಿ ॥

ನೊಂದು ಹೃದಯದೊಳು ಶೋಕಂ ತುಂಬಿ ಜಿನುಗಿ ಕಾ ।

ಯ್ಪಿಂದೆ ನೀವೊಕ್ಕು ಕಮಲಿನಿ ಪಲುಂಬಲು ಜಗಂ ।

ಕಂದಿತೋ ಕರುಣದಿಂದೆಂಬಂತೆ ಪರ್ವಿ ದಟ್ಟಿಸಿದ ತಮಂಧದೊಳಗೆ ॥ ೧೭

ಭೂಮಿಯಂ ಸುರುಳ್ಳು ಕದ್ದೊಯ್ ನರಕಾಸುರಂ ।
 ಗಾಮಾಧವನ ದೆಸೆಯೊಳಾಯ್ತು ಭಂಗಂ ಸುರಪ ।
 ಗಾಮುನೀಶನ ಪತ್ನಿಗಳುಪೆ ಭಾಂಡಿಕದೇಹಮಾಯಿತದಜುಂ ಕಳ್ಳರು ॥
 ಕಾಮಿ ಪಾದರಿಗರೇತಕ್ಕೆ ಗುಹನಂ ಪ್ರಣವ ।
 ಸಾಮರ್ಥ್ಯಜೋರನಂ ಮಾನಕಂಜಾರನಂ ।
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ನೆನೆದಿಂದುಧರನ ಪೂಜೆಯ ಭಕ್ತರೆಸಗುತಿರೆ ಚಂದ್ರನೊಗಿದಂ ॥ ೧೮

ಮಾಸಿದಂಬರವುಟುದು ಧವಳಾಂಬರವನಾಂತು ।
 ಲೇಸೆನಿಸ ತಾರಹಾರಂದೊಟ್ಟು ಲಾವಣ್ಯ ।
 ಭಾಸುರಸಮುದ್ರಮಂ ಪೆರ್ಚಿಸುತುಮಿಂದು ನೈದಲ್ಗಳಂ ನೆಜಿ ನೋಡಲು ॥
 ಆಸನುಯದೊಳು ಸೌಮ್ಯರಾಜಪುತ್ರರ್ ಮಿಗೆ ವಿ ।
 ಲಾಸದಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯ ವಿಹಾರಕೆ ಮು ।
 ಹಾಸಖರೊಳೆಯ್ದ ಪೊಜಮುಟ್ಟು ಗಣಿಕಾವೀಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತಿರೆ ಬರ್ದಿನಿಂ ॥ ೧೯

ರತಿಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಲ್ಲರ್ಗೆ ಸೊಗಸೀವ ಸ ।
 ನ್ನತಮನೋರಥದ ಮದಕುಂಭಿಕುಂಭದ್ವಯೋ ।
 ನ್ನತಕುಚಂಗಳ ಸಂಪದಾತಿಶಯಮೆಸೆನಾಜಿತೇಂದ್ರಿಯರ ಗೆಲ್ವೆನೆಂಬ ॥
 ಅತಿವೀರದಂಗನೆಯರೆಸೆದರಾಮನ್ಮಥನ ।
 ಚತುರಂಗಸೇನೆಯೆಂಬಂದದಿಂ ಜೋಳಭೂ ।
 ಪತಿಯ ಸುಕುಮಾರರೈತರ್ಪೆಡೆಯೊಳಾಸೈಪುಗಜುದು ಸಿಂಗರವ ಮೆಜುದು ॥ ೨೦

ನಡೆಯೆಂದು ಕಳುಪುತುಂ ದೀಹದಂಜಿಯನೆಮ್ಮ ।
 ನಡುವಿರ್ಪದೆಂದು ಹರಿಯಂ ತುಂಬಿಗಳ ಸಾಲ್ಗಿ ।
 ಕೊಡುತೆ ಬಾಸೆಯ ಬಲುಕಲೆಣೆವಕ್ಕಿಗಳನೆರ್ಡೆ*ಯೊಳಪ್ಪಿಯರಗಿಳಿಯನೆನ್ನ ।
 ನುಡಿಯ ಮೀಳದಿರೆಂದು ಮೀನನಮಳ್ಗ*ಣ್ಣೊಳಳ ।
 ವಡಿಸಿ ನವಿಲಂ ಮುಡಿಯೊಳಿಟ್ಟು ರತಿಯಂ ಸಂತ ।
 ವಿಡುವೊಲಿನಿಯನ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯ ಪುಗುವೊರ್ವ ಜಾಣೆಯ ಕಂಡರಾಕುವರರು ॥ ೨೧

ನಡುವೊಂದು ಪಿಡಿಯೆನಲು ಜವ್ವನದ ಸೊಕ್ಕಾನೆ ।
 ಯಿಡುಕುಳುನ ನೊಲೆನೆಟ್ಟಿನೊಳು ತನ್ನತಲೆಯನಿ ।
 ಟ್ಪೊಡನಳುಪೆ ಪುರುಷಸಿಂಹಂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತುಗುರ್ಗೊ*ನೆಗಳಂ ಪೊಡೆಯಲು ॥

ಸಿಡಿದೂರ್ಧ್ವಕಿಕ್ಕಲಕೆ ಸಾಲಿಟ್ಟ ಮೌಕ್ತಿ ಕದ ।

ಗಡಣವೆನೆ ರಾಗಾಧರೆಯ ಕಂಠಮಾಲೆ ಚೆ ।

ಲ್ಪಡೆಯೆ ಮನ್ಮಥಯುದ್ಧ ಕುಜ್ಜುಗಿಸುವೊರ್ವ ಬಾಲಕಿಯೆಸೆದಳಾನೆಲೆಯೊಳು ॥ ೨೨

ನೊಗಸಸಿಯ ಕಲೆಗಳುಂಟು ಮುತ್ತು ಬಿತ್ತಾಗಲವ ।

ನಗೆವೊಯ್ದೊಡಾದಮೃತಬಿಂಬಫಲಮಂ ಸವಿವ ।

ಬಗೆಯದಲ್ಪಲಮದೂರ್ಗಿಣಿಗೆ ಬಜ್ಜರವರಲ್ ಸೇರುವೆಯ ಮಾಣಿಕೃದ ॥

ನೊಗಸುವೇಳೆಯೊಳುಕ್ಕುವಿನಿದುಗೊಂಬಂತೆ ನಾ ।

ಲಗೆಜಂತಗಳ ಭಾಗ್ಯವೆನಿಸಧರಮಂ ಪೀರ್ವ ।

ಸುಗುಣರೆಸಿದರು ನನ್ನತೆಯರ ಮನೆಗಳೊಳು ರಾಜಪುತ್ರರೈತರ್ಪಾಗಳು ॥ ೨೩

ಉನ್ನತಪ್ರೌಢನಂಗನೆಗೆ ವಿತ್ತಂಗುಡದೆ ।

ಜಿನ್ನನುಡಿಗೂಟಂಗಳಿಂದೆ ಕಾಲಂ ಕಳೆವು ।

ದನ್ನೋಡಿ ಕಾಯ್ದು ದೂದವಿ ಸಂಕಟಂಗೊಂಡು ಮಗಳ ಕೂಡಂತೆಂದಳು ॥

ನಿನ್ನ ನೀನಜಾಯಲಾ ಕುಚಯುಗ್ರವೆಂದೆಂಬ ।

ಹೊನ್ನ ಕರಡಿಗೆಯ ಬಿಡಬೇಡ ಮುಟಮಾಡಿಕೊ ।

ಳ್ಳೆನ್ನಲಂತದನಜಾದು ತಳರ್ವ ಚದುರನ ಕಂಡು ನಡೆದರಾಕುವರ್ಕಳು ॥ ೨೪

ಹೆಣ್ಣೆ ಕೇಳಾಬರ್ಪ ಚದುರನೇ ನಿನಗೆ ಕಡಿ ।

ಗಣ್ಣು ಧಾಳಿಯನಟ್ಟಿದಪನೆಂದೊಡವನಳ್ಳೆ ।

ಸಣ್ಣನಡುವಿನ ಚೆಲ್ವಿನತ್ತಿಗಯವಂಗಿದಿರ್ನಡೆದು ಮನ್ಮಥಯುದ್ಧಕೆ ॥

ತಿಣ್ಣವೆನ್ನದೆ ನಂದಳೇಕೆಂದೊಡವಳ ತಾಯ್ ।

ಹಣ್ಣುಹದುಳದೊಳವನ ಪಿತನೊಳಿರ್ದಪಳೆಂದು ।

ಬಣ್ಣದುಟೆಯಬಲೆಯರು ಬಿತ್ತರಿಸೆ ನಗುತೆ ಸತ್ಯೇಂದ್ರನಣುಗರು ನಡೆದರು ॥ ೨೫

ಎರಳೆಗಣ್ಣುಳೆ ಸಗ್ಗವೆಣ್ಣುಳ ಶಿರೋರತ್ನ ।

ಪರಿಕಲಿಪ ನಜುಸುಯ್ಯ ಕಂಪನುಳ್ಳವಳೆ ಬಂ ।

ಧರಶಿಖಿಯ ಪೊಲ್ವ ಮುಡಿಯಳೆ ಶಿಥಿಲಮಧ್ಯಳೇ ಭಾಸ್ವಜ್ಜ ಕೋರನಯನೇ ॥

ಉರುತರವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮೆ ಸಕಲರಲ್ಲಿ ನಿ ।

ಷ್ಮರವಚನದಾರಿದ್ರಸೌಖ್ಯಪರವಶೆ ನಿನ್ನ ।

ವರಿಸದನೆ ನಿರ್ಜೀವಿಯೆಂದು ನುತಿಸಿದಳಬೈ ಸೂಚಿಸಿ ದಶಾವಸ್ಥೆಯಂ । ೨೬

ಇನಿಯನನಗಲ್ಲು ವಿರಹಾಕುಲದಿ ನಾಂ ಚೆಲ್ವು ।
 ಬನನ ಪುಗುತಿರಲು ಪುಯ್ಯಲೆ ಪರಪುಟ್ಟಂಗ ।
 ಇನಿತಕೆ ಬಸಂತನಾಸಹಕಾರರೂಪನಾಗಿದುಂ ಚಿಂದಳಿಗಳೆನಿಪ ॥
 ಘನಮಪ್ಪು ಮೊಗಕಿಚ್ಚು ತಾಳಿದಂ ಮುಂಗಯ್ಯೊ ।
 ಇನವರತಮಿದುಂ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಬ ಗಿಳಿಗಳೆ ।
 ಮ್ಮನೆ ಕಂಡು ಮೂಗ ಕಿಚ್ಚನೆ ಮಾಡಿ ತೊಂಡುಗಿಡೆದಪವೆಂದಳೊರ್ವ ವನಿತೆ ॥ ೨೭

ಕೇಳು ನೀನೆನಗೋಪ ವನಿತೆಯಂದೆನ್ನದೀ ।
 ಚಾಳಿಯೇತಕ್ಕೆ ಯನುಕಂಪೆ ಮಲಯಜಗಂಧಿ ।
 ಯಾಳೋಚನಂ ಬೇಡವಂಗವೆರಡಲ್ಲದಿನ್ನೊಳಗೆಯಸು ನಿನ್ನದೆಂದು ॥
 ಬಾಳೆಮೀನ್ಮಣ್ಣ ಬಳೆ ಮುಳಿಯದಿರು ನೀನೆನು ।
 ತಾಳಿಗೊಳುತುಂ ಚದುರನಂಗನೆಯ ಬುಜ್ಜವಿಸಿ ।
 ಮೇಳಮುಂ ಮಾಡುತಿರಿಯಾಲಿಸುತೆ ನಸುನಗುತೆ ನಡೆದರಾಕುನರರ್ಕಳು ॥ ೨೮

ಮತ್ತವಿಟನೊರ್ವಂಗೆ ದೂತಿ ನುಡಿದಳ್ ನಿನ್ನ ।
 ಚಿತ್ತದನ್ನಳ ಮಿಸುಪ ಸೊಬಗಿನೊಳ್ಗಡಲೊಳೊ ।
 ಪುತ್ತಿರ್ಪ ಚೆಲ್ವ ಮೊಗಮೆಂಬ ದೀವಿಯೊಳು ನೀಂ ಬಯಸಿದೀವ್ಯವಹಾರದ ॥
 ಮುತ್ತುಂಟು ವಜ್ರಮುಂಟೈ ಪವಳಮುಂಟೈ ।
 ಮತ್ತಲ್ಲಿ ನೀಂ ಗಳಿಸೆ ನೀಲಮುಂಟೇಗ ನೀಂ ।
 ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಹೊನ್ನ ಕೊಟ್ಟಾದೊಡಂ ಕೊಂಬುದುಚಿತವೆಂದಳ್ ಬದಿನಿಂ ॥ ೨೯

ಪಟವೆಗಳ ಕಡುಚೆಲ್ವ ಮುಱ ಮಿಸುಪ ತಾವರೆಯ ।
 ನಟುಗಂಪಿಗಳಸಿ ಮೇಲಮುಯದೊಳಪುಗಲು ನೇ ।
 ಸಟು ಮುಟುಗಿ ಮುಗಿಯಲಾಂ ಪೊಟಮಡುವೊಡೆನ್ನಾವತೆನಿಂಬ ಮಾಚ್ಚಿಯಿಂದೆ ॥
 ಮೇಱವೀಭುಜಂಗರಾಸಮಿಂಡಿಯರ ಕಾಂತಿ ।
 ಗೆಱಗಿ ಬಿಡಲಳವಲ್ಲದೊಳಲಿ ಕಾಲೆಟ್ಟು ಬಾ ।
 ಯೆಱುದು ದೈನ್ಯಂಬಟ್ಟು ಮುಱಗುತಿರೆ ನೋಡಿ ನೆಲದೇಱಿಯನಣುಗರು ನಡೆದರು ॥

ನಡುವೆ ಬಡತನವಾಯ್ತು ನಿನಗೆಂದು ಚುನ್ನಮಂ ।
 ನುಡಿನ ಮೊಲೆಗಳ್ಗೆ ನಡುವೆಂದುದಂದೆಲೆಲೆ ಪೊಂ ।
 ಗೊಡನೆಂಬ ಬಗೆಯನಜುದರ್ಥವಿತ್ತರ್ ಪಿಡಿದು ಕತ್ತುರಿಯ ಕೆಸಲ ಕೂಡಿ ॥

ನಿಡುಗಲ್ಲ ಹೇಳಲದು ಕೊರಲ್ಪಾ*ರವಾಗಲಿ ।

ಟ್ಟಿಡೆಗೊಂಬ ನಿಮ್ಮ ಕುಂದಜುಯಿರೈ ಬಾಸೆಯಂ ।

ಬಿಡೆನೆಂದು ಜಜುವಿರೆಂಬಂತೆಸೆನ ನಡುವಿನಬಲೆಯರು ಕಣ್ಣೆ ಸೆದಿದರು ॥ ೨೧

ಈತೆಜದ ಗಣಿಕೆಯರ ಕೇರಿಗಳ ಸೊಬಗಿನ ನಿ ।

ಕೇತನಂಗಳ ಸಿಂಗರಂಗಳಂ ರಚಿಸ ಸು ।

ಪ್ರೀತಿಗಳ ನುಡಿಗಳಂ ವಿರಹಿಗಳ ಕೂಟಗಳ ಜಾಣ್ಮೆಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವ ॥

ಭೂತಳಾಧಿಪನ ಕುವರರು ನಾಗರಿಕನೆಂ ।

ಬಾತನಿಂ ಕೇಳಿಯೊಡವಂದರಂ ಕಳುಪಿ ನಿ ।

ಖ್ಯಾತರರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕೆಡೆಯೊಳಾಚಂದ್ರಂಗೆ ಬೀತುವು ಲಸತ್ಕಲಿಗಳು ॥ ೨೨

ಪೊನ್ನ ಬೆಟ್ಟವ ಬಳಸಿದೆಂ ಸಜ್ಜನಗೊಂದು ।

ಪೊನ್ನೊರೆಯನಿತ್ತು ದಿಲ್ಲೇತಜಾರವೆಂದು ಮಿಗೆ ।

ಪನ್ನತಿಕೆಯಿಂ ಪೂರ್ವಗಿರಿದುರ್ಗವಂ ಕೊಂಡು ಬಯಲನಾಡಂ ಸಾಧಿಸಿ ॥

ದಿಜ್ಜುಚಯದೊಳು ಹಿಮಕರಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತಿ ।

ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಗಳೆಂಬ ವಿಬುಧರ್ಕಳಂ ತಣಿಸಿ ।

ದನ್ನಾಡೆ ಜಲದುರ್ಗವಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಜನೆನಲಿಂದು ಪಡುಗಡಲ ಸಾರ್ಧಂ ॥ ೨೩

ದೇಹಕಾಂತಿಗೆ ಮುಳಿದ ತರಣಿಸತಿಯಂ ಪಿಡಿದು ।

ಕಾಹನಿಟ್ಟನುಜೆ ಲಕುಮಿಯನೊಳಗೆ ತುಂಬಿ ಪಡೆ ।

ಮೋಹಿಕೊಂಡಿರೆ ಮುದ್ರೆಯಿಟ್ಟ ರಾಜಂಗೆ ಕೈಸಕೆಯ ತೋಪುವೆನೆನುತ್ತೆ ॥

ಆಹ ಚಕ್ರಂಗಳಂ ಜೋಡಿಸುತ್ತಂ ರಥಾ ।

ರೋಹನಾಗುತ್ತೆ ದಟಮಂ ಕೆದಕು ಹುಡಿಮಾಡಿ ।

ಬೇಹರಂ ಮನ್ನಿಸಂತಂಬುಜವನಲರಿಸುತುಮಿನನುದಯ ಗಿರಿಯನಡರ್ಧಂ ॥ ೨೪

ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣು ಮ ।

ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಜೀರಮಾಂಕಂಗೆ ಬೆಸ ।

ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕ್ಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವಮಳಕರ್ಣ ॥

ಹೃದಯಮಸ್ತಕವದನಸರ್ವಾಂಗಸೌಖ್ಯಕಾ ।

ಸ್ವದವಖಳಸುಜನರ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ ।

ತ್ವದ ಬೋಧೆಯಿಂದೋದಿದೊಡೆ ಕೇಳಿದರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವರಿಗಪ್ಪುದು ॥ ೨೫

ಆಜನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ವಿಲಿನಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಶ್ರೀಚೋಳರಾಯನೋಲಗಗಾಣ್ಯೆಯೆಂದು ಬಂ ।
 ದಾಚಮತ್ಯತಿಯಶ್ವಯುಗ್ಮನುಂ ಕೊಟ್ಟೊಡಾ ।
 ಲೋಚನಾಧಿಕೃತ್ಯ ವೈಹಾಳಿಯುಂ ಪೋಗಲುಜ್ಜುಗಿಸಿದರು ಸುಕುಮಾರರು ||

ಬೆಟ್ಟಣುಗಿಯೆಡಮೆಯ್ಯನಡಸಿರಲ್ ನೀರ್ವೆಣ್ಣು ।
 ನಟ್ಟನಡುದಲೆಯೊಳರೆ ಮೀನೆಜಿಯನೆಲರುಣಿಗ ।
 ಏಟ್ಟ ತೊಡವುಗಳಾಗಿ ದುರ್ಧರಪಶುಪ ನೋಡುತಿರಲು ಬಲದೊಡೆಯನೇಜು ||
 ಬಟ್ಟಲೊಳ್ ಪಾಲ್ತಂದ ಪಸುಳಿವೆಣ್ಣೊಲಿದೆರ್ಡೆಯು ।
 ಕೊಟ್ಟಿಸೆವನೆಂದು ನಿನ್ನಂ ಶರಣರೊಳಗೆ ದೂ ।
 ಪಾಟ್ಟೊಡೇಗೆಯ್ವ ಶಿವ ಪೆರ್ಮೆಗಿಡದಿಪುಡಳವಟ್ಟಿನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ||

ಅಗಳಾಕುವರರಧಿಕಸ್ನಾನಮಂ ಮನೋ ।
 ರಾಗದಿಂ ಮಾಡಿ ಚೆಲ್ವಿಂದೆಸೆವ ಶತದಳದ ।
 ಪೂಗಳಿಂ ಪಡ್ವಿಧಾನದೊಳೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೆಸಗಿ ಪರಿಮಳಚೂರ್ಣದ ||
 ಯೋಗಮಿಶ್ರದೆ ತತ್ಪ್ರಸಾದತಾಂಬೂಲಕರ ।
 ರಾಗುವನಿತಕ್ಕರಸನೆಯ್ವ ಪೊಷಮಟ್ಟನೆನೆ ।
 ಕೈಗೊಟ್ಟು ಕೆಲಬಲದೊಳೊಲೈಸೆ ಬರೆ ನಡೆದನಲ್ಲಿ ಜೋಳಾಧೀಶನು ||

ವೈರಿಧರಣೀಪಾಲಸಂದೋಹವೆಂಬ ಕಂ ।
 ಶೀರವಕೆ ಶರಭ ಮರುಭಾಪು ! ಮೇಲುಪ್ಪರ ಮ ।
 ಹಾರಾಯ ರಾಯಪರಮೇಶ ಜಯಜೀಯೆಯೆಂದುಲಿಯೆ ಕಂಚುಕಿಗಳಲ್ಲಿ ||
 ಭೂರಮಣಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳನಾಸಿಂಹಾಸ ।
 ನಾರೂಢನಾದನಂದಪ್ಪ ಸಂಪದನ ಕಾ ।
 ಬಾರಿಯಿಂ ಪಡೆದನೋಲಗವನಾಂ ಬಣ್ಣಸುವೊಡಳನೆ ಬಲ್ಲಂತೊಪ್ಪವೆನು ||

ಸಾರಮಂತ್ರೀಶರಿಂ ಕಾರಣಪ್ರಾಜ್ಞರಿಂ ।
 ನೀರಭಟರೊಗ್ಗಿನಿಂ ಪ್ರೇರಕಾಧೀಶರಿಂ ।
 ಚಾರರಿಂ ಮಣಿಮಕುಟಧಾರರಿಂ ಸುರವೃಕ್ಷದೋರಣಧುದಾರಗುಣರಿಂ ||

ಧೀರನರಮುಖ್ಯರಿಂ ಮಾರತಂತ್ರಂಗಳ ವಿ ।

ಚಾರದ ಭುಜಂಗರಿಂದಾರಯ್ಯದೀಮರ್ತ್ಯ ।

ನಾರಸಾತಳಸಭಾಕಾರನಾದಂತೆಸೆದುದಾರಾಯನೊಡ್ಡೋಲಗಂ ॥

೪

ಪರಮ ಮೈತ್ರೇಯರಿಂ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯರ ।

ತರದಿಂದೆ ಸೂತರಿಂ ನುತೆ ತತ್ಪ್ರತುಕರ್ತೃ ।

ಪುರುಷರಿಂ ತಟ್ಟಲಗುಗಳ ಮರೀಚಿಗಳಿಂದಲೆಸೆವ ಸಂಗರದಕ್ಷರಿಂ ॥

ಮರಳಿ ನಿರ್ಜರಗುರುವ ಪೋಲ್ವ ನಿಬುಧರ್ಕಳಿಂ ।

ನರಮುನಿಯ ಸಭೆಯಂತೆ ತದ್ವ್ಯಹ್ಮಸಭೆಯಂತೆ ।

ಸುರಪತಿಯ ಸಭೆಯಂತೆ ಮೆಳಿದುದಾರಾಯನೊಡ್ಡೋಲಗಂ ಸೈಪಿನಿಂದೆ ॥

೫

ಮುಳಿಯದಿರು ಜೀಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಪಾಠಮಂ ।

ಮುಳಿಯದಿರು ಮುರುಗರಿಷ್ಟವನಿತ್ತು ಕೂರ್ತುಮಂ ।

ಮುಳಿಯದಿರು ಭಯಮುಮಂ ತೀರ್ಚಿಯುಪಮನ್ಯವಂ ಶಿವನಸಾರ್ಚಿದಮಂತ್ರಮಂ

ಮುಳಿಯ ಬೇಡಯ್ಯ ಪಿಳ್ಳೆಯನಾರ ಮಹಿಮೆಯಂ ।

ಮುಳಿಯದೆ ನಮಶ್ರಿವಾ ಎಂಬುದೆಂದೆನುತಲೆ ।

ಚ್ಚೞಿಸಿ ಭಸಿತದ ಪುಟ್ಟಿಗೋಲ್ಕಳಿಂದಡಿಗಡಿಗೆ ತಿವಿವರ್ನರು ಜೋಳನ ॥

೬

ಪರುಷದಂತಾವೇದದಳತೆಗೋಲಂತೆ ನಿ ।

ರ್ಜರಧೇನುವಂತೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯಂತವೃತಸಾ ।

ಗರದಂತೆ ಮುಟ್ಟಲೊಡನಾಸುವರ್ಣತ್ವದಿಂ ಶ್ರುತಿಕಾಷ್ಠಜೀವಾಳದಿಂ ॥

ಸೊರೆವಾತಿನಿಂ ಕಟ್ಟಿ ಬಾರಿಸಿದೊಳ್ಳುಡಿಯ ।

ಪುರುಷನೊಳ್ ನುಡಿನ ದಾರದ ತೆಪದಿ ರಂಜಿಸುವ ।

ಕರನಾಪ್ರವಾಳದಿಂದೆಸೆವ ದಂಡಿಗವಿಡಿದು ಜಾಣಗಾಣಂ ಪಾಡಿದಂ ॥

೭

ಪಾಲ್ಗಡಲ ಜೆಲ್ವ ಬಂಬಲ್ದಿರೆಯನೀಟುತ್ತಾಂಡು ।

ನಲ್ಗಯ್ದ ತವರಾಜದೊಡವೆರಸಿದಿನಿದದೇಂ ।

ಸಾಲ್ಗ ಜೇನೆಯ್ಯ ಕಂದಲ್ ಸೊಗಸು ಸಾಟಿಯೇ ಸಗ್ಗಿಗರ ಪೊಂಗೊಡನೊಳು ॥

ಮೇಲ್ಗುಕ್ಕುವಮದ್*ಣೆಯ ಪೂರ್ವದಃಪೂತಿಯರ ।

ಕಾಲ್ಗಿಗಿ ಪಡೆದನೋ ಭಾಪುಭಾವೆಂದು ಪೊಗ ।

ಟಲ್ಗಿರುವ ಗಾಣನಂತಾರಾಜಸಭೆ ಲೆಪ್ಪದೊಲ್ ಗಾಡಿನೆತ್ತಿದುರ್ದು ॥

೮

ರವಿವಂಶರತ್ನಮಯದಗೆಗಳೋ ನಾಡೆಯೊ |

ಪ್ಪುವ ರೋಹಣಾದ್ರಿಗಳ ಗಂಡಶೈಲಂಗಳಂ |

ದಿವರ ಮಸ್ತಕದೆಡೆಗೆ ಬಂದ ಮಣಿಪುಂಜಗಳೊ ಪೆರ್ಚುಕುಂದಿನ ಶರಧಿಯ ||

ನವರತ್ನರಾಶಿಗಳು ಗಾಂಭೀರ್ಯನಿಧಿ ಜೋಳ |

ಭುವನಾಧಿಪನ ಸಭೆಯ ಸಾರ್ಧವೋ ಪೇಟುಮೆಂ |

ಬವೊಲಿಪ್ಪ ಮಣಿಮಕುಟವರ್ಧನರಸಂಖ್ಯಾತರ್ದರೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳು || ೯

ಗಾಯಕರು ಪಾಡಿದರು ನೋಡಲಾವಾಗ್ಯಗಳು |

ಬಾಯ ತೆಪ್ಪಿದಾಡೆ ಶಿಕ್ಷಿವೆವವರ ಕೂಡೆ ಮ |

ತ್ತೀಯವನಿಸರು ಕಪ್ಪಮಂ ತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿಸಿಯಿಟ್ಟವಟ್ಟು ||

ರಾಯನಂ ನಿರಘನಿರ್ಮಾಯನಂ ನೈರ್ಮಲ್ಯ |

ಕಾಯನಂ ಸಂತತಾಜೇಯನಂ ನಿರ್ಜಿತಾ |

ಪಾಯನಂ ಕಾಣ್ಬದೋಹೋಯೆನುತ್ತಿದರು ನ್ಯಾಯದಿಂ ದಂಡಧರರು || ೧೦

ಆರಾಯನಿಂತು ವೈಭವದಿಂದಲೋಲಗದ |

ಸಾರಸುಖದಿಂದೊಪ್ಪುತಿರೆ ಸಿಂಧುದೇಶದ ಮ |

ಹೀರಮಣಿನಖಿಳಸಂಪತ್ತಿನಂ ನಡೆತಂದು ಗಜಮಸ್ತಕದಿನಿಟುಯುತೆ ||

ತೋರಮುತ್ತುಗಳ ರತ್ನಗಳನಂಜುಳಿಗೆದಜು |

ಸೇರಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ನಮಿಸಿ ನಿಂದಿನಕುಲಮ |

ನೋರಥಸಹಾಯಂಗಳಪ್ಪ ತೇಜಿಯನೆರಡ ತಂದು ಕಾಣೈಯನಿತ್ತನು || ೧೧

ದುರ್ವಾಸಮುನಿಶಾಪದಿಂದಂದು ವೋದ ಸುರ |

ರವನಂ ಬೇಡಿ ಮಥಿಯಿಸಿದೊಡಂ ತತ್ತಿಂಧು |

ಪೂರ್ವಾಮರಾಮರರ ಬಲ್ವಾವ ಪಿಡಿಸುತುಚ್ಚೈಶ್ವ್ರವಮೆನಿಸ್ಪ ಹಯವ ||

ಸರ್ವಬಾಧೆಯೊಳಿತ್ತನಂತಲು ನಿಜಹರ್ಷ |

ದುರ್ವಿನಿಂದೀಸಿಂಧುನೃಪನೆರಡು ಕುದುರೆಗಳೆ |

ನುರ್ವರಾಧಿಪಗೀಯಲರರೆ ! ಭಾಪೆಂದೆನುತ ಸರ್ವರಾನ್ಮಂದಿಸಿದರು || ೧೨

ಆನೆರೆದ ಸಭೆಯ ಬೀಟಿಪ್ಪುಟ್ಟುಣುಗರಿರ್ವರ್ಗೆ |

ಯಾನೆರಡು ಕುದುರೆಗಳ ಕೊಡುವೆನೆಂದಿತ್ತರಸ |

ನಾನೇಹದಿಂ ಸಿಂಧುನೃಪನ ಕಳುಹಿದೊಡಾತನಾನೆಗಳಿಗಧಿಕವಪ್ಪ ||

ಅನೆಯ ಶಿರಸ್ಥಲವ ಸಿಂಧುಭೂಮಿಪನಡದರ್* ।

ತಾನೆಯ್ವ ಪುಗಲು ಚೆಲ್ವಿನ ಸೌಖ್ಯಮಂದಿರವ ।

ನಾನೆಗಟ್ಟ* ಸಿಂಧುವಂ ಪೊಕ್ಕುನಿನನೈಯ್ಯೋನೈದಾನೇರ್ಪಿ ನೊಲ್ವೆಯಿಂದ ॥ ೧೩

ಪಗಲು ಕಡೆಗಾಣೆ ತಮವೆಂಬ ಗಿಡುಗಂಗಳ್ಳಿ ।

ಖಗದ ಮಜುಗಳು ಬಿಗುರ್ತೋಡಿ ಮನೆಮನೆಯ ಗೂ ।

ಡುಗಳ ಪೊಕ್ಕದೆ ದಿಗಿಲನುರಿಯಲಂತ್ಯದ ಗುಣವ ಸಾಜುತಸ್ಸುತ್ಯಮಾಗಿ ॥

ಮೊಗವೆಯ್ವ ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆವಂತುರಿಯುತಿರ್ಪ ದೀ ।

ಪಗಳ ಸಂತೈಸಲ್ವೆತಂದಂದದಿಂ ಪೂರ್ವ ।

ನಗದಗ್ರದೊಳಗುದಯನಾದನಾತರಣಿ ಕಣ್ವಾಲ್ಗಿ ಹರವರಿಯ ಸರಣಿ ॥ ೧೪

ಲೋಕಬಾಂಧವನುದಯನಾಗಲುಪ್ಪವಡಿಸುತ ।

ಲಾಕುಮಾರರು ನಿತ್ಯಕೃತ್ಯಂಗಳಂ ರಚಿಸಿ ।

ಭೂಕಾಂತನಿತ್ಯ ಭಾಸ್ವತ್ತುರಂಗದ್ವಯಗಳಂ ತನ್ನಿಶಾಂತದಲ್ಲಿ ॥

ಜೋಕೆಯಿಂದಿದರ್ವಂ ತರಿಸೆ ರಥ್ಯಸ್ಥಲಕ ।

ನೇಕ ಮನ್ನೆಯ ಮಕುಟವರ್ಧನರು ಸಹಿತಮಾ ।

ಲೋಕನಂಗಿಯ್ದರಾನಂದದಿಂ ನಲಿದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಹರ್ಷವನೆ ಸೂಡಿ ॥ ೧೫

ಜಾಣರೆನಿಸುವ ಕುವರರಾನಾಜಿಶಾಸ್ತ್ರಪು ।

ವೀಣರಂ ಕರೆದಿವಂ ಪರಿಕಿಸುವುದೆನೆ ಜೀಯ ।

ಕಾಣೆವೀಧರೆಯೊಳಂತಪ್ಪ ಸೌಖ್ಯಗಳನಿಂತಿವಳಿ ಹೃತ್ಪಮಲದೊಳಗೆ ॥

ಮೇಣು ಸಿರಿ ಸತ್ಯಂಗಳೊಳವು ಮನವದಜುನಿಂ ।

ದೇಣಂಗೆ ಮಾರುತಂಗತಿವೇಗ ಪಂಚಕ ।

ಲ್ಯಾಣವಿದೆ ದೇವಮಣಿ ದೊರೆ ಸುಟುಗಳಿವೆಯೀಸುಲಕ್ಷಣವನಜುವರಾರು ॥ ೧೬

ಎಂದ ಮಾತಂ ಕೇಳುತಾಮಂತ್ರಲಕ್ಷನಾ ।

ನಂದದೆ ಮನೋಜವಾರಣಸೌಮ್ಯಗಮನೆ ನೇ ।

ಹಂದಳೆದು ಮೇಲ್ವರಿದು ಬರೆ ತುಡುಂಕುವ ಬರ್ದಿನಿಯನ ವಿಲಾಸದಂತೆ ॥

ಮುಂದುವರಿನಾತವಕದಿಂದೆ ಮಿತವಚನನೊಡ ।

ನೆಂದನಣ್ಣಯ್ಯ ಕೇಳಿರ್ವರಿನನಡರಿಯಾ ।

ನಿಂದು ಮೈಹಾಳಿಯಂ ಮಾಡವೇಚ್ಚುಂದು ಕಿಟುನಗೆ ಮೊಗದೊಳೆಸೆಯೆ ನುಡಿದಂ ॥ ೧೭

ಅನುಡಿಯ ಕೇಳು ಮಿತವಚನನೆಂದಂ ತಮ್ಮ |
 ನೀನಜಾಯಲಾ ಮುಂದಣಾಗುಹೋಗಂ ತಂದೆ |
 ಯೇನುಟಾದ ನೃಪರಂತೆ ನಾರಿಸುತಮೋಹಿಯೇ ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಮಿರಲು ||
 ಜ್ಞಾನಿ ಶಂಕರಭಕ್ತವರ್ಗಕೆಮ್ಮಿಂದೆ ನೋ |
 ವೇನಾನುಮಾದೊಡಾತ್ಮಜರೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವ |
 ನೇ ನನ್ಯಘೋಟಕಂಗಳನೆಮ್ಮ ತೊಡೆಮಡಂಗಳ್ಗೆ ತಿರ್ದಿಸಲೆ ವೇಟ್ಟುಂ || ೧೨

ಕೋರಿವೆಣ್ಣಂ ಕುವರನಂ ರನ್ನಮಂ ಕೃಷೆಯ |
 ವಾರುವಂಗಳ ನನ್ಯಕೂಟದೊಳು ಬಾಲ್ಯದೊಳು |
 ಚಾರುಸುಪ್ರಭೆ ಮಸುಳಿಸಿವೈಡೆಯೊಳ್ಳಿದೆ ತತ್ಪಾಲದೊಳೆ ಪಲ್ಲಣಿಸುತ ||
 ಭೂರಮಣನಡರಲಂತಾಸ್ಪರ್ಶಕೋಪಶಾ |
 ಕಾರಚಿತಕರ್ತೃದರ್ಶನಶಿಕ್ಷೆಗಳನುಜು ವಿ |
 ಚಾರದಿಂದೊಳಗು ಮಾಡಲ್ಪೇಹುದೆನಲಣ್ಣನೊಳೆ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷನೆಂದಂ || ೧೩

ನಜುಗಂಪನೆಣ್ಣೆಸೆಗೆ ಬೀಜುವಲರ್ವಂ*ಡುಣ್ಣು |
 ಪಜಮೆಗಳಿಗೆಂ ವಿಚಾರಮೆಯಮದರ್*ಮಾಂಬಣ್ಣ |
 ಗೆಜಗಿ ಸೋರ್ವಿನಿದುಮಂ ಪೀರ್ವಲ್ಲಿ ಕೀರಂಗೆ ಬೆಜ್ಜರೋದಿನ ಮಾಲೆಯೆ ||
 ಸಜುವಿಂಡಿ ಸೆಜ್ಜವನೆಯಿನಿಯನಾಲಿಂಗನಕೆ |
 ನಿಜು ಸೋಂಕಲಿದಿರಾಗಿ ಬೇಡುವಜ್ಜರ ಬೋಧೆ |
 ಯಜುವುದೇ ಕೇಳಣ್ಣ ತಂದೆಯೇಗೆಯ್ವನಟ್ಟುಯ ಕಿಡಿಸದೇಜುಂದನು || ೨೦

ಎಲೆ ತಮ್ಮ ಕೇಳು ಧರ್ಮಜನುದಕಮಂ ಗಗನ |
 ದುಲುಹಿಂಗೆ ಬಿಟ್ಟನುಜರಂ ಪಡೆದನದುಬೇಡ |
 ಮಲಹಣನಗಲ್ಲವಸ್ಥೆಯೊಳೆಯ್ದಲಾಭೀರು ಮಲಹಣೆಯ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ||
 ಮಲಹರಸೋತ್ರದಿಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪುಗನೆ |
 ಸಲೆ ಸೌಖ್ಯರೂಪ ಕೇಳ್ ನೀನು ಧೈರ್ಯಂಗಿಡದೆ |
 ನಿಲೆ ಸೈರಿಸೆನಲಯ್ಯ ಮುನಿವನಲ್ಲನೆ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಗಗ್ರಜನೆಂದನು || ೨೧

ಪಿತನ ಕಾಲ್ಪರಿಯನೇ ಚಂಡೇಶ್ವರಂ ತನ್ನ |
 ಸತಿಯ ಪೊಡೆಯಂ ಸೀಬನೇ ಜೋಳನಂಗನೆಯ |
 ನತಿಕೋಪದಿಂ ಕೈಗಳರಿಯನೇ ಕಲಿಕಂಬನಯ್ಯನ ಕೊರಲ್ ಪಜಾಯನೆ ||

ನುತಿಗೊಲ್ಲಳಾನಿಂಬಿ ಮಗನ ತಲೆಯೊಡೆಯಳೇ ।

ಸಿತಕಿರಣಜೂಟನಸಿತ್ತಗ್ರೀವನಭಯಕರ ।

ಯುತಜಗತ್ತುಕ್ಕೆ ಹರಿನೇತ್ರಾಂಘ್ರಿಯಭವನಣುಗರ್ಗುಂಟೆ ತನ್ನವರ್ಗ*ಳು ॥ ೨೨

ಅದು ಕಾರಣಂ ವಿಚಾರಂ ಬೇಹುದೆನಲಣ್ಣು ।

ಯಿದಜೂಳೇಂ ಸಂದೇಹಮೇ ಶಿವಂ ಯಕ್ಷರೂ ।

ಪದಿನಿಟ್ಟ ಹುಲ್ಲನಜಹರಿಸುರಪ್ರಮುಖರೇಂ ತಮ್ಮ ಯುಕ್ತಿಯ ಬಲೈಯಿಂ ॥

ಅದನ್ನೈದೆ ತೊಲಗಿಸಿದುದಿಲ್ಲವಾವ್ಯಾಘ್ರಚ ।

ಮೃದ ವಿಯದ್ಗಂಗಾಧರಂ ಯಮಧ್ವಂಸಿ ಮಾ ।

ಡಿದ ಬಾಧೆ ತತ್ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ತಾಪತ್ರಯಂ ಪೊರ್ದದೆಂತುಂ ಭಕ್ತರಂ ॥ ೨೩

ವರಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನೇಷ್ವರ ಭವೋ ।

ತುರವೈದ್ಯ ನಿಶ್ಚಿತಶ್ಚ ಕ್ಷು ರೂಪಂಗೆ ಬಂ ।

ಧುರಸುಕೇಶಿಪ್ರಣುತರಾಜಧರವಿಶ್ವಪತಿಯಣುಗರ್ಗಿ ಸಹಜಲಿಂಗ ॥

ಚಿರವಿಶ್ವತೋಮುಖಸಖರ್ಗಿಯಾರಾಧ್ಯರ್ಗಿ ।

ನಿರುಪಮಿತದಣ್ಣಾಯಕರ್ಗಿ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯಂಗೆ ।

ಹರನ ಮಹಿಮೆಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆಂದಾಚಿಕ್ಕದಣ್ಣಾಯಕಾರಾಧ್ಯರು ॥ ೨೪

ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಿ ಕೇಳಣ್ಣು ವೈಹಾಳಿ ಬೇ ।

ಡೆಂದೊಡಾಂ ನಿಲ್ಲಿಂ ಭವಿಷ್ಯತ್ಪದಂಗಳಾ ।

ವಂದಂಗಳಪುನಂಬುದನಜಾಯಬಾರದಾಕಂದರ್ಪಹರನೆ ಬಲ್ಲಂ ॥

ಇಂದು ನಿನ್ನಿಂದಾದ ತನ್ನೆನ್ನದಾಯ್ತು ಕೇಳ್ ।

ಸಂದೆಗಂ ಬೇಡವೇಱುಂದೊಡಂಬಡಿಸರ್ಪ ।

ರೊಂದು ಚಿತ್ತದೊಳೆ ಗಂಭೀರಭೇರಿಗಳೊಡಲಿಂದಲ್ಲಿ ನಿರವಿಸಿದರು ॥ ೨೫

ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣುಮ ।

ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಚೇರಮಾಂಕಂಗೆ ಬೆಸ ।

ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನವನುಳಕರ್ಣ ॥

ಹೃದಯಮಸ್ತಕವದನಸರ್ವಾಂಗಸೌಖ್ಯಕಾ ।

ಸ್ತದಮುಖಸುಜನರ್ಗಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ ।

ತ್ವದ ಬೋಧೆಯೆಂದೊದಿದೊಡೆ ಕೇಳದರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವರಿಗಪ್ಪುದು ॥ ೨೬

ಏಬನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಜೋಕೆಯಿಂ ವೈಹಾಳಿವೋಗಿ ಕುವರರು ತಿರುಗ |

ಲಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಿತವಚನನಶ್ವದ ಖುರದಿ |

ಶ್ರೀಕಂಠವರಿಕಂಠವೆನಲು ಶಂಕರನಟುಡುಡಂ ಕೇಳಿದಂ ಜೋಳನು ||

ಚರಣಕ್ಕೆ ಸುತನೆನಿಗೆ ಶಿಖಿಗೆ ಹಸ್ತಶ್ರವಣ |

ದುರಗತತಿ ತಲೆಯೆತ್ತೆ ಶೂಲದಿರೆವೆಣಗಂಗ |

ಕೆರಡಹಿಫಣಾನುಣಿಗಳೊಳು ಗಂಗೆಯೊಳಗಲ್ಲಿ ಫಣದೃಷ್ಟಿಗಳ್ ಬಿಂಬಿಸೆ ||

ಕರಪದನಖಂಗಳೊಳಗಹಿಗುಹಾಕ್ಷಿಗಳೆಸೆಯೆ |

ಶಿರದಿ ಹತ್ತುಂಗುರದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಸಾ |

ಸಿರವಂಘ್ರಿಗಳೊಳೆ ನೂಜುಪ್ಪತ್ತು ಕಣ್ ಪೊಳೆಯಲೆಸೆವ ಗಂಗಾಧರ ಜಯ || ೧

ಆಸನುಯದೊಳು ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಬಟುಕಾ ನಾರ |

ಣಾಸಿನುಯವೆನಿಸುವಾನೆಯ ಪೌಜಿನಂ ಪರ್ವ |

ತಾಸಮೀಚೇನಧಾನುಷ್ಕೋಟಿರೌದ್ರ ಪಾದಾತಿಬಲದೇವ್ಯುಯಿಂದ ||

ಭಾಸುರದ ಚಕ್ರಗಂಧರ್ವರಣುಗರ ವರವಿ |

ಲಾಸದಾರಥಹಯಂಗಳ ಚಾತುರಂಗಬಲ |

ವೀಶಭಕ್ತರ ವೆಂಪಿನಿಂ ಭಾಪು! ಕೂಡಿತ್ತು ಭೂಮಿ ಬೆಸಲಾದಂದದಿಂ || ೨

ತಡಿಯೆಂಬ ಕರೆಯಿಂದಲೆವೆದರೆಗಳಿಂದಲು |

ಗ್ಗಡದ ಝಲ್ಲರಿಫೇನದಿಂದಲುರಗೆಜ್ಜೆ ಕಾ |

ಲ್ಲಡಗ ಬೊಬ್ಬಳಿಕೆ ಮೊರಹುಗಳಿಂದಲಲಗುಮೀನಿಂದೆ ಹಲ್ಲಣೆವೆನಿಪ್ಪ ||

ಹಡಗಿನಿಂ ಕಿರಣಗಳ ನವರತ್ನದೇವ್ಯುಯಿಂ |

ಕಡಲೆಂಬ ಸಂಜೋಗದಮಳಸೈಂಧವಗಳಂ |

ಪಿಡಿದರಿಕ್ಕಿಲದಲ್ಲಿ ಸಾಣಿಗಳು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಪೊಜುಮಟ್ಟರಾಕುವರರು || ೩

ನುಣ್ಣುರುಗಳ ಪೊಸವರೆಯದಂಬುಜಾಸ್ಯದ ಸೂಳೆ |

ವೆಣ್ಣುಕೊಡನೈದಲುಜ್ಜುಗಿಸೆ ಪಡೆ ಮೋಹರಿಸ |

ಜಾಣ್ಣ ಸಂತೋಷಿಸುತ ನಂದಿಗಳು ಜಯ ಜೀಯ ಭಲರೆ ಭಾಸೆಂದುಲಿಯಲು ||

ನಾಣ್ಣಾದೆಯಲು ಕಪ್ಪುರವರಲ ಸೇಸೆಗಳೆ |

ತಣ್ಣಂಪಿನಿಂ ಹರಿಗಳಂ ಕುವರೆಯ್ಗೆ ಮೇ |

ಗಣ್ಣೆ ಭೋಂಕೆನಲಡರಿ ಬಿದಿಯನಲವೊಡೆಯ ಮೆಯ್ಗಣ್ಣರುನರಂ ಜಜಾದರು || ೪

ಕಂಗಳಸಿಗಳ್ ಮೀಂಗಳಾ ಕುಚರಥಂಗಳು |

ತುಂಗಭೈತ್ರಗಳು ಭೂಪನ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರರ |

ವಂಗಳು ನಿತಂಬಗಜಗಳು ಗರಿಗಳಾಗುವತಿಹಸನಹಯಗಳು ತೆರೆಗಳು ||

ಸೆಂಗಳಿಟ್ಟಹ ಬಟ್ಟದುಲುಬು ಪರಿಗೆಗಳು ಕಮ |

ತಂಗಳಾಶ್ಯಂಗಾರ ವೀರರಸ ವಾರ್ಧಿಗಳ |

ಪಾಂಗು ಬೆರೆದಂದದಿದೈದಿದರು ಕುವರರೊಡನಂಗನೆಯರತಿಸುಭಟರು || ೫

ಅಂದೆನ್ನ ಸುತ ಭೀಮನಂ ಮುಳಿದು ಬಿಲೊಪ್ಪಿ |

ನಿಂದಿಜಾದ ಕರ್ಣನಯ್ಯನನಿಂದು ಕಾದಬೇ |

ಕೆಂದಿಳೆಯ ರಾಜಾಳಿಯಂ ಕೂಡಿ ದಾಟುಟ್ಟು ನಾಯು ಸೂರ್ಯನ ಮುತ್ತಿದ ||

ಚಂದದಿಂ ಪದಧೂಳಿ ರವಿಯ ಮುಸುಕಲು ಬೆಳಗು |

ಕುಂದೆ ತದ್ವಂಶಜರು ಬಲಶಸ್ತ್ರಕಿರಣಂಗೆ |

ಳಿಂದುಂಟುಮಾಡಿದನಲಾ ಭಾಸೆನಲ್ಪಿ ಪೆರ್ಬಡೆ ನಡೆದುದೇನೆಂಬೆನು || ೬

ಕೂಟದರಸರ ಮಣಿಕಿರೀಟಸಾಮಗ್ರಿಯ |

ಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳ ಮಾಟದಾಪ್ರಭೆಗಳಂ |

ಮೀಟಿಪ್ಪ ಭೇದದಾನೋಟದಬಲೆಯರ ಹೃತ್ಪೊಟಿರದ ಸಂತೋಷದ ||

ಅಟದಿಂ ದಾನಾದ್ರದೂಟದಳಿಗಳ ಸಮು |

ಚ್ಚಾಟಿನದ ಶ್ರುತಿಯುಗಾಸ್ಪಾಟಿನದ ಕರಿಗಳಂ |

ಘೋಟಿಕಂಗಳನಡರಿಯೊಟಿಗಳನೆಯ್ಗೆ ಶಶಿಜೂಟಿನ ಭುಜಾದಂಡರು || ೭

ಸೋಮಸೂರ್ಯರ ವೀಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತಿರೆ ಸಾರ್ವ |

ಭೌಮನಣುಗರು ಮುತ್ತುರನ್ನಗಳ ದಿವ್ಯಪ್ರ |

ಭಾಮಯದೆ ನೆರೆ ನೋಟ್ಟು ವನಿತೆಯರ ಹೃದ್ವದನಕುಮುದಕಮಲಂಗಳಲರೆ ||

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾನೇತ್ರವೆನಿಸುವ ಚಕೋರತತಿ |

ರಾಮಣೀಯಕಮಿಥುನಕುಚಕೋಕಗಳು ನಲಿಯೆ |

ಮಾಮುರ್ದುರೆ ಭಾಸಿರುಳು ಪಗಲೊಂದುಗೂಡಿದಂತಿರ್ದು ದಾಸಮಯದಲ್ಲಿ || ೮

ಸೌರಂಭದಿಂ ನಡೆದ ಭೂರತೀಶ್ವರರೂಪ ।

ರಾರಮಾಕರಪುರದ್ವಾರಮಂ ತಳದರ್ಘ್ಯ* ಗಂ ।

ಭೀರನಾದ್ಯಂಗಳ ಮಹಾರವಂಗಳು ಪೊಣ್ಣಲೋರಂತೆ ನಡೆದು ಬಂದು ॥

ಸಾರತರವೈಹಾಳಿಯಾರಮೃತಸುಸ್ಥಲವ ।

ಸೇರಲಿಕ್ಕೈಲದಲ್ಲಿ ಪೌರಜನರೀಕ್ಷಿಸೆ ಕು ।

ಮಾರಕರ ಬಲದ ವಿಸ್ತಾರವೆಸೆವುನ್ನತಿಯನಾರಯ್ಯ ಬಣ್ಣಿಸುವರು ॥

ಗಜಘಟಾಕೋಟಿ ನಿಂದುವು ಮೂಡಲೊಳು ರಥ ।

ವ್ರಜವಿನವರೂಢಾಭಿಮುಖನಾದ ಪಶ್ಚಿಮದ ।

ನಿಜದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೇಳೈಸಿದುವು ನಾಜಿಗಳ ಥಟ್ಟು ಕವಿದುತ್ತರದೊಳು ॥

ಭುಜಬಲದ ರಾವುತರನುಜ್ಞೆಯಿಂದೊಪ್ಪಿ ಗಜ ।

ಬಜಿಪ ಕಾಲಾಲಗಳಂತಾತೆಂಕಣಧಿಕದಿ ।

ಗ್ವಿಜಯರಾಗಿದರ್ಪರನಲಾ ಕುಮಾರರ ಬಲವನಿಳೆಯೊಳಾನಂ ಬಣ್ಣಿಸಂ ॥

ತರಣಿ ಲೋಕಾಲೋಕಪರ್ವತಾಗ್ರಮುನಿತು ।

ತಿರುಗುವಂ ತದ್ವಂಶಭವರಾನುನುಕ್ತೆ ಬಿ ।

ತ್ತರಿಸಂತೆ ಜಲಧಿಪರಿವೃತಧರಾನುಂಡಲಾಧೀಶತೆಯ ತೋಪುವಂತೆ ॥

ಹರನ ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಮೆಳುವ ಶಂ ।

ಕರನ ಬಲಗೊಂಬಂತೆ ನಾಜಿಗಳು ತಿಪ್ಪರಿದು ।

ತಿರುಗುವೆಡೆಯವನಿಕ್ಕುತೆಸೆದಿದರ್ಪರಾಕುಮಾರರು ಲೋಕಕತಿಧೀರರು ॥

ಗಮ್ಮನಿಕ್ಕೈಲದಲ್ಲಿ ಸೇನೆ ಪೌಜಪ್ಪಣ್ಣ ।

ತಮ್ಮಂದಿರಿದಿರಾಗಿ ಖೋಯೆಂದು ಸಕಲನಾ ।

ದೈವ್ಯೊಳಗೆ ಬೊಡ್ಡಿಡುತೆ ರಥರಥಕೆ ಕರಿ ಕರಿಗೆ ಹಯ ಹಯಕೆ ಭಟಭಟಗೆ ॥

ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ವರ್ಗಾಳೆಗದ ಮಾಚ್ಚಿಯಿಂ ।

ದಮ್ಮಮ್ಮ ಪೊಣದರ್ಘ್ಯ*ರಿಕೆ ಕನುತಫಣಿರಾಜಾಳಿ ।

ಬಿಮ್ಮುಗಿಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳಿದುದು ಭಾಪು ಚತುರವೈಹಾಳಿ ಹರ್ಷದ ಭಡಾಳಿ ॥

ಕಡುಪಿನಿಂ ವೇಡೆಯದೆ ಬೀದಿಯಿಂ ತೀವ್ರದು ।

ಗ್ಗಡದ ಬಹುಗಮನದಿಂ ಲಂಘಿಸುತೆ ಬಳಸುತ್ತೆ ।

ಬಿಡೆ ಸರಿಸದಿಂದೋಡಿ ಚಾರಿವರಿದಾಡಿಸುತೆ ಹರಿಣನಾಯುಗಳ ಬಟಾಕ ॥

ಒಡನೆಸುಗೆಯಂಬ ಮೀಳುವ ದಿಟ್ಟಿಗಳ ಮನದ ।

ನಿಡುವೇಗಮಂ ಜಜ್ಜಿಯುತಿರ್ಪ ತಿತುರಂಗಮಂ ।

ಪೊಡವಿಸಾಲಕನಣುಗರೇಜುತ್ತೆ ವೈಹಾಳಿಯುತ್ಸಾಹಮಂ ತಳೆದರಾಗ ॥

ತಿರುಗಿದರು ವೈಭವದೊಳಾಕುಮಾರರ್ಕ್ಕಳಾ ।

ಶರಣತತಿ ನೋಡಿ ಹಾರೈಸಿ ಮಯ್ಯುಭಾಪಿಸರ ।

ತುರಗಂಗಳಾಮಂದರಾದ್ರಿಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಕನಕಾಚಲಕ್ಕಡರಿ ಬಟುಕ ॥

ಹರನ ರಾಜತಗಿರಿಯ ಪೊಕ್ಕು ಶಾಂಭವಲೋಕ ।

ದುರುಗಣಾಡಂಬರದೊಳಂತಿವರನೀಡಾಡ ।

ದಿರವೆಂದು ಪೊಗಟು ಜೋಡ್ಯಂಗಳಿಂ ನೋಡುತಿರೆ ಬಂದು ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕರು ॥ ೧೫

ಲೋಕನೇತ್ರನ ಕುಲೋದ್ಭವಕುಮಾರರ್ಕ್ಕಳಂ ।

ಕೋಕಕುಚಿಯರು ಕನಕಹಮ್ಯಂಗಳೆಡೆಯೊಳಾ ।

ಲೋಕಿಸರು ಕೆಲರು ಜಾಳಕದೆಡೆಗಳೊಳು ಕೆಲರು ಸಾಲಭಂಜಕೆಗಳೆಡೆಯ ॥

ಜೋಕೆಯೊಳು ಕೆಲರುಬಿಡ ಮಜ್ಜಿಗಳೊಳು ಕೆಲಕೆಲರ ।

ನೇಕಪ್ರಕಾರದಿಂ ನೋಡುತಿರ್ಪೆಡೆಯೊಳಾ ।

ನಾಕಾಧಿಪನ ಸಿರಿಯ ಜಜ್ಜಿದುದಂದವರ ನಾಹಿನಿ ಸಕಲಜನಮೋಹಿನಿ ॥

ತಾವೆ ನೋಡುವ ದಿಟ್ಟಿಗಳು ಕುಮಾರರ ದೇಹ ।

ಲಾವಣ್ಯರಸದೊಳಗೆ ಮಾಪೋಳಿಯುತಿರೆ ಜೋಳ ।

ಭೂವರಂಗೊಗೆದು ದೇವೇಂದ್ರನತಿಶಯಭೋಗದಿಂದಲಿಮ್ಮೆಯ್ಯಾದನೋ ॥

ಆವಿಚಾರಮದಲ್ಪು ಬೆಂದ ಕಾಮಂ ತನ್ನ ।

ಭಾವದಿಂದೊಗೆದು ಸಾಕ್ಷಾದಮಳರೂಪಾದ ।

ನೋ ವಿಚಾರಿಪೆನೆಂಬಪೊಲೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದರಾ ಪುರದ ನಲ್ಪೆಂಡಿರು ॥

ಗಂಗಾಧರನ ಭಕ್ತಿ ತಿರುಕೊಳವಿನಾಚಿಯೆಂ ।

ಬಂಗನೆ ಪವಿತ್ರಜಲಘಟವನುರೆ ಪೊತ್ತಾ ಪೆಪಿ ।

ಸಿಂಗದಾಪಂಚವರ್ಷದ ಕುಮಾರಂಚೆರಸು ಮುನ್ನ ತಾಂ ನೀರಡಕುವ ॥

ಲಿಂಗವಂತರ ಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕು ಹರವಿಯನಿಲುಪ ।

ಲಂಗಳದೊಳೆರ್ದ ಮಗನಾರಾಜವೀಧಿಯೊಳು ।

ಮುಂಗುಡಿಯೊಳೊದಗಿ ವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ಬರ್ಪ ಸೇನೆಯ ನೋಡಿ ಪೊಪಮಟ್ಟನು ॥ ೧೬

ನಡುಬೀದಿಗೈದಿ ಬಾಲಕನೀಕ್ಷಿಸಲ್ಲಿ ವೆ |
 ಬುಡೆ ಕವಿಯೆ ಬೆಜಗುವಟ್ಟಿರಲು ದೊರೆಪೌಜು ಬಂ |
 ದೊಡನೊದಗಲಿಟ್ಟಣಿಸ ಜನದ ಕಡೆಗಾಲ್ಗಂಧಾಸುತಂ ಪೊಡೆಗೆಡೆಯಲು ||
 ಕಡುತವಕದಿಂ ಬರ್ಪ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಯಂ ಕಂಡು |
 ನಿಡುದನಿಯೊಳೊದಲು ತೇಜಯ ಪಾಂಟಿಸಿದನಾಹ |
 ತೊಡರರಭವನ ಶರಣರಾಜತುರ್ವಿಧಸಧಕ್ಕೊಂಬಂದದಿಂ ತಪ್ಪುತೆ || ೧೮

ನೋಡಿ ಕೈಯೊಳು ಬಾಲಕನೇಲುತಿರ್ಪಲ್ಲಿ |
 ಕೂಡೆ ಬಂದೊದಗಿತು ಮಿತವಚನನಶ್ವಮುರೆ |
 ಜೋಡಿಸುತ್ತಾಹ ದಾಂಟಿದುದದೇಂ ಸಿಕ್ಕಿದಂ ಹರ ಮಹಾದೇವ ಯೆಂದು ||
 ಅಡೆ ಸರ್ವರು ಖುರಂ ತನಯನ ಕೊರಲ್ದಾ*ಗ |
 ಲೀಡಾಡಿದೊಲು ಪಳುದು ಪುಟನೆಗೆಯೆ ದೊರೆಯಿಟ್ಟ |
 ಗಾಡಿಯಹ ತಾರಹಾರಂ ಕಿಟ್ಟುಗಲು ಧರೆಗೆ ಬಿಡುಡು ಶಿರಶ್ಚಂದ್ರಮಂ || ೧೯

ಕಂಡು ಹರಹರ ಮಹಾದೇವಯೆಂದಲ್ಲಿ ಭೂ |
 ಮಂಡಲಾಧಿಪನ ಕುವರರು ಮಕುಟವರ್ಧನರ |
 ತಂಡಸಹಿತಕ್ಕುಟ ಇದಾರೊ ಕಲಿಗಣವರಂ ಖಂಡೆಯದೊಳಂದು ಹೊಡೆದ ||
 ತುಂಡನೆನಲಿದೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತವಧೆಯಾದುದಿದ |
 ಖಂಡಪರಶುವೆ ಬಲ್ಲನೇನಾಯ್ತು ಫಡಫಡಾ |
 ಗಂಡರಾನಲೆ ಮಿಜುಡೊಡೆ ಕೈಲಾಸಮಂ ಸೂಜಿಯಂ ಕೊಂಬೆನುತೆ || ೨೦

ಸೂರರಾಧ್ಯತಕಿರಣಸಂಗದಿಂ ನಿಜಹೃದಯ |
 ನಾರಿಜಮನಲರಿಸುತೆ ನಡೆದು ರಾಜಾಲಯ |
 ದ್ವಾರದೊಳು ನಿಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸರ್ವರ ಯಥಾಕ್ರಮದಿಂದ ಬೀಟಿಬಿಡುಡುತ ||
 ವಾರುನಂಗಳನಿಬಿಡು ಜೋಳಭೂಮಿಶನ ಕು |
 ಮಾರರರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕಿರಲಿತ್ತಲತ್ತಲಾ |
 ಪೌರಜನಮಾರುಂಡಮುಂಡಮಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳುಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿದರು || ೨೧

ಅಂದು ಭಕ್ತನ ಬಡಿದ ಮಾರುಡಿಗಿಯಾನಾಚಿ |
 ತಂದೆಯಂ ನೀಗಿ ಬತ್ತಲೆಗ ಸವಣ್ಣ ಕೆಟ್ಟ |
 ರೊಂದಲನ್ಯಾಯಮೆಲೆ ನಾಥ ಜೋಳಂ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಬಟುಕಲುದಯಭೂಪಂ ||

ಮುಂದುಗೆಟ್ಟುಟದರಿಂತೆಲೆ ನಿಮ್ಮ ಭೂಮಿಶ !

ನಿಂದುಧರಭಜಕನಿಂದೀಶಿವದ್ರೋಹವೈ !

ತಂದುದಿದ ಕೇಳಲೇಂಗೆಯ್ವನೋ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವಯೆನುತಿದರ್ಶರು || ೨೨

ಈವಿಧದೊಳಖಿಳಜನಮುಪಲುತಿರಲಿತ್ತಲಿ !

ನ್ನೇವೇಚ್ಛನತ್ತಲನರಮ್ಮನಿದರ್ಶಂಗಣದ !

ತಾವಿನೊಳು ಸುತನ ಕಾಣದೆ ಹೆದರು ನಾಲೆಸೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಹಮ್ಮಿಸುತ ||

ಜೀವನವನುಟದ ಘಟಿಸಹಿತ ಪೂಜಮುಟ್ಟು ಶೋ !

ಕಾವಸ್ಥೆಯಿಂದೆ ಪೆಸರಂ ಪಿಡಿದು ಶಂಕರನೆ !

ಯಾವೆಡೆಗೆ ಪೋದೆ ಮಗನೇ ಮಗನೆ ಯೆನುತೆ ಪರಿದಾಡಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದರ್ಶರು || ೨೩

ನಾರಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ವಿಡುತಿದೊಡವಳಾಕು !

ಮಾರಕನ ತಾಯಲ್ಲದಿರಳಿದಂ ಕಾಣುತಾ !

ವಾರುಮಕಟಾ ಜೀವಶುಂ ಕೊಂಡು ಬದುಕಬಹುದೇ ಶಿವನ ಬಲ್ಲನೆನುತೆ ||

ಪೌರಜನವಿಂತೆಂದುದೆಲೆಯಮ್ಮ ನೀನದೇಂ !

ಕಾರಣಂ ಪಂಬಲಿವೆಯೆನಲೆನ್ನ ಕಂದನಿಂ !

ತೀರಾಜದಬದೆಡೆಗೆ ಬಂದನಾತನನಜಿಸಿ ಕಾಣೆನಯ್ಯೋ ಎಂದಳು || ೨೪

ಮುಂದುಗೆಟ್ಟುಟಲುನಾಕೆಗೆ ಕೆಲಂಬರು ಪೇಚ್ಛು !

ರಿಂದೀಗಳರಸುಗುದುರೆಯ ಪದಖುರಾಗ್ರಹತಿ !

ಯಿಂದೊರ್ವ ಸುತನುಡದನೆ ನೆರವಿಯೆನೆ ಕೇಳಿ ಹಾ ! ಮಹಾದೇವಯೆನ್ನ ||

ಕಂದನಂ ಕಲ್ಪಕುಜದಂದನಂ ವಿಮಲಗುಣ !

ವೃಂದನಂ ಸಾಕ್ಷಾತುನಂದನನನವಿಚಾರ !

ದಿಂದಾವ ಕೊಂದನೋ ಎಂದು ಪರಿದಾಜನಂ ನಿಂದಲ್ಲಿಗೈತಂದಳು || ೨೫

ಮುತ್ತಿದ್ದ ಜನಮನುರೆ ಬಗೆದೊಳಪುಗುತ್ತಲಾ !

ನೆತ್ತಳಂ ರುಂಡಮಂ ಮುಂಡಮಂ ಕಂಡು ಹಾ ! !

ಮತ್ತನುಜ ! ಹಾ ಕಂದ ! ಹಾ ಮುಡ್ಡುಮಗನೆ ! ಹಾ ! ಹಾ ! ಕೆಟ್ಟಿನೆಂದೊಪಲುತೆ !

ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾತಲೆಯನೆರ್ದೆಯ ಗುಂಡಿಗೆಯೊಳಮ !

ದೊರ್*ತ್ತಿ ಶಿವಭೋಯೆಂದು ತನುವನಿಳೆಗೀಡಾಡಿ !

ಮತ್ತೆಚ್ಛು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಳುತ್ತೆ ದುಕ್ಕದ ಕಡಲೊಳಿಸಾಡುವಂತಿದರ್ಶರು || ೨೬

ತೋಷಾದ ಜಲಂ ತಾಯ ತಲೆನೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾ ।
 ಲೂಷು ಕುವರನ ಕಂಧರಸ್ಥಲದೊಳಾಕುದುರೆ ।
 ಯೇಷಾದನ ಕರವಾಳಿನೊಳು ಮಿಂಚಿಯವನ ಕಂಠದ ಸರಂ ಪರಿದು ಬಿಟ್ಟು ॥
 ಬೇಟಿಂಟೊಂದು ತಾವಿನೊಳು ಗಾಲಿನರಲುಗಳಾಗಿ ।
 ಚೇಷುವಂಗನೆಯಬ್ಬರದೊಳೊದನೆ ಸಿಡಿಲಟುವ ।
 ಮಾಳುದನಿಯವಳ ಕಣ್ಣೊಳು ಕಣ್ಣಿಯೆ ಮುಟಿ ಶೋಕ ವರ್ಷಮುತುವೆನೆಲೆಸೆದುದು ॥ ೨೭

ಎಲೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಲೋಚನಂ ಕಂದಿದುವೆ ।
 ಸಲೆ ಶಶಿಯ ಪೊಲ್ವ ಮುಖಮೈದೆ ಕೊರಗಿತ್ತೆ ಮಂ ।
 ಗಲಸೌವ್ಯವಪತುದೇ ಗುರುಕೃಪೆಯದೇನಾಯು ಸಕಲಕಾವ್ಯಂಗಳೊಳಗೆ ॥
 ಸುಲಭಸೌರಗಳು ಪುತ್ರನೆ ಮೋಹತಮನೆಂಬ ।
 ರೊಲವಿನಿಂದೀಭೂಮಿಯಿರಲು ಸಾಕೇ ತುರಗ ।
 ದಲಘುಚರಣಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದೆಲಾ ಗ್ರಹಬಲಂ ತಪ್ಪಿತಕಟಾಯಿಂದಳು ॥ ೨೮

ಜಾಣ ನಂಬ್ಯಣ್ಣನಣುಗನ ಮೊಸಳೆ ನುಂಗಲಾ ।
 ಯೇಣಲೋಚನೆ ನಂಗಿಯಲುನಂತೆ ಕಿನ್ನರನ ।
 ಪ್ರಾಣವಂ ಶಂಭು ತನ್ನೊಳಗುಮಾಡಲು ಬಸವರಾಜನೊಪಲುವ ಮಾಟ್ಯಯಿಂ ॥
 ಮೇಣು ಮೃಡಶಿಶುವಿಗಮ್ಮನ್ನೆ ಶೋಕಿಪ ತೆಪದಿ ।
 ಮಾಣದಂಗನೆ ಮಕರಕೇತನಧ್ವಂಸಿಯ ।
 ಕ್ಷೀಣಭಕ್ತರ ನಿಧಾನವೆ ಮರಣರಹಿತ ಸೈರಿಸಲಾರೆನೆಂದತ್ತಳು ॥ ೨೯

ಚೇಷು ಬಿಡ್ಡೊಪಲಿ ಸಿಂದಕ್ಕಟಾದ ತನ್ನ ಸುತ ।
 ನಾ ರುಂಡ ತಾಣದೊಳಗಾರುಂಡಮಂ ಬೈತು ।
 ನೀಜನೇ ! ಸುಕುಮಾರನೇ ! ಜಿಲ್ವಕಂದ ! ಹಾ ! ಹಾ ! ಕೆಟ್ಟಿನೆಂದೊಪಲುತ ॥
 ಸೀಷುತಳವಟುಯುತ ಸರ್ವರ್ಗ ಕರುಣಮಂ ।
 ತೋಷುತರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಾಗಿ ನಡೆದು ನೆರೆ ।
 ಗಾಜಾಗಿ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಚೋಳನರನಾಥ ಶಿವಧೊಯೆಂದು ಮೊಪ್ಪಿಯಿಟ್ಟಳು ॥ ೩೦

ಈಸರಿಯ ದುಃಖವಾರ್ಧಿಯ ಮೊಪ್ಪಿಯ ಕರ್ಣದ್ವಾ ।
 ರಾಪೂರ್ಣಮಪ್ಪಂತೆ ಕೇಳಿ ಶಿವಶಿವಯೆನುತ ।
 ಭೂಪಾಲನಿದು ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗಿ ಬಂದ ವಧೆಯಪ್ಪುದೆಂದೊಪುದು ನೊಂದು ॥

ಕಾಪಾಲಿಯೇ ಬಲ್ಲನಿಂತಿದಳು ಬಗೆಯ ನಾ ।

ವೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಡುಂದೆಂದಧಿಕರೋದನಾ ।

ಲಾಸಮೆಲ್ಲಿಯದೆಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೌವಾರಿಕಂ ಕೈಮುಗಿದನು ॥ ೩೧

ಜೀಯ ಬಿನ್ನಪಮರಿದ ತಲೆಯ ಪಿಡಿದೊರ್ವಬಳಿ ।

ಕಾಯಜವಿನಾಶನಂ ನೆನೆದು ಮೊಳುಯಿಟ್ಟೊಳಲಿ ।

ಬಾಯುಟುಯುತ್ಯೈದಳೆ ದಯಾಭರಿತಯೆಂದು ನೃಪನಾಣತಿಯೊಳಾಸೇವಕಂ ॥

ಆಯುವತಿಯಂ ಸಭಾಮಂಟಪಂಬುಗಿಸಲಾ ।

ರಾಯನಿದಿರೊಳಗೆ ಕಂದನ ತಲೆಯ ತಂದಿಟ್ಟು ।

ಹಾಯೆಂದು ಬಿಡ್ಡೊಳಲುವಾಕೆಯಂ ಕರುಣದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡನಾ ಭೂಪನು ॥ ೩೨

ಆರು ನೀನೆಲೆ ತಾಯೆ ಪಳುದಿದರ್ ತಲೆಯಾತ ।

ನಾರು ಚೆಲ್ವಣುಗನಂ ಕೊಂದ ದುಷ್ಟುತಕರ್ಮಿ ।

ಯಾರು ಶಿವಶಿವ ಪೇಟ್ಟುದೆನಲೆದ್ದು ಭೂಪಂಗೆ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿಯುತ ॥

ನಾರಿ ತೊಡಗಿದ ಕೋಟಿದುಃಖದಿಂ ನುಡಿದ ನುಡಿ ।

ಕೂರಂಭಿನಂದದಿಂ ಹೃದಯಮಂ ತಟ್ಟುಗಿಯು ।

ಲಾರಾಯನಾಲಿಸುತ್ತಿರೆ ಸಭಾಜನವೈದೆ ಮಲಮಜುಗಲಾಯೆಂದಳು ॥ ೩೩

ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ಸಕಲವಣಿ ।

ಜಾವಳಿಗಳೊಳಗಾದ ಮಾರ್ತಂಡನಾಮಿಯಹ ।

ಶೈವಸಂಪನ್ನನಾದಾಸೆಟ್ಟಿಯಖಿಳಸಂಪತ್ತಿಯಿಂ ಶಿವಭಕ್ತರ ॥

ಸೇವೆಯೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಹನು ತತ್ಸತಿಯಾನು ।

ಜೀವಿಸುತೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನಜುವರಂ ಪಡೆದೆ ।

ನಾವಿಶೇಷದ ಭಾಗ್ಯಭೂಚಕ್ರವರ್ತನೆಯ ಸಿರಿಯೆನಲು ಸುಖವಿರ್ದೆನು ॥ ೩೪

ಎನ್ನ ಪತಿ ಮಾರ್ತಂಡಮಣಿಜಾತನೊರ್ವ ಸಂ ।

ಪನ್ನಮಹ ಭೈತ್ರದೊಳು ವಸ್ತುಗಳ ತನಗುಳ್ಳು ।

ಪೊನ್ನೆಲ್ಲಮಂ ತುಂಬಿ ಜಲಮಾರ್ಗದೊಳು ಪೋಪ ಕಾಲದೊಳು ಪಡಗೊಡೆಯಲು ॥

ಮುನ್ನೀರೊಳಸ್ತಮಯವಾದನಾರ್ಜಿಸಿದ ಸಿರಿ ।

ತನ್ನಯ ತನರ್ಮನೆಯ ಪುಗುವಂದದಿಂ ಮುಟ್ಟುಗು ।

ಲಿನ್ನೆಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದಗ್ಗಲದ ದುಃಖಮಂ ಚಿತ್ತೈಸು ಜೋಳಭೂಪ ॥ ೩೫

ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಬಾಬ್ಬಮ್ಮ ಮಿತ್ರನಾ ।

ನಾಕಸ್ಥನಾದನೆಂದಾಪ್ತರಲುತಿರ್ದ ।

ರಾಕುಮಾರಕರಜುವರಂ ನೋಡಿ ಜೀವವಿಡಿದಿರಲು ಪತಿಯಬಂದಿನ ॥

ಆಕಾಲಕೊದವಿರ್ದ ಮೂಜುತಿಂಗಳ ಗರ್ಭ ।

ನೂಕಿತ್ತು ಬಟುಕದಧಿಕ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಡಿಸಿತ್ತು ।

ಭೂಕಾಂತ ಕೇಳೈಯ ನೇಲೆ ಬಪ್ಪಿಡಿಲಂತೆ ಬರ್ಪೆನ್ನ ಬಹುದುಃಖವ ॥ ೩೬

ಆಜುಮಕ್ಕಳುಗಳೆಲ್ಲಂ ಮಡಿದರಯ್ಯ ಕೇ ।

ಳಾಜುತಿಂಗಳ ದಿನಕೆಯೊರಲಿ ಬಾಯ್ವಿಡುತಿದೊ ।

ಡಾಜುಮೊಗನೈಯನೆನ್ನಯ ಕನಸಿನೊಳ್ ಬಂದು ತಿರುಕೊಳವಿನಾಚಿ ಕೇಳು ॥

ನೀಜನಹ ಸುಕುಮಾರನುದಯಿಪಂ ನಿನಗವಂ ।

ತೋಜುಪಂ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಚಿಂತಿಸದಿರೆನಲು ನಲ ।

ವೇಜು ಬೆಸಲಾದೆನೀಪುತ್ರನಂ ನಿರ್ಮಲಚರಿತ್ರನಂ ಶುಭಗಾತ್ರನಂ ॥ ೩೭

ಕಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಾಣ್ಣನಟಾದ ಚಿಂತೆಯ ಧನಂ ।

ಗಿಡಲು ದಾರಿದ್ರ್ಯಮಾದಲನಾಸುತರಾಜು ।

ಮಡಿದ ಬೇಗೆಯನು ಮುಪ್ಪಿದನಾಗಿ ಶಂಕರನೆನಿಸ್ಪ ನಾಮವನೆ ಕೊಟ್ಟು ॥

ಕೊಡನೀರ ಪೊತ್ತು ಪೊರೆವವಳ ನಿನ್ನಯ ಕುವರ ।

ರಡರಿ ಬಿನದಿಪ ತುರಂಗದ ಕಾಲ್ಗೆ ಬಲಿಯ ಬಿಡಿ ।

ಪಡೆದನೇ ಮುಡ್ಡುಮಗನಂ ಶಿವಾ ಯೆಂದೊಪಲುತಿರಲು ಭೂಭುಜನೆಂದನು ॥ ೩೮

ಮನುಜೋಳನರಿಸನೆ ರಥಾಂಗದಿಂ ಪಶುವಧಿಯ ।

ತನಯನಂ ಕರುವೂರ ಜೋಳನಿಭವರಿದ ಭ ।

ಕ್ತನಿಗೆ ತಲೆಗುಡನೇ ಪಗಲ್ಲೋಳನೀಯನೇ ಜಡೆದಲೆಗೆ ಮುಡಿದಲೆಯನು ॥

ಘನ ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯ ಭಕ್ತಾಂಗ ಸದ್ಭಕ್ತ ।

ಜನ ಶಿರೋರತ್ನವಣುಗನ ಮರಣವಕಟಿ ! ಸು ।

ಮ್ಮನೆ ಪೋಗದಬಲೆ ಕೇಳಿಂದಾಗಳರಸಂ ಕುಮಾರರಂ ಬರವೇಟ್ಟನು ॥ ೩೯

ಶಾತಾತಪಾದಿಸುಶ್ರೌತಾಳಸಂವಿನುತ ।

ಶೀತಾವನೀಧ್ರಜಾಮಾತಾತ್ಮಭೂಸುಪುರು ।

ಹೊತಾಸುರಾರಿಮುಖನಾತಾಪ್ತಲಪನವರಭೇತಾಳವ್ಯಂದಮಧುರ ॥

ಗೀತಾದಿವಾದ್ಯಸುನ್ಯಾತಾಗ್ರನಾಟ್ಯ ವಸು ।

ರೇತೋಬ್ಜಕಾಂಬಕ ಪ್ರೇತಾಧಿಪಾಂತಕ ವಿ ।

ಧೂತಾಘಗುರುಭಕ್ತಪೂತಾತ್ಮವಂಶಾಂಬುಜಾತಾರ್ಕ ನರಶಿವ ಜಯ ॥

೪೦

ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣುಮು ।

ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಚೇರಮಾಂಕಂಗೆ ಬೆಸ ॥

ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನಮಮಳಕರ್ಣ ॥

ಹೃದಯಮಸ್ತಕವದನಸರ್ವಾಂಗಸೌಖ್ಯಕಾ ॥

ಸ್ವದಮುಖಸುಜನರ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ ।

ತ್ವದ ಬೋಧೆಯಿಂದೋದಿದೊಡೆ ಕೇಳಿದರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವರಿಗಪ್ಪುದು ॥

೪೧

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಮ್ಮನಣುಗನ ಪಟಿಗೆ ಸುತನ ಕೊರಲಂ ಪಜುದ ।

ಸಮ್ಮಂಧಕರಿದು ತಲೆಗಳೊಳಿತ್ತು ನಿಜಶಿರವ ।

ನುಮ್ಮಹದಿ ಪಡೆದಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯೊಡನೈದಿದಂ ಕೈಲಾಸಕಾ ಜೋಳನು ॥

ಅಂಗಭವನಿಂ ತ್ರಿಪುರದಿಂ ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ।

ಸಾಂಗನಾದುವು ನಿನಗೆ ಕಂತೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಪ್ಪು ।

ರಂಗಳನಿಭಾಸುರನ ವಿಷ್ಣುವಿಧಿಗಳ ಸದೆದು ಬಲ್ಪಿನಿಂ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡೈ ॥

ತಿಂಗಳಿಂದಿತ್ತಿತ್ತಲಾದ ಜಡೆ ಭಕ್ತಹೃದ ।

ಯಾಂಗಣದ ಸುಳುಹು ಗಣಸಂಸಾರಯಪ್ಪರ್ಧ ।

ಜಂಗಮಂ ನಿನ್ನೀಮಹತ್ತಿಗೇಣಿಯಲ್ತಮರಗುಂಡನರಮಲ್ಲಿನಾಥ ॥

೧

ನೈಜಕರ ಮೀಳದೆ ಕರೋಟಿನಾಲಾಧರನ ।

ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪೊಷಮಟ್ಟು ಕುನರರು ನಡೆದು ।

ರಾಜಸಭೆಯ ಪೊಕ್ಕು ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿಯೆ ನೃಪನ ಹೃದಯದೊಳುಗ್ರದ ॥

ಬೀಜವಗೆದೋಜುತಿರಲೇನಿದೆಲಿ ದುಷ್ಟೀತಿ |

ಮೂಜಗವ ಪರ್ಬುವಂತೀಜವ್ವನದ ಸಿರಿಯ |

ತೇಜದಿಂ ಶಿವಭಕ್ತನಂ ಕೊಂದಿರೆಂದು ಘಡಿಘಡಿಸಿ ಬಟಾಕಿಂತೆಂದನು || ೨

ಚೆಲುಪಾಲಿನೊಳು ವಿಷಂ ತವರಾಜನೊಳು ಕೈವೆ |

ಸುಲಲಿತಸುಮುತಿನೊಳು ಭಿನ್ನವೊಪ್ಪುವ ಗುಣಾ |

ವಲಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಭವೆಸೆದಿಹ ಸತ್ಯದೊಳಗನ್ಯತಮರೆವಿಜಾದ ನಲುಗಂಪಿನ ||

ಅಲರಿನೊಳು ಪುಟು ಶಿವಾಚಾರದೊಳು ದುರ್ನೀತಿ |

ನೆಲಸಿದಂತೊಗೆದಿರೈ ಮತ್ಪುಲದೊಳೆಂದರಸ |

ನೊಲೆಯೆ ಮಣಿಮಕುಟವದು ಹೃದಯಕೋಪಾಗ್ನಿ ತಲೆದೋಜುತೆನಲಿಂತೆಂದನು ||

ಚಾರುಶಶಿಧರಭಕ್ತಪದನಖಂ ಪೋಪಲ್ಲಿ |

ವಾರಿಜಭವಾಂಡಕೋಟಾಕೋಟಿ ಮಡಿವುದು ತು |

ಷಾರಕಣಕೋಟಿಯಂಶಕೆ ಸಾಟಿಯಲ್ತು ಗಡ ನಿಮ್ಮಟುವು ತನ್ಮರಣದ ||

ಓರಗೆಯೆನಲ್ತೆ ನರಕಂ ಪೋಗದಿಂದೀಕು |

ಮಾರಕನ ತುರಗಮುರಹತಿಯಿಂದ ಕೊಂದಾತ |

ನಾರೆಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಿತವಚನನಕ್ಕುಂಡಯ್ಯನೊಡನಿಂತೆಂದನು || ೪

ಜೀಯ ನಾವಿರ್ವರುಂ ಮೈಹಾಳಿಯಂ ಪೋಗಿ |

ರಾಯರಾವುತರೊಡನೆ ಬರ್ಪಡೆಯೊಳೀಕ್ಷಿಸು |

ತ್ತೀಯಣುಗನೆಡವಿ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ದಾಂಟಿತನುಜನಶ್ವಂ ಮತ್ತುರಂಗಮುರದ ||

ಗಾಯದಿಂ ಮಡಿದನದಳುಂ ಬಂದುದೆನಗಿಂದ |

ಪಾಯಮೆನ್ನಯ ತಲೆಯನರಿವುದೇ ಧರ್ಮಮಂ |

ದಾಯತಿಕೆಯಿಂ ಪ್ರಮಾಣಂದಪ್ಪದಾಡಿದಂ ಮಿತವಚನನಾಭೂಪಗೆ || ೫

ಆದೊಡೀಪಟಾಗಿ ಮಿತವಚನನುತ್ತಮಶಿರ |

ಕೈದನಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರಸ ನುಡಿಯಲಾ |

ಹ್ಲಾದದಿಂ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಂ ತನ್ನ ಕರಕಮಲನಂ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ||

ಆದರಿಸು ಬೊಪ್ಪಯ್ಯ ಯೆನಗೆಯಣ್ಣಂಗೆ ಸಂ |

ಪಾದನೆಗಳುಂಟನ್ನತನೆನ್ನ ಜಿಡ್ಡೆಗೆ ಪೊರ್ಡೆ |

ಭೂದೇವಿಯಂ ಬಿಟ್ಟುಗಾನೀಯೆನಾಂ ಭೋಗಿಯೊಂದು ಘಣಿಸತಿ ಮುಳಿಯನೆ || ೬

ಭೂಪ ಚಿತ್ತೈಸಯ್ಯ ತಾಪಸರು ದಾರುವನ |

ದಾಪವಿತ್ರಸ್ಥಲದೊಳೋಪ ತನ್ಮಾಗಮಾ |

ಲಾಸದಿಂ ತಿಳಿದಖಿಳಪಾಪಕ್ಕೆ ಪುಸಿಯೊಂದನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತೂಗಲು ||

ಆಪಾತಕಂಗಳಂ ತಾಂ ಪಟುದುದನ್ಯತಮೆನ |

ಲೇಸರಿಯ ತಪ್ಪುವೆಂ ಹಾ ಪರೇತಾಧಿಪತು |

ಲಾಸಾದಪಾಲಂಬನಾಪಘನನಪ್ಪನೇ ಕಾಸಾಲಿಯೇ ಬಲ್ಲನು ||

೭

ಇಂದು ನೈಹಾಳಿಯಂ ಪೋಪಲ್ಲಿಯಣ್ಣ ನಿಂ |

ನಿಂದೆ ಬಂದಪರಾಧಮೆನ್ನದೆಂದಾಡಿದೆಂ |

ಬಂದಹಿತಮಾದ ತಪ್ಪೆನ್ನದಿದು ನಿಶ್ಚಯಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಶರಧಿಯಪ್ಪ ||

ಕಂದ ಶಂಕರನ ಶಿರಕೆನ್ನರಿದ ತಲೆರನ್ನ |

ದಿಂದ ಸತ್ಪರಿಸರ್ವೇಕೈಯ ಬೊಪ್ಪಯ್ಯ ನೀಂ |

ಸಂದೆಗಂಮಾಡಲನುಚಿತವೆನ್ನಮಸ್ತಕವ ಪಜ್ಜುದು ಪಟುಗೀಯೆಂದನು ||

೮

ಎಂದು ಕುವರಂ ಹರಣದಾಸೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಧೃತಿ |

ಯಿಂದಾಡೆ ಮನದೊಳಗೆ ಪರಿಣಮಿಸಿ ತಪ್ಪಿವಗೆ |

ಬಂದುದಂ ತಿಳಿದು ಸತ್ಯೇಂದ್ರನುರೆ ತನ್ನ ಜೀವಸ್ವರೂಪದ ಮಂತ್ರಿಯ ||

ಅಂದುಗ್ರದಿಂ ನೋಡುತಿನನ ತಲೆಯಂ ಪೊಡೆದು |

ತಂದು ಪಟುಗೀಯೆನೆ ಹಸಾದವೆನುತರಮನೆಯೊ |

ಳಿಂದುಧರಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡೆಂದು ಸುಕುಮಾರನಂ ಕಳುಪುತಾಸಚಿವನು ||

೯

ಕಳುಪಿ ಸುಕುಮಾರನಂ ಪತಿನೋಹಿ ಸನ್ಮಂತ್ರಿ |

ಗಳಗಳನೆ ನಡೆದು ತನ್ನಾಲಯಂಬೊಕ್ಕು ನಿ |

ಮೃಳರಾಜಪುತ್ರನೇ ಕಟ್ಟೊಡೆಯನವನ ತಲೆಯರಿವುದಕೆ ಮುನ್ನ ತಾನೆ ||

ಅಟುವೆನೆಂದೆನುತ ಸತ್ಯೇಂದ್ರನ ಮದೇಭನಿ |

ಮೃಳಭಸಿತಗಾತ್ರನಲಗಂ ಪಿಡಿಯೊಳಳವಡಿಸಿ |

ತಳತಳಿಸಿ ತನ್ನ ಕಂಠಕೆ ಹೂಣಿಸುತ್ತ ಶಿವಶಿವ ಕೊರೆಯಲನುಗೈದನು ||

೧೦

ಬಿಡೆ ಚೋಳರಾಯನ ಶಿರಃಪ್ರಧಾನಂ ಶಿಖಿಯ |

ಪಿಡಿದನೆರಡ್ಲಿದಿಹ ಪತಿನೋಹಿಯೆಂಬಂತೆ |

ಜಡಿದು ಪೂಣಿಸಿ ಕೈಯ ಖಡ್ಗದೊಳು ಘರಿಘರಿಲನರಿದನಾಮಸ್ತಕವನು ||

ನುಡಿದ ಕುವರನ ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಕೇಳೆನ್ನ ।

ಕಡವರಮೆ ಚಿಂತೆಯೆನಗೇಕೆಯೆನ್ನಾಣ್ಣನು ।

ಗೃಹದ ಸತ್ಯವ ಕುಣುತು ಭಕ್ತಂಗೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಗುಡುವೆಡೆಯೊಳೆನ್ನ ಚಿತ್ತಂ ॥

ಪಡೆದ ಕಂದನನಾಪ್ತರೊಡನೆ ತವರೂರ ತಾ ।

ಯೆಡೆಗಟ್ಟುವಂದವೈ ಸೆತ್ತಬೈ ಪಾರ್ವತಿಯ ।

ತೊಡೆಯೊಳು ಮುದ್ದು ಗುಡುಪೋಗಿಂದು ಬೀಳುತ್ತಾಡುವನುಮಾತೆಯೊಂಕೃತಕೃತ್ಯೆಯೋ

ಮನಶುದ್ಧವಹ ನಿಂಬಿಯಕ್ಕನಂ ಹಾಸದಾ ।

ನನದ ಬಲ್ಲಯ್ಯಂಗಳರಸಿಯಂ ದೇಶದೇ ।

ಶನಿಕಾಯದೊಳ್ ವಿನುತ ಚೀಲಾಳನಂ ಮನನನಿತೆಯಣ್ಣಲದೇವಿಯಂ ॥

ನೆನೆಯುತವರಾದಿಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಶಕ್ತಿಯಿಂ ।

ತನುಜನಟುವಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದ ಮಾಟಕ್ಕಿಯೇ ಮಂತ್ರ ।

ವೆನುತಮೃತವತಿಯೆ ಬೀಳುತ್ತಾಟುಳಂದಾಕುಮಾರನ ಮೋಹನಾಕಾರನಂ ॥ ೧೭

ಸುತನಿಂತು ವಧ್ಯಸನ್ನದ್ಧನಾಗುತ್ತೆ ನಿಜ ।

ಪಿತಗೆಳಗಲಿವನ ತಲೆಯಿರುವದಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಾ ।

ಣತಿಯಿತ್ತೆವೇಗೆಯ್ದನೆನೆ ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀಳದೀಕುವರನ ॥

ಹತಿಸದೀಶ್ವರಪೂಜೆಗೈದು ಬಹುದೆಂದು ಕಳು ।

ಪುತೆ ಶ್ರೀಘ್ರಗತಿಯೊಳಾಲಯಕ್ಕೈದು ಕಂಧರ ।

ಕೃತಿಮುಳಿದು ನಿಜಮಸ್ತಕಂದರಿದುಕೊಂಡಟಾದನವನೆಂದರಾಸಭ್ಯರು ॥ ೧೮

ಎಂದೊಡದಕೇನು ನಾವಿದ್ವವೆನುತಲ್ಲಿ ।

ಮುಂದಿದ್ವ ಸಂದಾಯಿಯೆಂಬ ಲೆಂಕನ ಮುಖವ ।

ಮಂದಹಾಸದಿ ನೋಡಿ ನೀನೀಗ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷನ ಶಿರೋಬ್ಜವನು ಪಳುದು ॥

ತಂದು ಶಂಕರನ ತಲೆಗೀವುದೈ ಪಟಾಯನಾ ।

ನಂದದಿಂದೆನೆ ಹಸಾದಂ ಜೀಯೆಯೆಂದು ನೃಪ ।

ನಂದನನ ತೋಳ್ವಡಿದು ಜಡಿದು ಖಂಡೆಯದೊಡನೆ ನಡೆದನಾಹಾ ಭೃತ್ಯನು ॥ ೧೯

ಪೇಟಿ ನರಮೃಗರಾಜಚರ್ಮಾಂಬರನ ಭಕ್ತ ।

ಜೋಳನಣುಗನ ತಲೆಯ ಹೊಡೆಯಲ್ವೆ ಬೀದಿಯೊಳು ।

ತೋಳ ಪಿಡಿದುಯ್ಯಗಳಜನಸಂಬಂಧ ಲಿಖಿತಪ್ರಮಾಣದ ಜೀವಿಯೇ ॥

ಆಲೋಚನದಿನಣ್ಣ ನೀಂ ಬಂದ ತಪ್ಪು ವೈ ।

ಹಾಳಿಯೊಳಗೆನ್ನದೆಂದಾಡಲಿಂತಾಯ್ತೆಂದು ।

ಗೋಬುಟ್ಟು ಪುರಜನಂ ಪರಿಜನಂ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದು ಮುಜುಗುತ್ತಿದ್ದರು ॥ ೨೦

ಬಜಾದೆ ಸೈಂಧವನೃಪಂ ಬರಲೇಕೆ ಸಭೆಯೊಳಕೆ ।

ಯೆಜಿಯಗಾಣೈಗೆ ತುರಂಗಗಳೇಕೆ ವಸುಧೇಶ ।

ನೇಕದಿಂ ಕುನರಗೆ ಕುಡಲೇಕೆ ರಾಗದಿಂ ವೈಹಾಳವೋಗಿ ಸೊಬಗ ॥

ಮೆಜಿವ ಕೋಟಲೆಯೇಕೆ ಜವ್ವನಿಗನಶ್ವಡಿಂ ।

ಕೆಜುಗೂಸು ಮಡಿಯಲೇಕಾಬಸವರಾಜನೇ ।

ಅಜಾವನಿದಜಾದಿಯಂ ಕುನರಿಗಿಂತಾಯ್ತೆಂದು ಮುಜುಗಿದರು ಸುಜನರ್ಕಳು ॥ ೨೧

ಆಸಜಾಂ ನಡೆದು ಬಹಿರುದ್ಯಾನದೊತ್ತಿನೊಳ ।

ಗಾಸುತಂ ತತ್ಪುರುಷಮೂರ್ತಿಯಂ ನೋಡಿ ಪ ।

ದ್ವಾಸನೊಳಾಪರಬ್ರಹ್ಮಂ ನೆನೆದು ಕುಳ್ಳಿರಲು ಸಂದಾಯಿ ಸಾರ್ದು ॥

ಓಸಜಾಂ ಕರವನವನಿಯೊಳುದಿ ಖಂಡೆಯವ ।

ನಾಸುರದಿ ಜಡಿದು ಹೆಡತಲೆಗೆ ಮೋಹಿಸುತ್ತಿತ್ತಿ ।

ಯಾಸುಭಟನಾರ್ದು ಸುಕುಮಾರಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತಿದ್ದನೇಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥ ೨೨

ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸಯ್ಯ ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ।

ನೀವು ಮುಜಿಯದಿರಟ್ಟೆಯಿಂ ಪಜಾದು ತಲೆ ಬೀಲು ।

ವಾವೇಳೆಯವಧಾನವೇ ಬೇಹುದದು ದೋಷಕರಿಪಂಚವದನವೆನಲು ॥

ಅವಚನಮಂ ಕೇಳ್ವ ನಸುನಗುತ್ತೆಲವೊ ಕೇ ।

ಕೈ ವರ್ಣಪಂಚಕದ ಮಂತ್ರಮಂ ಮುಜಿದಾದೊ ।

ಡೇವೇಳೆಯಾವು ನುಡಿನವರಲ್ಲವೆನೆ ಜೀಯ ನುಡಿಯದಿರಲೇಕೆಂದನು ॥ ೨೩

ಶ್ರೀಮಂತ್ರಿಯೆನ್ನ ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ।

ತಾ ಮಡಿದನಯ್ಯನಾಣತಿ ನಿನ್ನ ಲೆಂಕತನ ।

ವಾಮಾಚ್ಚಿಯಪ್ಪುದೆಂದೆಚ್ಚುಟುಸಲೆಲೆ ಜೀಯ ಹಾನಿಯೇಕಪ್ಪುದೆನ್ನ ॥

ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿರೂಪಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಭೃತ್ಯತೆಗಿಂದ ।

ನೀಮಂತ್ರವಖಿಳಮೂಲಸ್ತಂಭಮಿಂತಿದಳ ।

ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ಖಡ್ಗ ಪುಟನೆಗುವುದಲ್ಲದೊಡೆ ಪುನಾಲೆಯಪ್ಪುದೆಂದು ॥ ೨೪

ಅದೊಡಲೆ ಜೀಯ ನನ್ನೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಗೆ ಹಾನಿ ।
 ಯಾದೊಡೇನೆನ್ನ ಭೃತ್ಯತೆ ಕೆಟ್ಟೊಡೇನಯ್ಯ ।
 ಮಾದೇವನಂ ನೆನೆಯದಕಟ ! ಬಜಾಗಾಯದಿಂ ನೀನಲೆಯಲೇಕೆಂದೆನೆ ॥
 ಗಾದ ಬೇಡಂತಾಗೆ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಕನಾಮ ।
 ವಾದುದಂ ಕೈಯೊಡನೆ ತೋರ್ಪೆನೆನಗೊಂದರಿದೆ ।
 ಭೇದವೇ ಹೊಯ್ದು ನೋಡೆನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಎಂದನಾಸಂದಾಯಿಯ ॥ ೫೫

ಅದೆಯದೆ ಮಹಾದೇವ ! ಹೊಯ್ದು ನಾ ಹೊಯ್ದನ ।
 ಗಗದ ಚೆಲ್ವ ಕುವರನಾ ತಲೆ ಬಿದ್ದುದಯ್ಯಯ್ಯ ।
 ಮದನಾರಿ ಕೈಯ ಪಿಡಿಸಿಡಿ ನಿನ್ನ ರೂಪುದೋಷಂ ದಗಜೆಯಾಗಸದೊಳು ॥
 ಒದವಿ ಹೋ ಹೋ ! ತವಕರ್ಮೇತಕೌ ಮುಂದೆ ಕಾ ।
 ಯದ ನಿಷ್ಕೆಯುಂಟಬಲೆಯೆಂದು ಮಣಮಯವಿನಾ ।
 ನದೊಳಭವನಿದು ಸಂತೈಸೆ ಸಂದಾಯಿ ಖಡ್ಗವ ಹಿಡಿದು ಬೊಬ್ಬಿಳಿದನು ॥ ೫೬

ಹರಹರ ! ಮಹಾದೇವ ! ಹೊಡೆಯೆ ಕಂಧರಮುರಿದು ।
 ಶಿರವಂಬರಕ್ಕೆ ಪುಟನೆಗೆಯೆ ಕುಂಡಲಿಯ ಪಿರಿ ।
 ಯುರುಗನ ಫಣಾಮಣಿಪ್ರಭೆಯೊ ಹೃದ್ವಿಪಪ್ರಕಾಶಮೋ ಎನಲಟ್ಟಿಯಿಂ ॥
 ಸ್ಫುರಿಸಿ ರಕ್ತದ ಧಾರೆ ಪೊಣ್ಣೆ ಭೃತ್ಯಂ ನಾಮ ।
 ಕರಮನೊಡ್ಡಲ್ಕಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸದೆ ಮಸ್ತಕಂ ।
 ಭರದಿಂ ನಮಸ್ತಿನಾಯೆಂದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನಡಿಗಡಿಗೆ ಬಿಡದೊದಲುತು ॥ ೫೭

ಅರರೆ ! ಹೊಡೆದೊರ್ಧ್ವಕಿಟ್ಟಾಯುಧಂ ಶಿವಪುರಕೆ ।
 ಕರವಾಳೆನುತ್ತಾಗಲಾಗಸಕ್ಕಿದ್ದು ಶಂ ।
 ಕರನ ಪಟುಗಿಂದಿಲಾದ ಮಸ್ತಕಮನೆಡಗೈಯೊಳಾಂತು ದಕ್ಷಿಣಕರದೊಳು ॥
 ಸ್ಫುರಿಸ ಖಂಡೆಯವಾಂತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೊದಲು ।
 ವರಿದ ತಲೆಯಂ ಕಂಡು ಪುರಜನಂ ಪರಿಜನಂ ।
 ಶರಣೆಂದು ಮುಗಿ ಕೀರ್ತಿಸುತಿರಲು ನೃಪಸಭೆಗೆ ಬಂದನಾಗಳ್ ಭೃತ್ಯನು ॥ ೫೮

ಕರದೊಳು ನಮಸ್ತಿನಾಯೆಂಬ ತನ್ನೃಪಸುತನ ।
 ಶಿರಗಾಣುತೆರ್ದೆ* ಬಿರಿದು ವಾದಿ ತಲ್ಲಣಿಸೆ ಭಾ ।
 ಪುರೆಯೆಂದು ಪುರಜನಂ ಪೊಗಲಿ ಹರಹರವುಘೇ ಜಾಳುಬೊಲ್ಲನೆ ಶರಣರು ॥

ಗಿರಿಜೆ ಗಣನಿಕರದಿಂ ಸುರದುಂದುಭಿಯೆ ಮೊಲಪ |

ಲರಲ ಸರಿಮಾಟಿಗಟಿಯಲುಜ್ಜುಗಿಸುವನುರರಿಂ |

ಸರಮೇಶನಾಗಸದೊಳೀಪ್ಪಿಸುತ್ತಿರೆ ಸಭೆಗೆ ಬಂದನಂದಾಭೃತ್ಯನು ||

೨೯

ಬಾಬುದಲೆ ಸಹಿತ ನಡೆತಂದು ಭೃತ್ಯಂ ಶಿರವ |

ಚೋಳರಾಯನ ಬಲದ ಕಯ್ಗೆ ಕೂಡೆ ಸಂಸಾರ |

ತೂಳದವಶಿಖಿಯೆನಿಸ ಕೇಶಮಂ ಪಿಡಿದೆಡದ ಕರದೊಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ||

ಕೇಳು ಸಂದಾಯಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೊಳವನಸುವ |

ಮೇಳಿಸದೆ ನೀನಿರಿದೊಳಿಟ್ಟು ಮನದಿಂದ ಪಳು |

ದೇಲುತತ್ತೆ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷನ ಮಸ್ತಕಂ ಜಪಿಸುತಿದೆ ಪೊಡೆದ ಬಗೆನೇಟನೆ || ೩೦

ಮೂದಲೆಯ ಮಾತಾದುದಿನ್ನೇನು ದೇವ ನೀ |

ನಾದರಿಪುದೆನುತ ಕುವರನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಾಂ |

ಹೋದುದನವಂ ಕುಳಿತುದಂ ತನ್ನ ನುಡಿಯನಾತನ ಮಾರ್ನಾಡಿಯ ನಿಶ್ಚಯಾ ||

ಭೇದಮಂ ತೋಳು ಸಂದಾಯಿ ಬೊಬ್ಬಿಡೆ ಸಭೆ ಮ |

ಹಾದೇವಯೆನಲಾರ್ದು ತನ್ನ ತಲೆಯಂ ಹೊಡೆದು |

ನಾದಿಸುತೆ ತನ್ನದೆಡಗಯ್ಯೊಳಾನಲು ಶಿರಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೊದಲುತು || ೩೧

ಕಡುಚೆಲ್ವ ಕುವರನಂ ಕೊಲ್ಲಲಾಪದೆ ಮಂತ್ರಿ |

ಮಡಿದನೈಸಲೆಯರಸನಾಚ್ಚಯಂ ಮೀಳದಿಂ |

ದೊಡೆಯನ ನಿರೂಪದಿಂದಣುಗನಂ ತಲೆಯಿರಿದು ತನ್ನ ಶಿರಮಂ ಭೃತ್ಯನು ||

ಪೊಡೆದು ಕೊಂಡನು ಭಾವನುತ ಸಭೆ ಕೊಂಡಾಡೆ |

ನಡೆದಟ್ಟಿ ಮಸ್ತಕವ ನೃಪನ ಬಲಗೈಗೆ ಕೊ |

ಟ್ಟಿಡೆಯೊಳಾವೇಶದಿಂ ಘೋಷದಿಂದುಚ್ಚ ರಿಸಿತಮಮ ! ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನು || ೩೨

ನೋಡಿ ಕಲಿಭೃತ್ಯಶಿರಮಂ ಗಣೇಶ್ವರರ ಕೂ |

ಡಾಡುವ ಕುಮಾರಮಸ್ತಕಮಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ |

ಗಾಡಿಯಿಂ ನುಡಿದವಂಗನೆ ನಿನ್ನ ಮಗನ ತಲೆಯೊಂದಕೆರಡೆಂದಿರಿಸಲು ||

ರೂಡಿಸಿದ ಕಲಿಗಣೇಶ್ವರನಂದು ದೀಕ್ಷೆಯಂ |

ಮಾಡಿ ಶಂಕರಗೊಳಿದ ಕರ್ಣಮಂತ್ರಂಗಳೋ |

ನಾಡೆ ಶಿವನೂರ ಸೂಟಿಯಗೊಳುವ ಸೂಚನೆಗಳೆನಲೆಸೆದುವಿಕ್ಕಿಲದೊಳು || ೩೩

ಎರಡುತಲೆ ನುಡಿನ ಮಂತ್ರಾನ್ಯುತದಿನಲ್ಲಿ ಶಂ ।
 ಕರನ ತಲೆಗಸು ಬಂದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೊಡಪಿ ।
 ಯರಸುತನವೇ ಜೋಳ ಎನ್ನವನ ತಲೆಗೆಣೆಯಲ್ವೆ ನಿನ್ನ ಮಗನ ರುಂಡ ॥
 ವರಭೃತ್ಯನೇ ನಿನಗೆ ಸಂದಾಯಿ ಮನ್ಮಥೇ ।
 ಶ್ವರನವನ ತಲೆಗೆನ್ನ ತಲೆಯೆ ಪಟಾಯೆಂದರಿದು ।
 ತಿರುಕೊಳವಿನಾಚಿ ಮಡಗಿದರೆ ಮುತ್ತುಲೆಯೊಡನೆಯೊದಪುತ್ತ ಶಿವಮಂತ್ರನ ॥ ೩೪

ಆನಾರಿ ಭಕ್ತಂಗೆ ತಲೆಗುಡಲು ಬೋಧೆಯಿದು ।
 ತಾನೆನಗೆ ತಲೆಯಾವೆನೆಂದು ತರಿಸಲ್ವಾ ಪ್ರ ।
 ಧಾನಿಯ ಶಿರಕ್ಕೆ ಯಸು ಬಂಡು ನಾಲ್ವೆಸೆಗೆ ಕಳಸಂ ನಾಲ್ಕು ತಲೆ ನಡುವಣ ॥
 ಜ್ಞಾನಿಶಂಕರನ ತಲೆ ಗುರುಕಳಶಮೆನ್ನ ತಲೆ ।
 ಯಿಾ ನವ್ಯಕಳಶಕ್ಕೆ ಕಾಣ್ತೆಯೆಂದಾಜೋಳ ।
 ಭೂನಾಥನರಿದರಿಸಿದಂ ಮಂತ್ರದುಚ್ಚ ರಣಸಹಿತ ನಿಜಮಸ್ತಕವನು ॥ ೩೫

ಆಳು ತಲೆಗಳ ಕಂಡು ಮಿತವಚನನಕ್ಕಟಾ ।
 ನೀಳನಂ ಕೊಂದವಂ ನಾಂ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಂಗೆ ।
 ದೂಳು ಬಯಲಿಂಗಾಯ್ತು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಯತಿಹಿತವನಪ್ಪ ಸತ್ಯೇಂದ್ರನಣುಗಂ ॥
 ಬೇಳುಟಾಯೆನ್ನಿಬರ್ಗ್ಗೆ ಯೆನ್ನಹರಣವನಿದು ।
 ಮಾಳುವೆನೆನುತೆ ತನ್ನಯ ತಲೆಯನರಿದು ನಲ ।
 ವೇಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಘನಘೋಷಸಹಿತ ನಿಜಮಸ್ತಕವ ತಂದರಿಸಿದಂ ॥ ೩೬

ಹರನೊಡನೆ ಶಂಕರನ ಮನವೊಂದುತಲೆ ಮಂತ್ರಿ ।
 ವರನ ಸುಮಹೀಶನಿತ್ತಲೆ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷನೇ ।
 ಶ್ವರನ ಕೈಲಾಸಮಂ ಮುತ್ತುಲೇ ಸಂದಾಯಿ ನಿರುತನಾಗುತಲೆ ಶಿವನ ॥
 ತಿರುಕೊಳವಿನಾಚಿಯೈದುತಲೆ ಸತ್ಯದ ಸುಖವ ।
 ನರಸನುಳಿ ಬಯಸಿ ಬಾಯಾಳುತಲೆ ಮಿತವಚನ ।
 ನುರು ಚಿದಂಬುಧಿಯತ್ತ ಮುಲುಗುತೇಳುತಲೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ತಲೆಗಳ ಕೊಟ್ಟರು ॥ ೩೭

ರಾಣಿಯಂತಪುರದೊಳರ್ದು ಕೇಳ್ವಳು ಪಟುಗೆ ।
 ಗೋಣನರಿದವರೆನಿಬರೆನೆ ತಾಯೆ ಚಿತ್ತೈಸು ।
 ಮೇಣು ಶಂಕರಗೆ ನಿನ್ನಣುಗನವರಮ್ಮಂಗೆ ಸಂದಾಯಿ ಪತಿಮೋಹಿಗೆ ॥

ಕ್ಷೋಣೀಶ್ವರನ ಪಟಾದ ತಲೆ ಸಮದೋಳಿದಪುನು ।

ಕಾಣೆನಾಮಿತವಚನಮಸ್ತೆ ಕಕ್ಕಿಣೆಯನೆಂ ।

ದೇಣನಯನೆಯರು ಶಶಿಮುಖದಮೃತವತಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯನು ॥ ೩೮

ಏಟುತಲೆಗಳ ಬಗೆಯ ಕೇಳುತಲೆ ನಡೆತರು ।

ತ್ತೇಟು ತಲೆಗಳ ಕಾಣುತಾಟುತಲೆ ಸಂತಸದೊ ।

ಕೇಟುತಲೆಗಳ ಕುಳಿಕೋಳುತಲೆ ಬದಿನಿಂದೇಟುತಲೆ ಚಿತ್ಪಾಂತಿಯ ॥

ಆಟುತಲೆ ಮೆಳಿಯುತಿರಲೇಟುತಲೆ ಮಂತ್ರಮಂ ।

ಪೇಟುತಲೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತೇಟು ತಲೆ ರಾಜಿಸಲು ।

ಬಾಟುತಲೆಯೆನಲೊಪ್ಪುವೇಟುತಲೆಗಳ ಗುಣನವೇಟುತಲೆ ಸತಿ ನಿಂದಳು ॥ ೩೯

ಲೋಕವಜ್ರವಂತೆ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳನ ರಾಣಿ ।

ಯಾಕೆ ಮಿತವಚನನ ಶಿರಕ್ಕೆ ಪಟಾಗೊಡದಿದರ್ ।

ಕೇಕೆನ್ನರೇ ಶರಣರೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಖಡ್ಗವ ಪಿಡಿದು ಜಡಿದು ನಿಂದು ॥

ಶ್ರೀಕಂಠನೊಡನೆ ಚಂಡಿಕೆ ಭೂಪನುನ್ನತಿಯ ।

ನೇಕಾಂತಮಂ ಮಾಡಲೆಳಸಿದಳೊ ಮುಕ್ತಿಯ ಮ ।

ಹಾಕವಾಟದ ಬೀಯಗದ ಕಯ್ಯೊ ಎನಲಮೃತವತಿ ಕೊರಲ್ಗುಮರಿಸುತ್ತ ॥ ೪೦

ವೀರದ ಪಗಲ್ಪೋಳಭೂರಮಣ ನಿಜಲಿಂಗ ।

ಧೀರಚಿಕ್ಕಯ್ಯ ಸುಕುಮಾರಚೀಲಾಳ ಗಂ ।

ಭೀರದಪ್ಪಣ್ಣಂಗಳಾರಾಮತಂದೆ ಜಂಬೂರ ಮಾಕಾಳದೇವ ॥

ಸಾರಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಶಿವಕ್ಷೇರ ।

ಧಾರಾಭಿಷೇಕದಾಚಾರಬಂಕಣ್ಣಂಗ ।

ಳಾರಮೃತವಹ ಪಾದಸಾರಸಂಗಳ ನೆನೆಯುತಾರಾಣಿ ಶಿವನ ಭಜಿಸಿ ॥ ೪೧

೪೧

ಪಟಾದಿದರ್ ಕಂಠಸರಮಂ ಪಡೆವ ಗುಣಿ ಕೊರ ।

ಲೋಟುಯುತಿರೆ ಕೈವಿಡಿದು ಕೆಂಜಡೆಯ ಪೆಟಿಯ ಬಾಂ ।

ದೊಳುಜಿದಲೆಯ ಸರ್ಪಕುಂಡಲದ ಪಣೆಗಣ್ಣು ಪೊಸಬಿಸಗೊರಲ ಪಂಚಮುಖದ ॥

ಮೆಳುವರ್ಧದೇಹದಗಜೆಯ ಗಜಾಜನವಸನ ।

ದುಟುವ ದಶಭುಜದುಡೆಯ ಪುಲಿದೊವಲ ತೊಡವಿನೊ ।

ಕೆಳಕದಾಯುಧದ ಕಾಲ್ಗಣ್ಣು ನಂದಿಯನೇಜಾದ ಭನ ಪ್ರಸನ್ನನಾದಂ ॥ ೪೨

೪೨

ಕೋಟಿಕಾಮರ ಗೆಲ್ವ ಶಂಭು ಮುಕ್ತಂಗಳನೆಯ ।
 ಬೇಟಿದವರಿಗೆ ಕುಸುಮಸರಗಳಂ ಕಟುವಂತೆ ।
 ವೀಟಪ್ಪ ಶರಣನವದಿರು ಫಲಂಗಳ ಬಗೆವರಲ್ಲ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಪ್ಪ ॥
 ಕೋಟಲೆಗಳೇಕೆ ಕೈಲಾಸದೊಳಗೆಂದು ಗಣ ।
 ಕೂಟಂಗಳೆಯ್ತೆ ಜಿಲ್ಲಿದರೊ ವೇಟಿನಲು ಶಶಿ ।
 ಜೂಟಪ್ರಸನ್ನಕಾಲದೊಳು ಸುರದುಂದುಭಿಗಳೊದಟಿ ಪೂಮಟಿಗಳಿಡುವು ॥ ೪೩

ಪೆಟಿದಲೆಯನಡಿಯನೋಲೈಸುತಿದರು ನಾಡೆ ।
 ನಟುಗಂಪಿನಲರಂಬನಯ್ಯ ಬಿದಿಯನುದುರ್ಂಬ ।
 ರೆಟಿಯ ದೆಸೆಯಾಣ್ಮರಲರ್ವಟ್ಟಿಗರು ಕದಿರ್ಗಟುವ ಪೆಡೆಮಣಿಯ ಬಿಸದಳೆದರು ॥
 ಉಟುವ ಭೇದದ ಬಟ್ಟಿಯಿಡುವ ಜತಿಗಳು ಸೊಬಗ ।
 ಮೆಟುವ ಸಗ್ಗದ ಜಿಲ್ವ ಸಟುಮಿಂಡಿಯರು ಪಲ್ಲ ।
 ಮಟುಮೊಗನ ಮಾದೇವಿಯಿಟಕದಟುಮೊಗನೊಡನೆ ಕಟುಗೊರಲನೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೪೪

ಶ್ರೀನಂದಿನಾಥ ಭೃಂಗಿರಿಟಿ ವೀರೇಶ್ವರ ಮ ।
 ಹಾನಂದಮುಖ್ಯಸತ್ಪಮಥರಂದಧಿಕರು ।
 ದ್ರಾನೀಕದಿಂ ಪುರಾತನವರ್ಗದಿಂ ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರ ವಿಲಾಸದಿಂದೆ ॥
 ತಾನೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಸದ್ಭಕ್ತ ।
 ಮಾನಿನಿಗೆ ಧರ್ಮಸಾಲೋಕ್ಯಾದಿಗಳೊಳಿಷ್ಟ ।
 ಮೇನನಾದೊಡೆ ಕೊಡುವ ಕಾರುಣ್ಯದೇಟುಗೈಯಿಂ ಸವಿನುಡಿಯೊಳಂತೆಂದನು ॥ ೪೫

ಸತಿ ಕೇಳುವಾವಿನಿಬರೊಳಗೊರ್ವನಸುಗೆಯಾ ।
 ಣತಿಯಿತ್ತೆವಮ್ಮ ನಿನಗಾರ್ ಬದುಕಬೇಕೆನಲು ।
 ಪತಿಪುತ್ರಮುಖ್ಯರಟಾದಿರ್ವದಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ತಿರುಕೊಳವಿನಾಚೆಯಾತ್ಮ ॥
 ಸುತಶಂಕರಂಗೆ ಹರಣವನೀಯೆ ದೇವ ನಮ ।
 ಗತಿಶಯದ ಸುಖವಲಾ ಭಕ್ತಸಂತೋಷದು ।
 ನ್ನತಿ ನಿಮ್ಮನಲ್ಲದೆಳಸೆವು ನಮಗೆ ಭೋಗಮೋಕ್ಷಗಳ ನಿಮ್ಮಡಿಯೆ ಸಾಕ್ಷಿ ॥ ೪೬

ಎಂದ ನನಿತೆಯ ನುಡಿಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಮೊದಲಾತ ।
 ನಿಂದಿನಿಬರಟಾಯಬೇಕಾಯ್ತು ತಾಂ ಬದುಕೆ ಮೇ ।
 ಣ್ಣಂದೇಟ್ಟರಿವರೆಣಿಸು ನೀನಬಲೆ ಶಂಕರನ ತಲೆ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ॥

ಒಂದೆರಡು ಮೂಳು ನಾಲ್ಕೈದಾಳು ಕೂಡಲೇ ।

ಒಳಂದನಾತ್ರದೊಳೇಬಿಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಬಟಾಕ ಭೋ ।

ರೆಂದುಲಿನ ದೇವನಾದ್ಯಂ ಶರಣತತಿಜಯಧ್ವಾನಂಗಳುಂ ಮೆಣಿಸಿದುವು ॥

೪೭

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿರ್ದಟ್ಟಿಗಳು ನೋಡೆ ತನುತನುಗೆ ।

ಯುಲ್ಲಾಸದಿಂ ಬಂದು ತಲೆಗಳಂ ಕೈಯೆರಡೆ ।

ಅಲ್ಲಿ ಸಿಡಿದೆತ್ತಿ ನಿಜದೇಹದೇನಾಲಯದ ಹೃದಯಾಬ್ಜಪೀಠದೊಳಗೆ ॥

ಸಲ್ಲಲಿತಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗನುಂ ಬಯ್ಯು ಸ ।

ತ್ಪಲ್ಲದ ಶಿರಃಕಮಳಕೋಹಳೆಯನುರ್ಚಿದಂ ।

ತೆಲ್ಲರು ಮಹಾನುಸಕ್ತಂಬಡೆಯೆ ಗಣತತಿಯುಘೇ ಎಂದು ಕೀರ್ತಿಸಿದರು ॥

೪೮

ಧರಗೆ ಶಿವಶಂಕರಂ ಸುಗುಣವಾರಿಧಿ ಮಂತ್ರಿ ।

ಯುರುದೋಷನನವಟ್ಟಿ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಯಂ ಭುವಿಯು ।

ಹರಣ ಸಂದಾಯಿ ಚಿದ್ವ್ಯೋಮ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಂ ಚಂದ್ರವದನೆಯಪ್ಪು ॥

ತಿರುಕೊಳವಿನಾಚಿ ರವಿಕುಲದೀಪ ಮಿತವಚನ ।

ವರನಾತೆಯವ್ಯುತವತಿಯರು ಕೂಡೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ।

ವೆಳಗಿ ದಂಡಪ್ರಣಾಮನ ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮಹಾದೇವನ ॥

೪೯

ಜಯಜಯ ಗಿರೀಶ ಜಯಜಯ ಕೃಷ್ಣಗಳತೇಜ ।

ಜಯ ರುದ್ರದೋರ್ಧಂಡ ಜಯ ಸುಚಿದ್ಧನಸಿಂಡ ।

ಜಯಜಯ ಜಗದ್ಗುರುವೆ ಜಯಜಯ ಪರಾತ್ಪರನೆ ಜಯ ಸರ್ವಭವನೆ ಶಿವನೆ ॥

ಜಯ ಮೃಡ ಮಹಾರಕ್ಷ ಜಯ ಹರಲಲಾಟಾಕ್ಷ ।

ಜಯ ಶಕ್ತಿನಿಜರೂಪ ಜಯ ದೇಶಿಕಾಲಾಪ ।

ಜಯ ಪಂಚಕೃತ್ಯಸಂಸ್ತೃತ್ಯ ಯೆಂದಂ ಜೋಳರಾಯ ನೈರ್ಮಲ್ಯಕಾಯ ॥

೫೦

ಅನಿತಕ್ಕೆ ನವರತ್ನಖಚಿತಪುಷ್ಪಕಮೆಂಟು ।

ಕನಕಮಯಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶಂಗಳಂ ।

ಘನಮಾರ್ಗದಿಂದಿಟಾದು ಬಂದೊಡವಟಾಳಗೆಯೋರೊರ್ವರಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತೆ ॥

ಮಿನುತದಿಕ್ಕಾಲಕರ ಮಕುಟಂಗಳೋ ಕದ್ದು ।

ವಿನ ಮಕ್ಕಳಷ್ಟಕುಲಭೋಗಿಗಳ ತಲೆರನ್ನ ।

ಮೆನಲುಚಿತವಲ್ಲೆಂಬ ಬೆಳಗಿಂದುಘೇ ಎನಲು ನೆಗೆದುನಾಗಸವಟ್ಟಿಗೆ ॥

೫೧

ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಟಗೆ ಗಿರಿಜೆಯ ಪಯೋಧರಂ ।

ತಾವೊಡನೆ ತೋಜಿಯೆ ತದಪಾಂಗದೊಳ್ ಮಿಂಜಿ ಕುಸು ।

ಮಾವಳಿಯ ವೃಷ್ಟಿಗಳ್ ಕಣಿಯೆ ಮುನ್ನೆಲ್ಲರದೆನೆ ಬೆಳೆದ ಫಲದೊಟ್ಟಿಲು ॥

ತೀವಿ ಮಣಿರಥದೊಳಗವಶ್ಯದಿಂದಾರಂಭ ।

ದಾವಿಭುವೆನಿಪ್ಪ ಶಿವನಾಲಯಕೆ ಕೊಂಡುಯ್ದು ।

ಭಾವದಿಂ ಸರ್ವಲೋಕಂ ನಮಿಸೆ ಪುಷ್ಪಕಂ ಬಂದುನಾಕೈಲಾಸಕೆ ॥ ೫೨

ಬಂದು ನಂದೀಶ್ವರನ ಬಾಗಿಲೊಳು ಧರ್ಮವತಿ ।

ಯಿಂದಲೇಟಂದವರು ಪುಷ್ಪಕಂಗಳನಿಡಿದು ।

ಮುಂದೈದಿ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸಭೆಯ ಪೊಕ್ಕು ॥

ನಿಂದೆಂಟು ಶಿಷ್ಯರಂ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಾ ।

ನಂದಿಸುತ ನಂದೀಶ ಭೃಂಗಿರಿಟಿ ವೀರಗಣ ।

ವೃಂದಕ್ಕೆ ಯಮರಗುಂಡದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂ ತೋಜು ಪೊಗಟುತ್ತಿದನು ॥ ೫೩

ಶಿಶಿಕಂಠಭಕ್ತ ಶಂಕರನಶ್ವದಿಂ ಮಡಿದ ।

ಕತದಿಂದ ಸಂದಾಯಿ ಪತಿಮೋಹಿ ಮಿತವಚನ ।

ರಶಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಮಡಿಯೆ ಪಟುಗೆ ಪಟುಯಾ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಿತಿರುಕೊಳವಿನಾಚಿ ॥

ನುತಜೋಳ ತಜುದ ತಲೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೊದಜು ।

ಮೃತವಾಗುವಮೃತವತಿಗೊಲಿದು ಬೇಡೆನಲಾಪ್ತ ।

ತತಿಯುಟಿದು ನನ್ನನನ ಬಯಸಿದಳು ನೋಡಿದವರ ಗಣನಿಕರಮೊಂದನಭವಂ ॥ ೫೪

ನೋಡಯ್ಯ ನಂದೀಶ ಧರ್ಮವತಿಯಾಣ್ಣನಂ ।

ನೋಡು ಭೃಂಗೀಶ ಪತಿಮೋಹಿಯಂ ವೀರೇಶ ।

ನೋಡು ಸಂದಾಯಿಯಂ ಮಿತವಚನನಂ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಂ ಶಂಕರನನು ॥

ನೋಡು ಗಣಪಸ್ತಂಧ ವುಪಮನ್ಯುಗಳು ನೀವು ।

ನೋಡಿ ತಿರುಕೊಳವಿನಾಚಿಯನಮೃತವತಿಯ ಕೊಂ ।

ಡಾಡಿರೇ ಗಂಗೆ ಗೌರಿಯರೆಂದು ತೋಜು ಮೈಭವದಿಂದೆ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ ॥ ೫೫

ಅಮೇಷಮುಖನಮಿತವೀರವೃಷಭಸ್ತ್ರಿಯಂ ।

ಶ್ರೀಮಿಥುನರಪ್ಪ ಕಿನ್ನರನಾಯಕರ್ ಕಟಕ ।

ರಾಮರುಜು ಪಾಡುತಿರೆ ಸಿಂಹಮಧ್ಯದ ಕನ್ನೆಯರು ತೋಳ್ಗುಳು ತೊನೆಯಲು ॥

ಜಾನುರವನಿಜೆ ವೃತ್ತಿ ಕಧ್ವಜಂ ಧನುವಿದಿದು |
 ನಾನುಕರನಾಗಿ ಸೇವಿಸೆ ಕುಂಭ ಕುಚಮೀನ |
 ಕೋನುಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯರಪ್ಪ ಸಿದ್ಧವನಿತೆಯರು ಜಯವಿಡೆ ದಯಾರಾಶಿ ಮೆಚ್ಚಿದಂ || ೫೬

ಮೆಚ್ಚಿನ ತಣ್ಣದಿರ್ಗ*ಲ್ಲ ಮಂಟಪದೊಳಮದೂಂ*ಬ |
 ರೆಚ್ಚಿಯ ಮೊದಲಾದವಳ ಸಜ್ಜಿಮಿಂಡಿಯರ್ಕಳಿ |
 ದುಳುವ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಕುಳಿರ್ವ*ಟ್ಟಣುಗಿಯೊಡನೆ ಸಸೆನಿಂದು ಕೆಂಬರಲ ತಲೆಯ ||
 ಮಜುವಾವಿನುಂಗುರದ ಕೈನೀಡೆ ಕಂಡಂಜು |
 ತಿರದೆ ಶಿವಯೆಂದು ಗಂಡನ ಪೆಸರೆನುತ್ತೆ ತಲೆ |
 ಯೆಚ್ಚಿ ನಾಣ್ಣದ ಸತಿಯ ನೋಡಿ ನಸನಗುವ ಗಂಗಾಧರಂ ಸಲಹುಗೆಮ್ಮಂ || ೫೭

ಬಾಣಗುಣವಾರ್ಧಿವಿಧು ಸಂದ ಶಕವರ್ಷದಿಂ |
 ಮೇಣಮಲಹತ್ಸರಂ ಶ್ರೀಮುಖಂ ಕಾರ್ತಿಕ ಧು |
 ರೀಣವಹ ಶುದ್ಧಸಪ್ತಮಿ ಶುಕ್ರವಾರವಾಶ್ರವಣಶ್ವತ್ತದಲ್ಲಿ ||
 †ಜಾಣನಾನಾಗಲಿಂಗಾಹ್ವಯಸುತಂ ಶಿವ |
 ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ಪನಾತ್ಮಜ ಚೇರಮಾಂಕಗ |
 ಕ್ಷೇಣವೆನೆ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯಂ ನಿರೂಪಿಸಿದನೀ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನಮಂ || ೫೮

ಶ್ರೀಮುಖಾಬ್ದದೊಳಿದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತಿದಂ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದೋದಿದೊಡೆ ಭಾವಮುಂ ಪ್ರಾಜ್ಞರ ಮ |
 ಹಾಮನಸ್ಸಿಂಗೀನ ಧಾತುಲಕ್ಷಣಗಳುಂಟೈಶ್ವರಂ ಬಹುಧಾನ್ಯದ ||
 ಸಾಮಗ್ರಧನರಾಜಿಯಾದಿವೈಭವಗಳಂ ಜನ |
 ಸೋಮಕ್ಕೆ ತಾಂ ಶತಾಯುರ್ವೈಪುರುಷವಜ |
 ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯದಾಯುವಂ ಭುಕ್ತಿಯಂ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕುಡುವನಗಜಾರಮಣನು || ೫೯

ಶರಣರ ಕೃಪಾವೃತದ ವರುಷದೊಳಿಳಿಯಲ್ಲಿ |
 ಸುರಭಿಗಳ್ ಕಟಿಯಲಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದೇಚ್ಛಕರ |
 ಕರುಣದೆ ಸುಭಿಕ್ಷಂಗಳೊದವತಿ ಸಮಸ್ತಜನಮಖಿಲಸುಖದಿಂ ಪಾಲಿ ||

†ಜಾಣಿನಿನಾಗಲಿಂಗಯ್ಯಗಳಸುತ ಶಿವ |
 ಪ್ರಾಣಿಗಂಗಳ್ಪನಣುಗಂ ಚೇರಮಾಂಕಗ |
 ಕ್ಷೇಣವೆನೆ ಮಲ್ಲಣಾಚಾರ್ಯಂ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನಮಂ || ಎಂದು ಪಾಠಾಂಕಕ

ವರನ್ಯಪರು ಧರ್ಮಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಳಲು ।

ವರೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನ ವಿನಚಂದ್ರ ।

ರಿರುವ ವರೆಗೆಲ್ಲಾ ಮಹೇಶ್ವರರು ಲಾಲಿಸಲಿ ಪಾಲಿಸಲಿ ಕೊಂಡಾಡಲಿ ॥

೬೦

ಪಾಹಿ ಮಹಿಮಾಸ್ಥಾನ ಪಾಹಿ ಭವಗುಣಲೂನ ।

ಪಾಹಿ ಜಯ ಜಿತಕಾಮ ಪಾಹಿ ಗಿರಿಜಾರಾಮ ।

ಪಾಹಿ ಚಿದ್ಭವನಾಶಿ ಪಾಹಿ ಸತ್ಯತಕಾಶಿ ಪಾಹಿ ದೇವಾ ಸುಭಾವ ॥

ಪಾಹಿ ನಿರ್ಮಲಕಾಯ ಪಾಹಿ ನಿಗಮಾಜ್ಞೇಯ ।

ಪಾಹಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀರೂಪ ಜಯ ನಿಷ್ಪಾಪ ।

ಪಾಹಿ ಯೆಮ್ಮವರಗುಂಡದ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಶಿವಮಸ್ತು ಶುಭಮಸ್ತು ಸತತಂ ॥ ೬೧

ಮನುಸಂಭವಾಗ್ರದಶನೀಪರಾಜಿನ ಜೋಳ ।

ಕನದಲಘುಚರಮಹಾಸಿದ್ಧಿ ಮುಖಕಮಲಾಭಿ ।

ಜನಪುಂಡರೀಕ ವಾಮಾರ್ಧೋಹದೋದ್ಭೂತಮಹನೀಯಮಾನಸ್ಥಿತ ॥

ಘನಭಾರಶತಕೋಟಿಕೋಟಿತೇಜೋವಿರೋ ।

ಚನ ಭೂವರಾನಂತಸನ್ನಯಸುವಿಶ್ವ ತುಂಡ ।

‡ಜನಿತೋಸ್ತಮಾಲಿಯೆನಿಪವರಗುಂಡದ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ರಕ್ಷಿ ಪುದೆಮ್ಮನು ॥

೬೨

ಇದು ಸಕಲಭಕ್ತಪದಪಂಕೇಜರೇಣುಮ ।

ಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯನಾಜೇರಮಾಂಕಂಗೆ ಬಿಸ ।

ಸಿದ ಭಕ್ತಸತ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನ ವಮಳಕರ್ಣ ॥

ಹೃದಯಮಸ್ತಕವದನಸರ್ವಾಂಗಸೌಖ್ಯಕಾ ।

ಸ್ತದವಖಳಸುಜನಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ ।

ತ್ವದ ಬೋಧೆಯಿಂದೋದಿದೊಡೆ ಕೇಳಿದರಿಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವರಿಗಪ್ಪುದು ॥

೬೩

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನ ಕೃತಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

—:೦:—

‡ಜನಿತೋಸ್ತಮಾಲಿ ಎಂದು ಪಾಠಾಂತರಂ.

**SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.**

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc. No. *Chandra*.....

1984 434

